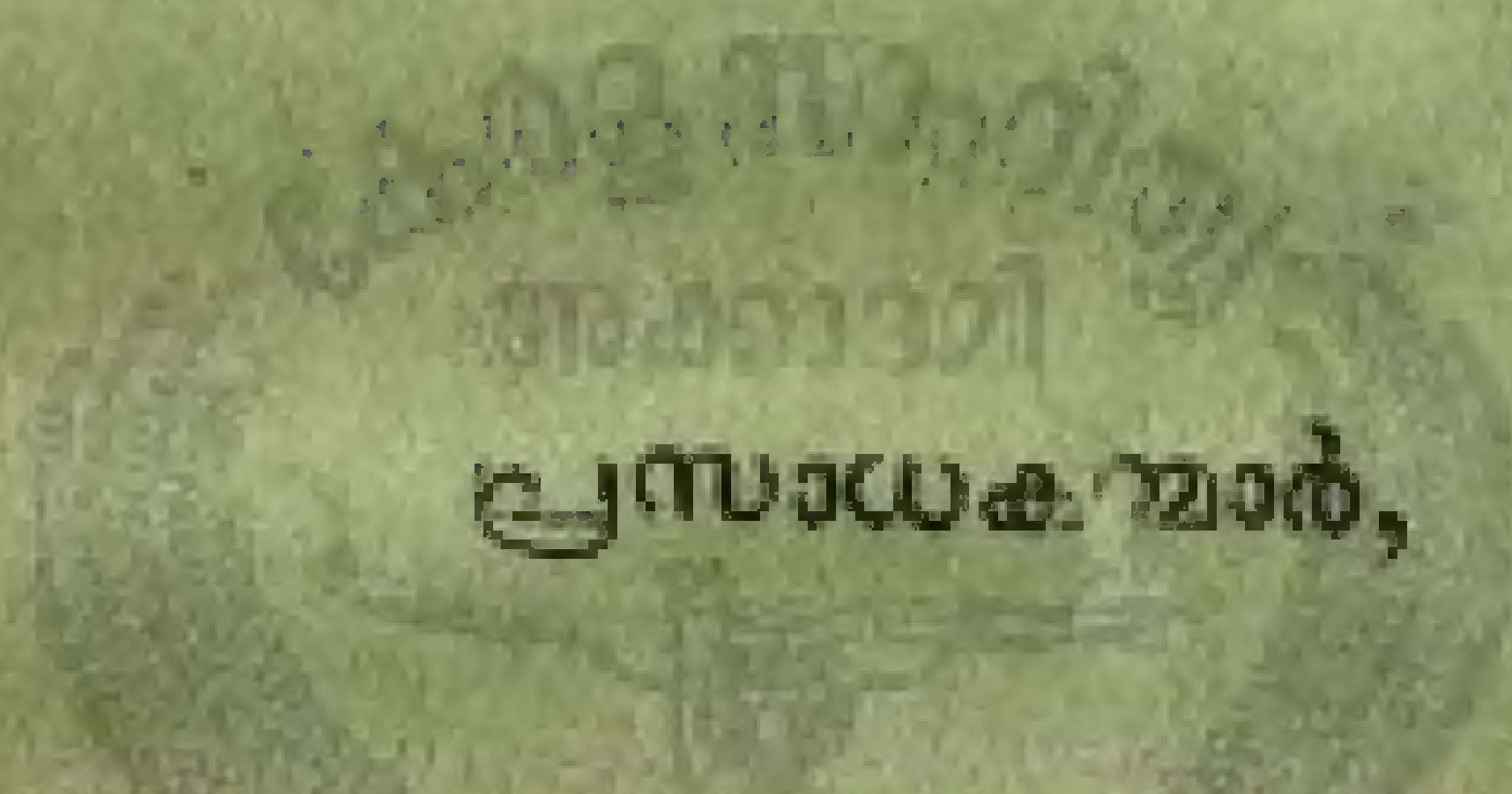

ഗദ്യരത്നാവലി

മുന്നാംഭാഗം.

എ. ഗോപാലമേനോൻ എം. എ.

എ. ശങ്കരപ്പിള്ള എം. എ.,

എ. ഉണ്ണുപിഷാരോടി.

ഗദ്യരത്നാവലി

മൂന്നാംഭാഗം.

പ്രസാധകന്മാർ,

എ. കോട. വാ. 16 മനോരമ എ. എ.

ഒരു പാലക്കാട് എ. എ.

എ. എ. എ. എ. എ. എ.

നോമ്പിപ്പ് കാപ്പി—ര. 100.

“മനോരമ” പ്രസ്സ്.

കൊല്ലം.

പ്രസിദ്ധീകരണം.

പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഇതുവരെ എഴുതിയ അദ്ധ്യായങ്ങൾ

മറ്റുള്ളവയ്ക്ക് വായിക്കാം.

ഗദ്യരത്നാവലി

മൂന്നാംഭാഗം.

സംഗതിവിവരം.

മഹാഭാരതം വലിയകാവ്യങ്ങളായുമാണ്.

൨. ഏകദേശ ഗ്രന്ഥാസൂചനകൾ.

൩. ആർ. നാടകവൽ മഹാഭാരതം.

൪. ഉച്ചാരണം

നാടകവൽ അപ്പർ അദ്ധ്യായം.

൫. സമസ്തകൃതികൾ.

൬. തവിതൾ നാടകം.

൭. അനുമാനം.

൮. അദ്ധ്യായങ്ങളായും, ബി. എ.

൯. ഒരു നായാട്ട്.

൧൦. സാഹിത്യവിവേചനം.

൧൧. കാവ്യോദ്ദേശം

൧൨. കാവ്യം.

൧൩. നാണയം.

൧൪. ഏസ", ഗോപാലപ്പണിക്കർ. ബി. എ.

൧൫. ആകാശഗതനം.

൧

൨൨൪

൪൪

൧൩൩

൧

൨൪

൧൩൧

൧൩൪

൧൪൧

൫൩൩

അവതാരിക.

‘ഗദ്യമാലിക, കവനരത്നമാലിക’ മുതലായപേരുകളോടു കൂടി ‘ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ’ പ്രവർത്തകന്മാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ച ഉപന്യാസങ്ങളും കവിതകളും ഐഷ്വര്യം ഈ ‘ഗദ്യരത്നമാലി’ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല പ്രബന്ധങ്ങളും അക്ഷരീയമായിരിക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിഷയവ്യാപ്തിയും വലിപ്പവും നിമിത്തം പൊതുജനോപയോഗത്തിനും പ്രത്യേകിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്ലാസ്സുസമയത്തിനനുരൂപമായ ആവശ്യത്തിനും യോജിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സ്വന്തം ഗദ്യരത്നമാലിയുടെ ആവിർഭാവം പരിഹരിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

സ്ഥായിയായ സാഹിത്യരസം മലയാളഗദ്യത്തെ സ്തംഭനധിപ്പിച്ചതോളം തിളച്ചതും പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഉപന്യാസരൂപത്തിലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവയെ നിഷ്കർഷയായി പരിശോധിച്ചു ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സംഗ്രഹ്യന്മാർക്ക് ഒരു അഭിരുചിയുണ്ടാക്കുന്ന ഏതൊരു മാർഗ്ഗവും ആശാസ്യമായിരിക്കാനുവരിയുള്ളു. സമയക്കുറവുകൊണ്ടോ രസാകർഷകങ്ങളായ വസ്തുക്കളുടെ ബഹുവത്ഥതകൊണ്ടോ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിന് അവസരംകുറഞ്ഞ ഭാഷാജീവാനികൾക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഈ സംരംഭം ആദരണീയമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

ഈ ഉപന്യാസങ്ങളും കഥകളും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ 'ബി. വി. ബുക്കേഡിപ്പെറ്റ'വിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ ഇരിക്കുന്ന 'ഗദ്യശാസ്ത്രം, കലാശാസ്ത്രം' മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള സർവ്വസാമാന്യവും അനുവാദിച്ചതന്നെ പരിപ്പെടുത്താൻ കരുതുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രം എന്ന സാമാന്യവും മുദ്രാലയം ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവയിൽ ആ ഗ്രന്ഥാലയിക്കുന്ന പേരുമാറി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിപ്പെടുത്തിയതും എന്നാൽ ആ വിശദമായി വായനക്കാരന് മേൽ പറഞ്ഞ പ്രത്യേകകാലേയം നിർദ്ദേശം വഴിയില്ലാത്തതിനാൽ മറ്റൊരു ഈ ഗ്രന്ഥാലയിക്കുന്നതും അതേപോലെ തുടർച്ചയായിട്ടുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ

A. Gopala Menon.

A. Sankara Pillai.

A. Krishna Pisharodi.

ഗദ്യരത്നാവലി

മൂന്നാംഭാഗം.

പ്ര. വൈ നായാട്ട്.

ഞങ്ങൾ അഞ്ചുപേരാകൂടി മച്ചുട്ടമലയിൽ ഒരുഭാഗത്തു നായാട്ടിനു പോയി. ആദ്യത്തെ ദിവസം ആ ദിക്കിലുള്ള ചില വെടിക്കുരയും ഒരു കുരയോടുകൂടി ഒരുതെളിനായാട്ടു കഴിച്ചു. ഒരുപാറിയേയും ഒരു കുടമോളെയും പിട്ടി. ഒരു കുടമൻ എന്റെ വെടിയ്ക്കുംവരെ വീണത്. ഞങ്ങളുടെകൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾക്കുകൂടി വെടിമുപ്പാൻ സാധിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ രാമചിലരും ഇതിനാവുണ്ടായ കൃതജ്ഞതയോടും അഹങ്കാരത്തോടും വേറെ ചിലർ ബുദ്ധിമുട്ടത്തോടും വേറെ രണ്ടുമൂന്നുപേർ അല്പം അസുഖത്തോടുകൂടി തിരിച്ചു കാട്ടിനാസമീപത്തുള്ള താമരപ്പുളി കരപ്പിന്റെ കളത്തിൽവന്നു അന്നു അവിടെ താമസിച്ചു. ഒരുദിവസം വിശ്രമിച്ചു ഒരു തെളിപ്രകി കഴിച്ചിട്ടുവേണം നാട്ടിലെയ്ക്കു മടങ്ങുവാനെന്നു തീർച്ചയാക്കി. പിറ്റേദിവസം തകൃതിയോടുകൂടി ചതുരക്കത്തിനും ശീട്ടകളിയ്ക്കും വരുക്കൂട്ടി. ചതുരക്കം, ശീട്ടകളി മുതലായതിനെക്കുറിച്ചു വീരവാദംചെയ്യാൻ ഞാൻ സമർത്ഥനായിരുന്നുഎങ്കിലും പാമ്പു വളരെ കറവായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ സുഖമായിരിക്കുന്നതായി. നാലുമണിയ്ക്കു എഴുന്നേറ്റു വല്ല മുയലിനെയോ പക്ഷിയെയോ വെടിവയ്ക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു അക്കുമെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു.

നായാട്ടിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ശങ്കമാ
രായ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇതിനുമുമ്പിൽ നായാട്ടിനു
പോയിട്ടില്ലെന്നതന്നെയല്ല വെടി ശീലിച്ചിട്ടും ഇല്ല. എ
ങ്കിലും നായാട്ടിന്റെ രസത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ കൂടുകൂട്ടി
പറയുന്നതുകേട്ട അദ്ദേഹം അതിന്റെ സമ്പ്രദായം അറിവാ
ൻ പുറപ്പെട്ടതാണ്. ഞാൻ തോക്കെടുത്തു പുറത്തിറങ്ങിയ
പ്പോൾ അദ്ദേഹം കൂടി ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ താമസി
ച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ഒരുവിളിപ്പാടുപോയാൽ കാര്യം.
അതിന്റെ ചങ്ങലയിൽ രണ്ടുമൂന്നുനാഴികപ്പകലെ മുയലി
നെ ധാരാളമായി കാണാമെന്ന വഴിയെല്ലാമേ പരകയാൽ
അതിനെ അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ര
ണ്ടുമുയലിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങോട്ടു കാണുന്നതിനുമു
മ്പു അവർ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടുകയാൽ കത്തിച്ചുചാടി പായു
മ്പോളാണ് അന്നവയെക്കണ്ടത്. അതുകൊണ്ടു വെടിവെ
ട്ടാൻ തരമായില്ല. എങ്കിലും ആ മുയലുകൾ പോയ വഴി
യേ ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ കുറച്ചുപോയപ്പോൾ എട
ത്തുന്ന്നല്ലുന്ന ഒരു കരുകാട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു അനക്കം കേ
ട്ടു. ഉൾക്കാട്ടിൽ പോകണമെന്ന ആദ്യം വിചാരിച്ചിട്ടില്ലാ
ത്തതിനാൽ തോക്കിന്റെ ഞെക്കഴലിലും അരിമ്പുക്കോട്ടാ
ണ് നിറച്ചിരുന്നത്. മുയലിന്റെ പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ട കാ
ട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ പോയപ്പോഴും സ്വപ്നം ഉണ്ടായ ഉത്സാഹ
ത്താൽ ഈ കഥ മറന്നുപോയി. കരുകാട്ടിൽ അനക്കം കേട്ട
പ്പോൾ മുമ്പിൽ ഓടിപ്പോന്ന മുയലുകളൊന്നെന്നു ശീർഷ്ട
ക്കി. അകത്തുനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിപ്പോൾ ഇടയിൽ കൂ
ടി ഒരു ജന്തുവിന്റെ കൈകൾ അല്ല കണ്ടു. ഉടനെ വെടി
വെട്ടു. വെടിയുടെ പ്രതിഫലനം ശമിച്ചപ്പോൾ കരുകാട്ടി
ന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു അലയുടെ കമ്പം വന്നിരിക്കുന്നു. ഉടനെ
ആ ചെറുവൃക്കയെ വെക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതം ഇടയിൽ കൂടി

കരയ്ക്കു കൂറ്റൻ മോമശരമായ ഒരു മുഖവും അതിന്റെ പിന്നാലെ കരിമ്പടക്കെട്ടുപോലെ ഒരു ശരീരവും പുറത്തു ചുടി. 'കരടി, കരടി, മാതാമെ, ഓടിക്കോളോ' എന്നു ഞാൻ നിലവിളിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും ശങ്കമാരായ 'അയ്യോ' എന്നു മുറയിട്ട ഒരു ചുവയൻ തിണ്ടപ്പാട്ടു മൃകഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾ നിന്നിരുന്നതിന്റെ പിൻഭാഗം കരെ മുതലേതോളം വെളിച്ചമിടുന്നതിനാൽ ഓട്ടുന്നതിന്നു സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഏങ്കിലും ഓട്ടത്തിൽ ജംബാക്കന്റെ കൂട്ടരെ തോല്പിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വീതം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും കണക്കാലല്ലാതെ മറെറാരുവലുമാണുണ്ടായിരുന്നില്ല. പല്ലിളിച്ചുകൊണ്ടു കരടി പുറത്തു ചുടിയപ്പോൾ ഒഴിയാത്ത കഴലിലും അരിയുതോട്ടുതന്നെയാണെന്നുള്ള ഉത്താനമുണ്ടായു. ഉടനെ തോക്കു ചുമട്ടിലിട്ടതൊന്നും മാതാമെ പിന്നാലെ പാട്ടിൽ തുടങ്ങി. കരച്ചുചെന്നപ്പോൾ കാലുത്തറി ഉരുണ്ടുവീണു. 'ഇപ്പോളന്റെ കരകഴിഞ്ഞു. കരടി തലമണ്ട കുടിച്ചുക്കളുന്നതിന്റെ സൂചന ഇപ്പോളറിയാറുവു', എന്നുവിചാരിച്ചു പെട്ടെന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും പിന്നിൽനിന്നു ഒരുവെടികേട്ടു. 'എ, കരടി ഈ അടുത്തു വെടിവെക്കുമായോ കഥ' എന്നു ആത്മശ്ചിത്തത്തിലിത്തന്നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച മറെറാരുവലുത്തലായിരുന്നാൽ ഏതായാ ചിരിച്ചുപോകും.

ഞാൻ പാട്ടിൽ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പിൽ തോക്കു ചുമട്ടിലിട്ടുപുറത്തുവെക്കും. കരടി അറക്കിന്റെ സമീപത്തുനിൽപ്പോൾ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു അവൻ കരച്ചതോൾ അവിടെനിന്നു. ഓരോക്കാരെ നീളെയെന്നു മനസ്സിലാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഏങ്കിലും അപകടമായ ഒരു സ്ഥിതിയിൽനിന്നാണു

ക്കിയതു്, പിൻകാലിപ്പൊന്നു തോക്കിന്റെ വില്ലിന്മേൽ പവിട്ടി കഴലിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ വലിയ വില്ലിന്മേൽ കയറിയെത്തിയ ഒരു കാഞ്ചി വീണതിനാൽ വെടി പൊട്ടിപ്പോയി. കക്കി ഒരു ഞെട്ടി എന്നതന്നെയല്ല ഒരു വില്ലു മുക്കത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ അപ്പോഴത്തെ നാട്യം കാണ്മണ്ടതാണ്. പെട്ടെന്ന് താൻതന്നെ വില്ലി തായിപ്പൊട്ടിപ്പോയിട്ടു ഒരു പെട്ടിയിൽ ചിരിച്ചു. ഇങ്ങനെയാണ്, അനാവശ്യങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽക്കൊണ്ടു തലകുതിയെടുക്കുക. തോക്കിന്റെ ഗുണഭോജനംനോക്കിത്തരിഞ്ഞിട്ടു തനിക്ക് ഒരുത്താനു കാത്തു. അതു ഞങ്ങളുടെ അവകാശമല്ല. തനിക്ക് വെടിക്കൊണ്ടു ചെലവായ്ക്കുന്ന ഉള്ള അവകാശം? 'തങ്ങളുടെ പാവകിലുള്ളതു പ്രാപ്തിയാൽ ഭഗവാനു വരുന്ന സ്വർഗ്ഗം ബോധിയ്ക്കേണം എന്നു കരുതാൻ പണ്ടു സിംഹത്തിനോടു പറഞ്ഞതു താൻ കേട്ടിട്ടില്ലേ ?

അവന്റെ വില്ലിനായ ഭാവം നോക്കിക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു നിമിഷം നിന്നുപോയി. ഏന്റെവിചാരം അവനെ നോക്കിപ്പോയി എന്നുതോന്നുന്നു. അവൻ മുഖത്തെ ചോര ഒരു തുള്ളി ഭംഗം ഭംഗം പുറത്തു കാണിച്ചു പിന്നെയും ഏന്റെ നേരെ നോക്കി. ദൈവാനുഗ്രഹംകൊണ്ടു ഞാൻ അപ്പോൾ നിന്നിരുന്നതിന്റെ സമീപത്തിൽ വെട്ടുകുത്തുപൊക്കമുള്ള ഒരു മരം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിപ്പെട്ട ഞാൻ പെട്ടെന്ന് പെട്ടെന്ന് അതിന്മേൽ കയറി. വെട്ടുകുത്തു മരത്തിന്മേൽ കയറിയ്ക്കു കയറാൻ വെട്ടു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തലമുഖം എന്തിനും ന മാധാനം നടന്നു കറവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കവളിയിൽത്തന്നെ കൈകൊണ്ടു കൊമ്പിന്മേൽ മുക്കിപ്പിടിച്ച് മരമുള്ളിൽ നാമ്പു കത്തിയുമായി വശമായി. അപ്പോഴേയ്ക്കു കക്കി ചുവട്ടിലെത്തി മരത്തിന്മേൽ

പെരുമാറ്റം, അവന്റെ കരുവെനിയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവൻ വിചാരിച്ചത്. അവൻ അപ്പുകൊന്ന അനുജപിള്ളയ്ക്ക് ഒരു ഉറപ്പുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിന്ദു മതം കൈമാറ്റം ചെയ്തതുകൊണ്ടും അവൻ ഇവിടെ ഇരിക്കാൻ പറ്റാത്തതും വേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. നിനക്കൊന്നും അയാൾ കഴിയില്ല.

[illegible]

၀. ချစ်ခင် နှစ်သက်သောအားဖြင့်

തെരുവുനടന്നു അന്തിമചിന്തയ്ക്ക് അതികാലത്തു
 ഉദിച്ചാരുടെയും കഷ്ടപ്പാടുള്ളിന് യാതൊരു പ്രശ്നം
 കൂടെ കേൾക്കില്ലാതായി തീർത്തപ്പോൾ അമ്മയെപ്പറ്റി
 കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടായിട്ടു സംസാരിക്കുകയും എഴുതുകയും മറ്റും ചെയ്
 തുന്നതു അവിശ്വം സംസാരിച്ചപ്പോൾ കേൾക്കുന്നതു വെ

സ്വന്തം പ്രാജ്ഞാ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയായ ഏല്പാദിക്കും അനേക വശഗോപമെന്നൊരു കോർ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ വയസ്സവനകാലത്തിൽ ഏതിക്കു ദുഃഖമായിരുന്നോ സാമാന്യത്തിലധികം പ്രേമസ്തമനമായിരുന്നു അതിനേപറ്റി ഞാൻ അജ്ഞാപ്രകാരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും സന്ദർഭങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിന്നു മേൽ പല ദൈനന്ദിക ഉപദേശങ്ങൾക്കായി തീർന്നിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അധികാരമുള്ളവർ പൂർവ്വചന്തനങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു മനസ്സിലാ നാശമായ വിഭവമൊക്കെയാക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ട്.

മുഴുവലത്തിൽ എന്തിന് ഉത്സാഹം അറിയാനതിന്നുള്ള കാരണം ഞാൻ ഏതെങ്കിലും വയസ്സു പ്രായമുള്ള ബാലന്മാരിരിക്കുമ്പോൾ ഏതൊരു അജ്ഞാപകന്റെ അജ്ഞാപനമായ ഒരു കേസം ഏതൊരു കർമ്മാഗ്രഹത്തിന്നു അർപ്പിക്കുകയോ ഒരു കേസത്തിൽ വന്നപ്പോൾ പലരും അജ്ഞാപനമായി ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല (ചെറുപ്പത്തെ) ഞാൻ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ടു. കർമ്മാഗ്രഹത്തിലേക്കു വരുത്തുകയും വന്നതായ 'കേസിച്ചു' എന്നു കേസം പ്രാജ്ഞാവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 'കോരൻകോരി' എന്നൊരു പേരിനെയും അദ്ദേഹം അന്നു കേസിൽ ചെർത്തിച്ചു കൊണ്ടുകൊണ്ടു വന്നപ്പോഴും ആവിധം ഉത്തരവധത്തിൽ എന്തിന്നു ഉത്സാഹം ജയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ എന്തിന്നു ഏകദേശം ഗുഹ്യസ്വ പ്രായമായവനെ ഒരു തോൽ കയ്യിലെടുക്കുന്നതിന്നു സംഗമിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനുള്ളിൽ പടക്കം പൊട്ടിക്കുന്നതിൽ അസമ്മാത്സര്യമായ ഉത്സാഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതു കൊണ്ടു അറിഞ്ഞു" ചില ക്ഷുഭങ്ങളുടെ ഹിംസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്തിന്നു പടക്കം പൊട്ടിക്കുന്നതിലുള്ള അപ്രവൃത്തി അറിഞ്ഞു അക്കാലത്തു മൂന്നാംഭാഗം അതു

[illegible]

[illegible][illegible]

അയ്യം പുറത്തുള്ള വശത്തിൽ കാഴ്ചവെക്കാനാവാത്ത പ്രദേശം
ഗം അന്തിയിട്ടിരുന്ന ഇരുമ്പുകയറ്റം അന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇ
തി കരിങ്കല്ല് ചെറുപ്പൻ ഏണിയും ശോഭിക്കുകയും.

ഇതുവരെ ഏകീഭവ നായകത്വം നൽകിയ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റിപ്പോയിരുന്നു. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ സമൂഹത്തിന് നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ആളുകൾ ബഹുമാനം കാഴ്ച വെക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് അറിയാതെ ഇവർ ചെല്ലിപ്പോയപ്പോൾ നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞു" എങ്കിൽ എങ്കിലും ഈ കാര്യം അത്ഭുതപ്പെടരുത്. 'അങ്ങനെയൊരു സമൂഹം അവിടെയും ഉണ്ടാകാൻ തന്നെ തീർക്കുകയാണ് ഇവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം' എന്നാണ് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ അഭിപ്രായം. 'അങ്ങനെയൊരു സമൂഹം ഉണ്ടാകാൻ തന്നെ തീർക്കുകയാണ് ഇവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം' എന്നാണ് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ അഭിപ്രായം. 'അങ്ങനെയൊരു സമൂഹം ഉണ്ടാകാൻ തന്നെ തീർക്കുകയാണ് ഇവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം' എന്നാണ് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ അഭിപ്രായം.

കിരീടം നാണുപുരത്തിൽ അധീപതിയായ രാജാവിന്റെയും
 നാണുപുരത്തു താമസം ചെയ്ത ചേരരാജാവിന്റെയും മേൽക്കൈ
 യാൽ ഒരു കൊച്ചൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം പാർവ്വതീയനായ
 പാർവ്വതിയെ നല്ല ഭാഗ്യവശമായിട്ട് "പാർവ്വതീ" എന്നൊരു പേര്
 കൊടുത്തു. അതിനാൽ അതിനാലുള്ള പേര് ഇദ്ദേഹം അതാ
 കൾക്കു കൊടുത്തതായതുകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് അതായതാ
 ണ്. ഇദ്ദേഹത്തെ പൂർവ്വമായി പേർ കൊടുത്തതിൽ
 ചേരരാജാവിനും, അദ്ദേഹത്തെ പേർ കൊടുത്തതിന്റെ ഭാഗ്യത്തെ അദ്ദേഹം
 കൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുതന്നെ പേർ കൊടുത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ പേർ
 അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തതായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

എത്രയും അപൂർവ്വമായിട്ടു അവയെ നായാട്ടിനിടയ്ക്കു കണ്ടു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളു. ആ പ്രദർശനത്തെ നായാട്ടുകാർ കൂടി കരം നീട്ടിച്ചുവെച്ചു പുലികളെ ബന്ധനത്തിലാക്കി വധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു. അവർ നായാട്ടിൽ കെട്ടുകയും അവയെ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും ചെയ്ത ശേഷം സമീപത്തിൽ കണ്ടുകയും ഭയപ്പെട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.

മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം അന്നു നായാട്ടിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിന്റെ സ്വഭാവവും അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയും കൂടി ഉണ്ടെന്നുള്ള വിവരവും അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഒരു പുലിയെ കാണാൻ അയച്ച സ്ഥലത്ത് എത്തി കൊണ്ടുപോകണമെന്നുണ്ടാകുന്നതായ് അവർ അല്പനേരത്തോളം ഒരു വയോധികനായ നായാട്ടുകാരൻ 'അന്യരെയെ അടിയന്തരം കടന്നുപോക' എഴുന്നള്ളിച്ചു കൊണ്ടുപോയിത്തുറന്ന സ്ഥലത്തിൽ" അവിടെ വന്ന കേരളാ മൃഗത്തെ വിട്ടു കളയരുത് എന്ന് വിചാരിച്ചു വെടിവെച്ചു കൊണ്ടാൽ മതി' എന്നു എന്നോടു നിർദ്ദേശിച്ചതായി ശബ്ദസാധനം പറഞ്ഞു. ആ മൃഗം അയ്യർക്കുന്നതായ്" എന്നു വലക്കുന്നതായ സമയത്തു ഭയപ്പെട്ടതായ മൃഗത്തിൽ കൂടി അന്നു നായാട്ടിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽ നിന്നു പന്നി ഇളകി വന്നതായ മൃഗത്തിൽ കൂടിക്കൊണ്ടു പോയി ഇരുന്നിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള കടന്നു നായാട്ടുകാർ ചെല്ലപ്പോയെന്നു വ്യവഹരിച്ചു. എന്നു കൊണ്ടുപോയി മെല്ലെ ഇരുന്നിരുന്നവർ ആ വൃദ്ധൻ അല്പം അകലെപ്പോയി വെടിക്കെട്ടിൽ മെല്ലെ വന്നു. കിളിമരത്തു് അമ്മയൻ എന്റെ കൂടെ അയച്ചു 'കടന്നിരിക്കു' എന്നു ചന്ദർ അയച്ചു കടന്നു കിളിയിൽ എന്റെ കോട്ടുപിടി അമ്മ നിറച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. അമ്മയെ പകുത്തു കടന്നു പാടിപ്പോയിരുന്നു. നായാട്ടുകാർ അന്നു" ആ വന്നതെ പകുത്തു

[illegible]

உறுப்பினரையும் இவ்வாறு பற்றாமல்
 ஸ்தலத்திலுள்ள கலாச்சாரங்களை
 கவனமாகப் பார்ப்பதற்காகவும்
 அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து
 அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து
 அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து

[illegible]

തിന്റെ അനുസരിച്ചു ഞാൻ അപ്പോ തിരിഞ്ഞു തോക്കിനെ കളിയിരുത്തി സ്വർണീകരിച്ചപ്പോൾ അത് എനിക്കു സൂര്യ വെളിച്ചമായ ലക്ഷ്യമായിത്തീർന്നതും ഞാൻ അതിന്റെ തോക്കെല്ലിനെ മണിക്കിച്ച് ഉണ്ടായ താത്പര്യം ഇതിനിറപ്പിക്കുന്ന തോക്കിനെ ഒഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വലിയ പണി അന്നത്തോൾ എന്റെ അഭിരുചിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ അപ്പോ ചെയ്യുന്ന അല്പമായ ഒരു നേർക്കു സൂര്യനും ധാരാളമായ അനുഭവം എന്നൊരു മനസ്സോടു വിചാരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിചാരങ്ങൾ വിചാരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിചാരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എന്റെ സ്മരണയിൽ വന്നു. അതെങ്ങനെയോ—

അന്നു നേരിട്ടിട്ടുള്ളതൊക്കെയും
നിന്നുവന്നുവന്നിരിക്കുന്നവയെല്ലാം!
അതുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതൊക്കെയും
സമയമായവ സമയമായവയെല്ലാം

വെടി തീർന്നതോടെ ഈ പണി മുട്ടുകയറി വീഴുകയും അന്നത്തോൾ അന്നത്തോൾ ഒരു ദിനമായ ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു വിട്ടുകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു തുറന്നു എഴുന്നേറ്റു പരിശോധിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു ഒരു ചെറിയ കപ്പലായിപ്പോയി നിൽക്കുന്നവയെല്ലാം സമയമായവയെല്ലാം തുറന്നുവന്നുവന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നാലെ അന്നു കൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നു. എന്റെ അമ്മ ഒരു ഇരുട്ടുകയലായിത്തന്നെ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രാണിയുടെ പ്രാണവേദനയെ അവ സാന്നിദ്ധ്യപ്പെടുത്തിരുന്നു. എന്റെ സമീപത്തു നിന്നിരുന്ന ആ വൃദ്ധന്റെ പണിയെ ഞാൻ വെടിനൊട്ടു ഉടനെ കൊണ്ടുവന്നു ആ നിർദ്ദയമായ അന്നത്തോൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന ആ ഇരുട്ടുകയലായിത്തന്നെ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

തോതിക്കൊക്കെ നിറുത്തുവേ തെക്കേ തോതിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ടു ഒരു വാടിവെച്ചു അതിന്റെ പ്രണാമമെങ്കൽ അവ സ്ഥിതിച്ചിട്ടു് എനിക്കു് ഭാരപാസമായി തോന്നി. ചെറിയ പണി കടന്നുപോന്നതിന്റെ ചിന്തയെ മൂന്നു ചെറിയ പണികൾ ഭിന്നമാക്കിക്കളിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു് വാടിവന്നത്തിടുപ്പാൽ കണ്ണിടിച്ചതും തപ്പുവാലും വെടിമെട്ടു സ്വലമെട്ടു അരികെ വന്ന ചെറു നാലഞ്ചു നാലാട്ടുകാരും അവരുടെ പശുവീക്കിച്ചു വെടിവെച്ചു കണ്ടായി. എന്നാൽ ആ ചെറിയ പണികളിൽ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു അതിവേഗം വെടിപോലും കൊണ്ടില്ല. അതു അവരുടെ ആയുർവ്വേദമെന്നായിരിക്കാം. അപ്പോൾ ചടപടയമാനമായി കണ്ണനേക്കുവാൻ തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വാടികളിൽ ഒന്നും നായാട്ടുകാരിൽ ചിറയൽ തന്നെയും കൊള്ളാതിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് എനിയ്ക്കു് ആയുർവ്വേദം തോന്നിയതു്. ചെറിയ പണികളെല്ലാം ലഭ്യമാക്കൽ കാട്ടിയപ്പോൾ കടന്നു പോയിക്കുഴിക്കൽക്കുറുത്ത ശേഷം അന്നത്തെ നായാട്ടിനെ മതിയാക്കി എല്ലാവരും ആ ചെട്ടുതിന്ന വലിയ പണിയുടെ സ്ഥിപത്തു വന്നുതുടി. അവരുടെ ഉദ്യേശ്യം തങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചതായതിന്റെ ഇറച്ചിയുടെ ഒരു പാൽ പറ്റാണെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ അധികഭാഗത്തിന്നു ഒന്നാമതായി ആ പണിയെ വാടിവെച്ചുകൊണ്ടിട്ടു ആൾ തന്നെയാണ് അവർക്കു് ഏകം അതിന്റെ അത്യന്തമഹത്വമായ 'കൊണ്ടു' എന്ന നായാട്ടുകാർ സ്വരഹരിക്കുന്ന പാമ്പുക്കുട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗം ആയതിന്റെ അവകാശമെന്നെന്നും അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ അവകാശത്തെ ആ വൃദ്ധനായ നായാട്ടുകാരൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ അവരെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു. എനിയ്ക്കു് ഉപയോഗം വേണ്ടില്ലാത്ത അതിന്റെ ഇറച്ചിയുടെ എത്രയെങ്കിലും ഒരു അവയ

വെ വിട്ടുതന്നതിന്നു അവർ സമയമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ തൊട്ടിൽ അധികം തേയൽമേൽ ഒന്നാക്കി തന്നതിന്നു തിട്ടിയോൾ കൊള്ളമെന്നു അവരോടൊക്കെ ചുതിൻവെണ്ണ പറ്റു ദിവസത്തിന്നകം സാമന്തം വരുത്തുവ ആ നേരത്തെ അവർ കൊണ്ടുവന്ന തമിഴും അറബി പട്ടാത്തിയെ അതുകൊണ്ടു ചിരി ഉണ്ടാക്കിപ്പു വളരെ നാൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തു. ആ വൃദ്ധന്മാരോ വലിയപ്പെട്ട വയസ്സിൽത്തന്നെ ഈ ഉദ്യമം നീക്കം ചെയ്താൽ തിട്ടിയതിന്നുണ്ടായിപ്പോയ സമയം അറിവുപെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു. ആ അന്ത്യം എഴുപതിനാലാൽ ചെയ്തപ്പോഴിൽത്തന്നെ എങ്കിലും ഭാര്യയ്ക്കു തിട്ടിയെ ഗ്ലാനിയും മറ്റുമുള്ള അലോലം ഉത്തരക്കാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കല്യാണസമയത്തു എന്നു ചോർപ്പുവന്നവരോടൊക്കെ കൂട്ടിച്ചേർക്കു ആ വന്നസമയം അവർ വിജയമായിട്ടു പരവശനായി കാട്ടിൽ കണ്ട കരണ്ടിപ്പട്ടവും ചെത്തിട്ടു ദ്രവ്യം മറ്റും പരിചര്യമായിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആ വൃദ്ധന്റെ ഭാര്യയ്ക്കിൽ കണ്ട സേവകത്തിങ്കലോടും പാതിയുദ്ധകര്യ കരിയൻ കൊടുത്ത കരിയതിന്നു അവർ സിരിക്കിക്കൊടുക്കട്ടെ ചെയ്തില്ല. അപ്പോൾ 'രവികിരണസാധി'യ്ക്കു സേവകരെക്കുറിക്കുന്നു' എന്നു മനോഹാരിയായ ഒരു അംഗം കേൾക്കുന്നു. ആ അംഗം ചിന്നയും പരിന്നയും നന്നു നന്നായിട്ടു കേൾ ജീവിച്ചിരുന്നതായി എനിക്കറിവുണ്ട്.

എന്റെ ഇടപ്രദമായ കാട്ടിൽ കണ്ടുള്ള നായകൻ അധിപതിയായ വിജയത്തിൽ പറ്റുവസനിച്ചിരിക്കുന്നതിട്ടു എനിക്കു വളരെ പ്രതാപത്തുണ്ടായി. ആദ്യമായ മുമ്പോട്ടുതന്നിൽ ഒക്കത്തക്ക ഇപ്പോൾ ജനം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന നായകന്റെല്ലാവരും ഐകകണ്യം സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു.

അന്ന് അതിന്റെ ഭരണം ഓരൻ ആറേഴ് നാഴിക നടന്നു ഉള്ളതിലൊന്നി. അവിടെ നിന്നും അതിരതിൽ കയറി അന്ത്യനരം ഇരുന്നാറായി കോട്ടയ്ക്കകത്തു വന്നുപോന്നു. ഏതന്റെ ഗുഹയാസുരണകളിൽ ഒന്നാമതായി സഭാവിച്ച ഈ നൃത്തമാണെന്നു മാത്രം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചു. ഇവിടെ രോമചാർത്താക്കളായ പല സംഭവങ്ങളും ഏതന്റെ നാടുകളിൽ രാജാ സന്ദർശിച്ചിട്ടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയെ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവസാനിക്കുന്നതിനാൽ അപ്പോൾ ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഉപസഹരിക്കുന്നു.

൩. സാഹിത്യവിശേഷം.

ഏതാണ്ടെയും അഭിപ്രായിലും ഇഷ്ടിക്കും മുഖ്യമായി ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ആ ഭാഗത്തിലെ സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗുണഗുണങ്ങളെ ചിഹ്നിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നതായ സൂത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു. ഈ രാജ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ പുരുഷാർത്ഥി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുപോൾ ഗുണമുകളെ, ഭാഗ്യമുകളെ ഒരഭിപ്രായം വാഗ്ദീപ്തപാവങ്ങൾ സംധാരണ ജനങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു സമയം സന്ദർശനത്താൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ അതു സാധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ തന്നെ പ്രമാണപുസ്തകം പറഞ്ഞു വേദശ്ലോകങ്ങളുടെ കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ സന്ദർശനശ്ലോകങ്ങളാകുമായിരിക്കുന്ന ചെറുപ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ശോഭിക്കുന്ന ഉത്തമകാവ്യങ്ങൾക്കോ 'ചൈവതുഹിതമൈവതാമി' എന്നും മറ്റും കൂടെ വരികയുണ്ടു്

“കാവ്യം എന്നുവെച്ചാൽനടന്നു” എന്നു ആദ്യത്തെ ഇടവും ചൊരിച്ചുനടന്നതിനാൽ മിക്ക ആളുകളും ‘തൃിനാഭമം മംഗം’ ‘കണ്ണാടിമംഗം’ ഇതൊക്കെയൊന്നു” എന്നാണു് പറഞ്ഞു. ഗവേഷിപ്പർ ‘കാവ്യം’ എന്നുവെച്ചാൽ ഗീർവണമോ അതിൽ പൂർവ്വനാമമെങ്കിലും സ്തോത്രമോ നോ കണ്ണാടിമംഗം എന്നുള്ളതാണു് എന്നു പറഞ്ഞുവെക്കുന്നു. എന്നാൽ ശക്തിയായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പണ്ടിന്നുവന്നിട്ടുള്ളതും ഇല്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണു്. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥിൽ മിക്കവാറും ‘കാവ്യം’ എന്നു ചൊല്ലുന്നതും കിട്ടിപ്പോയിട്ടു് ഒരു കാവ്യമാണെന്നു പറയുകയോ? നിശ്ചയിക്കുന്നതും ഇല്ല. ‘ഇന്ദ്രാലയ’ ഒരു കാവ്യമാണെന്നു പറയുകയോ? നിശ്ചയിക്കുന്നതും ഇല്ല. ‘ചാക്യാർ രസമംഗലം’ എന്നു ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വളരെ നല്ല ഒരു പദമാണു്. പക്ഷെ നമ്മുടെ സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ളതു്, അന്യഭാഷയിലുള്ളതു്, മറ്റു പ്രാചീനമാകട്ടെ, നവീനമാകട്ടെ, എന്തിന്നു് കണ്ടുവരികയാകട്ടെ, അതിലുള്ളതു്, പുരാതനമല്ലെന്നു് അർത്ഥം എന്തു് സാക്ഷി ആകുന്നുവെന്നു് കാവ്യമാണെന്നു്. നമ്മുടെ കാവ്യം, ആഖ്യാനം, കഥകൾ, കിട്ടിപ്പോകാൻ, ഗണിപ്പാമെന്നു്, പണ്ടു് നമ്മുടെ, ഇന്നു് നമ്മുടെ, എന്നുവെങ്കിലും എല്ലാവരും പ്രബലമായി (ശ്രദ്ധയോടെ) ഇതിനെ സംബന്ധം അർത്ഥം വെക്കുന്നതാണു്. കാവ്യം സംസ്കൃതമാകട്ടെ അല്ല മറ്റൊന്നും, പണ്ടു് നമ്മുടെ, നമ്മുടെ അതിവിശിഷ്ടം “എന്തിന്നു് വെക്കുന്നതാണു്” എന്നു് ഇക്കാര്യം സംബന്ധമെന്നു് ഇന്നു് നമ്മുടെ പ്രബലമായിത്തന്നെ കാവ്യമാണെന്നു് എന്നു പറയുന്നതില്ല.

മേൽ കാണിച്ചുള്ളതും നമ്മുടെ ഇടയിൽ സാക്ഷി ആവിഷ്കരണമായിത്തന്നെ അറിയാം അറിവു സംബന്ധമെന്നു്

തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മലയാളഭാഷ വലിയ വലിയ കഷ്ടതയെത്തിയതിരിക്കുന്നു. ഉത്തമവാക്യങ്ങളെ വായിച്ചു സിദ്ധിച്ചതുള്ള ശാക്തി മുഴുവനും 'അയ്യോ' പ്രകൃതിസീലമായിത്തീർന്നു. പഞ്ചസാരയുടെ മാധുര്യവും ചനിനിർ ചുഷ്ണത്തിന്റെ സൈതന്യവും, അനുഭവിച്ചു സിദ്ധിച്ചാൽ അകത്തുവെക്കുന്നതോ മറ്റോ ഇല്ലാത്തതാകാം കഴിയുന്നതാകുന്നതുകൊണ്ട് 'ഇരുപല' വായിച്ചു അതിന്റെ ഭവനങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കേണ്ടതിന് ചുരുങ്ങിയ വായിച്ചുകാരെക്കൊണ്ട് മതിയാവുന്നതല്ലെന്ന് വിചാരിച്ചു അറിയാം. അതുകൊണ്ട് സാഹിത്യവിചാരം മറ്റൊരു ഭവനം മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാത്തതിനുള്ള വിശദമായ കഴി മലയാളികൾക്ക് ഒരു കരവയിലാണെന്നതുകൊണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുവരികയും ചെയ്തിട്ടുവരുന്നു. ചുഷ്ണങ്ങളെക്കൊണ്ടും (നല്ലതുകളെ ചീത്തയകളെ) ഭരണപരമായവയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതെന്നാൽ ചുഷ്ണങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിന്റെപേരിൽ വായിച്ചാൽ കഴിയുന്ന ചിലവിൽപ്പോലും വായിച്ചുവെപ്പു ചുഷ്ണകരമായവയും, വെളുത്ത, മട്ടുവെളുത്ത, ചെണ്ടയുടേതെന്നതെന്നതും പറയാൻ പറ്റുന്നതായിട്ടുണ്ട്. 'ഇരുപല'യും 'സൂര്യ'യും, 'മിനാക്ഷി'യും 'സൂര്യ'യും, ചിത്രണ എന്നൊക്കെ അതിർപ്പെട്ടാൽ എന്നൊക്കെ ആകാം പറയുക; മലയാളികളായ വായനക്കാർ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ഇങ്ങനെയും ചിന്തിച്ചതുള്ള ശാക്തി അവരോട് പിടിച്ചു മുക്കുപോലെ ചെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്തരക്കൊക്കെ മലയാളഭാഷയുടെ അറിവിലും ഇടലിലും കരിയായതുകൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നതെന്നോ വരൻ പോകുന്നതെന്നോ ഞാൻ ചൊല്ലുന്നത്. വല്ല മുക്കിപ്പോ മുഖയിലൊന്നു മലയാളഭാഷയെക്കൊണ്ടിട്ടും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വല്ല ചുഷ്ണങ്ങളെപ്പറ്റിയും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ മുൻപ

ദൈവവിശ്വാസമോട് യോജിച്ചിപ്പിള്ളത്തമ്പലത്തിൽ അതു അറയടങ്ങു ആയി. സാഹിത്യവിഭവചന്ദ്രനുമടങ്ങും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ഈ വക ദോഷങ്ങളെ ഒഴിക്കാനതു മഹാമുഹൂർത്തമായിത്തീർത്തപ്പോൾ അതിനെ നോക്കിത്തന്ന ചുമതലയെക്കൊണ്ടും ഞാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

മുസ്ലീമുകളുടെ പ്രധാനം കൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ എത്രയോ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു, അവയെ ഒരിക്കലായി നോക്കു ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നത് എത്ര ആവശ്യമാണെന്നും പ്രാചീനരായ അറിഞ്ഞിരുന്ന ഏതെങ്കിലും സംഗതികളാലും ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുന്നു. മിസ്താഹിൽ ചിരപ്രാസം കൊല്ലും മുമ്പു ഇസ്ലാമിയിൽ ആകർഷിച്ചും വല്ല പുസ്തകവുമെഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലായിരുന്നു. ഗവൺമെന്റിനായിച്ചിരുന്ന ഒരു പുസ്തകസംഗ്രഹം ചരിത്രോദ്ധരിക്കുവാൻ കൊടുത്തപ്പോൾ അതിനെ പുസ്തകവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗ്രീക്കുരാജ്യത്തിൽ പണ്ടുതന്നെയും വല്ല പുസ്തകവുമെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന് നാടുകാരെല്ലാംപേരും കൊടുത്തതായ മഹാരാജാവായവരുടെയിൽ കൊണ്ടുപോയി യോഗ്യതയെ പരിശോധിക്കുക സർവ്വീസ്വരൂപമായി കേൾപ്പിക്കു ചെലിവാക്കിരുന്നു. ആ വിചാരമാക്കുക അഭിപ്രായം പ്രകാശമാക്കിരുന്നു പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രധാനവും. നമ്മുടെ ഇൻഡ്യയിലുള്ളതായ പണ്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞാതങ്ങളുടെ അർത്ഥമുള്ളതായ അഭിപ്രായത്തെ അനുസരിച്ചു ഏതു പുസ്തകത്തിനും പ്രധാനം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, എന്നു പല വകയ്ക്കുള്ളിൽനിന്നും തെളിവുകൾണ്ട്. ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ളതായവയെ നല്ല ഗുണങ്ങളോടും ചിത്തഗുണങ്ങളോടും കൂടിയവയെ പ്രധാനം ഉണ്ടാവുകയും സാഹിത്യവിഭവചന്ദ്രനും കേവലം ഇന്ത്യമാകയും ചെയ്യുന്നത് ലോ

കിണിയിൽ യാതൊരു തീക്കിടവും അനുയോജനപ്പെടുത്താത്തതായി
 കണ്ടുതന്നെ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. പ്രയോധനം. നാണിത്യ
 അല്ലാത്തതായിട്ടുള്ള ഒരു വിധമായ അനുയോജനം തന്നെ കിണിയിൽ
 ഇന്ന് വേദത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വിധം അനുയോജനം അടിച്ച
 തിടലും കേവലം ഇ അനുയോജനത്തിൽ വേണ്ടി അനുയോ
 ജനം അനുയോജനം തീർക്കുന്നതായി അനുയോജനം അനു

[illegible][illegible]

ലോകത്തിലുള്ള മിക്ക ഭാഷകളിലും ഉള്ളതുപോലെ മലയാളത്തിലും സാഹിത്യത്തിൽ 'പദ്യം' 'ഗദ്യം' എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വിവിധരൂപം ഉണ്ട്. നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതും ഇനി ഉണ്ടാകാനാകുന്നതും ആയ സകല കാവ്യങ്ങളും പദ്യമോ ഗദ്യമോ ആയിരിക്കുന്നതാണ്. പദ്യം എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് പത്തുശ്ലോകങ്ങൾ കവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു മാത്രമേ സിദ്ധിക്കേണ്ടള്ളൂ. എന്നു ചരികിലും അതേ

ഷയിൽ അല്പം സന്ദേഹം തീർപ്പുവാൻ ഉള്ള വല്ലവനും തിന്ന
പുളകളുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നുമദ്ധ്യേ തന്റെ പരിഷക്കർ
എതിർപരിഷക്കാരങ്ങളെ കഠിനമെത്ര എന്നു സമർത്ഥനയോ
ടെ കവൻ കൊണ്ടുവന്നുവെന്നു എന്നോ, തന്റെ പരിഷ
ക്കങ്ങളെ അതാത് അതിശയോക്തയായി എന്നു എതിർക്കുക
ഇതുകൊണ്ട് ഗതകൊണ്ടിട്ടു കൊണ്ട് എന്നോ മറ്റോ പരി
ഷക്കം കല്പിക്കുന്നവരും ഗ്രാഹണധാരണാദികൾക്ക് എ
ന്തും എഴുപ്പവും ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറയും ആയതു പരി
ഷക്കമെന്ന് കല്പിക്കുക കൊണ്ടുപി പരിഷക്കമല്ലെന്നു പറയും
കാലത്തുകൊണ്ടു ഇതിന്നു പരിഷക്കമെന്നു വേറെ വിധ
ത്തിലുണ്ടെന്നു പറയുംകൊണ്ടു പറയുന്ന പ്രമാണങ്ങളായി വ
രികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇതിലുള്ള തികു എന്നതു
ദൈവങ്ങളുടെ ഇടയിലും പലും ഇങ്ങനെ ജനിച്ചു വളർന്നു
കൊണ്ടു കൊണ്ടു ഗ്രാഹണത്തിൽ കാണുന്നതിന്നു തക്കതും
അനുഭവവും സ്ഥിതിപ്പെടുത്തുന്നു. ഗ്രീക്കു, ലാറ്റിൻ, സംസ്കൃ
തം, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ മറ്റു ഭാഷകളിലുമുള്ള ആദ്യം മ
ണ്ടായതു് പരിഷക്കമാണെന്നു് മറ്റൊരു ഭാഷയിലുള്ള പ്രമാ
ണങ്ങളെ പരിഷക്കത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയോ
രെന്നു പറയാമെന്നിവിടെ ആദ്യം ഉണ്ടായ ഭാഷകൾ പരി
ഷക്കത്തിലായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇതിന്നു കാരണമായി വന്ന
കുടിഞ്ഞിരുന്ന നമ്മുടെ പുസ്തകം ദർശനത്തിന്നുപ്രകാരമു
ന്നിരിക്കുന്നു. മെസ്സോറോസി പ്രകാരം, ഹെബ്രായ. മുതലായ
ഭാഷകളെ ദർശിക്കുന്നതിന്നായിട്ട് ഈ ഭാഷകളിൽനിന്നു വേ
ണ്ടി പലവിധ കീഴ്ക്കണക്കം, അടവടക്കം, ഇവയും, വ
െച്ചാളി എന്നൊരു ഭാഷയായ പരിഷക്കത്തിന്റെ മതിയ
ക്കളെ പറയുന്ന പരിഷക്കം, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. കേവല
പ്പെടുത്തും ഈ വരികളിൽനിന്നുവന്നുവന്നുവന്നു ഇങ്ങ
നെപ്പറയുന്നതിന്നുവന്നുവന്നു നിർമ്മിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ

അളത്തിയുള്ള പടമെഴുതലച്ചുതതിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു ഇതു കൊണ്ടുള്ള തരമേടു എത്ര അധികമുണ്ടാകണമെന്നു ഏവനും ആലോചിച്ചുപറിയും. അറിയാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഉണ്ണുകയിവരുടെ 'നട്ടുചെയിത്ത' ആട്ടുകൾ ഒന്നു വായിച്ചു നോക്കട്ടെ. ഇതിനെക്കൊല്ലാതിരിക്കെ ഈ നിഷ്പന്നം ഉണ്ടാവാൻ സംഗതി എന്തായിരിക്കണമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇത് ശിവാണുഭയയിൽ അധികമായ സാമ്പ്രസ്തത്തോടും പല്ലമൊത്തുള്ളതിൽ കേവലം നിന്ദയോടുകൂടിയ ചില പ്രാഹീനവിചാസാർ വെച്ചു വെച്ചാണെന്നു ഞ്ഞെന്നാൽ. മലയാളത്തിൽ കവിത്തപക്ഷം രേഖപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ എന്താണുള്ളത്? അത്ഭുതംഭീതം ഉണ്ടോ? ഉണ്ടാവാൻ പാടുണ്ടോ? എന്നു അഭിപ്രായം മുറിക്കുപിടിച്ചും ഉദ്ബന്ധശാസ്ത്രികളുടെ

ഭാഷാകേരളിനിവഹനം
ഭാഷാകേരളിഭാഷാഭാവനാഭാ
പ്രായോനവൃത്തകീനഃ
സ്മൃതലോകേനീതസ്തലോപ്രസര'

എന്നു ശ്ലോകത്തെ ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്ന സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാർ ഇന്നും നാമുടെ കൂട്ടത്തിൽ അനേകം പേർ ഉണ്ടു്. മലയാളപദ്യരചനയിൽ അഭിവൃദ്ധി വരണമെങ്കിൽ മേല്പറഞ്ഞ നിഷ്പന്നത്തെ ഒന്നാമതു് തള്ളിക്കളയണം. എന്നാൽ പ്രാസം ഭീരുതിമയ്ക്കെ തവ്യാലം മലയാളത്തിൽ ശ്ലോകം ഉണ്ടാകുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു പൊതുജനങ്ങൾക്കു അത്ര അറിയാതില്ല എന്നതു വസ്തുതയാണ്. എങ്കിലും അത്ഭുതംഭീന ബാധകമാകുംവണ്ണമുള്ള പ്രാസപെക്ഷ ഒരു പ്രാബല്യമാണെന്നും അതു കഥാകൃത്തുമാർ വിട്ടുകളയേണ്ടതാണെന്നും കവികളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ഭാഗമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

‘പച്ച’ മലയാളത്തിൽ ഉള്ള പരിഭാസം ഫേതുവാരി പ്രാ
 ചീനവിദ്വാന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള നിരൂപണത്തെ ആശ്രയിച്ചു
 കി അർത്ഥത്തെ കൊണ്ട് ശോധിച്ചിട്ടു് വളമിട്ടു് സമ്പ്ര
 ദായം ഒരു ഭൂഷണം എന്നു് ആധുനികഭാഷാകവികൾക്ക്
 മാത്രം ബോദ്ധ്യം വന്നാൽ തന്നെ വലിയ കാര്യമായി.

കന്നടാശ്വതള വലിയൊരു നൂതനവും, സംസ്കൃതപദ്യ
 ത്തിൽ പഴയതും ശാസ്ത്രപ്രകാരം പ്രകാരം എവിടെ എ
 ങ്കിലും കാണുന്നതിന്നു വികാശമില്ല. മലയാളത്തിലോ
 അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു് അഭാഗ്യാപ്തിയായിത്തീർന്നു തന്നെ
 യല്ല, അതുകൊണ്ട് ഒഴിച്ചു ന. സന്നിധിത മുതലായ കാര്യ
 ഭാഷാബലം കിടന്നുവന്നുമാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ ‘ഒന്നാ
 മ’ ചേർത്തുമാത്രം പദങ്ങളിലിട്ടെടുക്കേണ്ടിയിട്ടും ചേർന്നിട്ടാ
 ഏകിലും കേരളഭാഷയിൽ വളരെപ്പേരും എന്തെങ്കിലും
 ന കവി തന്നെ.

‘എന്നല്ലവന്നല്ല മരുതമാണ്
 തന്നെപ്പോലെ നൂതനമെന്തെന്നു്’

‘ഇന്നിനെ നൂതനമെന്തെന്നു് കേൾക്കിയിട്ടില്ലെന്നാണു്’

എന്നാ മറ്റൊരു പ്രകാശിച്ചതു കന്നടാശ്വതള ആധു
 നീകകവികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ എന്തു അപവാദിക്കു
 ണെന്ന് പ്രശ്നമുണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. സംസ്കൃതത്തിലുള്ളതു
 കേവല മലയാളത്തിൽ നിരൂപണവിശേഷങ്ങൾ താഴി
 ലും ആശ്ചര്യത്തോടെ അതിലും കേവലം ഇല്ലാത്ത അ
 വസ്ഥ അറിയാത്ത എന്താ മലയാളത്തിൽ അന്യം തര
 തെക്കുവന്ന എന്ന അറിയാ.

പിന്നെ മൂന്നാമതു ഒരു നൂതനവും, പ്രയോജന
 പദങ്ങളുപയോഗിച്ചതാണെന്നു്. സംസ്കൃതം

വരുണനെ ചിത്രീകരിച്ചു അനന്തരം ആമരം തുറന്നപ്പോൾ
 ആ സംസ്കൃത ഭാഷയും അനന്തരിക നീളമുള്ള സമാസങ്ങളും
 കണ്ടു, അതോടൊപ്പം വലിയൊരുവക്കത്തോടൊന്നിച്ചു തീവ്രത
 ബദ്ധവന്യതയോടെ ഇതിഹാസത്തിൽ കണിപ്പറയുന്നതും അതി
 ന്നു ചില ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാവാവാനാവാതെ. അത്രസിദ്ധങ്ങളാ
 യ്ക്കു സംസ്കൃത ഭാഷയും സമാസ ഉപയോഗങ്ങളും, തീവ്രത
 ബദ്ധതയും, സംസ്കൃതവ്യയങ്ങളും മറ്റും ചെറുതാളത്തിൽ ഉപ
 യോഗിച്ചുപോക. എന്നാൽ ഇവയ്ക്കു് ശിഷ്ടാധിപത്യത്തിൽ
 ഒരു വെട്ടു മേൽക്കൽ വന്നിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു കഴിഞ്ഞ
 എഫ്. എ. കമ്മീഷന്റെ ചെറിയൊരു ചുരുക്കം 'കേരളി
 ന്നിന്നിന്നു' എന്ന ചെറിയൊരു കാവ്യത്തിൽ പക്ഷേ
 തിങ്ങും ശ്ലോകങ്ങൾ ഇവ സംസ്കൃതം തന്നെയാണു്.
 ഈ വക ഇവ സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ അടക്കിയ പദ്യക
 ങ്ങൾക്കു് 'ചെറിയൊരു' എന്ന ചെറിയൊരു കണ്ഠ
 മധ്യം ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു അനുഭവമുണ്ടാ
 ന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

൪. സൂത്രം.

'അനന്തരം ആദിത്യസ്തവം'

'ഈ ആദിത്യൻ സ്തവമെന്നു്' എന്നാണു് ചേരന്റെ
 തിമിരിയെന്നു സാധാരണക്കേഴിഞ്ഞു അർത്ഥം. 'ഈ ആദിത്യ
 ന്' എന്ന പദത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യയമധ്യം നാം കാണു
 ന്നു സ്തവമെന്നാണു് അർത്ഥമെന്നു്. 'ഈ ആദിത്യൻ'
 എന്നതിന്നു് ഈ ആദിത്യനിൽ അധിവാസിക്കുന്ന വിക

ഡ'പുരുഷൻ—ജഗദാരാ, ജഗദീശ്വരൻ എന്നർത്ഥം ധരി
 ൈക്കുന്നു. 'ജഗദാരാവായി ഈ ആദിത്യനിൽ അ
 ധിവാസിയ്ക്കുന്ന പരമപുരുഷൻ തന്നെയാണ്' ബ്രഹ്മാ' എ
 ന്നാണ് ഭക്തമുക്തിയിരിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിന്റെ സാരം. നമ്മു
 കളെ പറ്റിയ്ക്കു മോക്ഷമായിരിക്കുന്ന ആദിത്യൻ അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ പ്രതിനിധിയെന്നാലേ പറയാം' കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കു
 ന്നതും അതുകൊണ്ടാണ് 'ഈ ആദിത്യൻ ബ്രഹ്മാ' എന്നീ
 പദങ്ങൾകൊണ്ടു്. 'സത്യവേദം പുരുഷം, യശ്ചാനന്ദം
 ദിവ്യസംഗ്രഹം മഹാപ്രകാശം ഏകത്വത്തിൽ വാസം ചെയ്യു
 ന്നവനും, ആദിത്യനിൽ അധിവസിയ്ക്കുന്നവനും ഒന്നാം ത
 ന്നതുകൊണ്ട്' (തൈത്തിരീയോപനിഷത്ത്) എന്ന പ്രതി
 വാക്യവും ശേഖരപാദത്തിൽ അതിർത്തതെന്നു വ്യക്തിയ്ക്കു
 ന്നു. 'പുരുഷവായാധിഭാവതഃ' (ഭ-ഗീ-അ-൮-൧൦൦൭) ഭ
 ഗവദപാശ്വരമുഖ്യം. ഇവിടെ ൭ പുരുഷൻ എന്നപദത്തെ
 'ആദിത്യാനുജ്ഞനായിരിക്കുന്ന ഹിരണ്യശർഭൻ, സർവ്വപ്രാ
 നീകളുടെ ഇരിയപ്പടംകളെ മനോഹരകൾ' എന്നാണ് ശേ
 കചാർയ്യസ്വാമികൾ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ശേഖരപാ
 ദ്യ കളെ ഭക്തകൾക്കു് അതിനെ ഉച്ചരിച്ച ത്രിസന്ധ്യയിലു
 മനഃപ്രിയപ്പെടേണ്ട സന്ധ്യവേദനം എത്രത്തോളം മഹാ
 ത്വമുള്ളതെന്നൊന്നറിയാവുന്നതാണ്. സന്ധ്യവേദനാ
 ന്നാലും അറിയ്ക്കു് സമാപ്തമെന്നു പ്രാപിയവരുള്ളതും, ത
 ന്നിവിടത്തു ബ്രഹ്മാജ്ഞാനത്തിൽ അവനെ യോഗ്യനാക്കി
 ത്തിട്ടുണ്ടു്. ആ മഹാ അറിയ്ക്കു് മോക്ഷസാധിപ്പിക്കുവാനാകുന്നു.
 മഹാപ്രസാദമായ ശാസ്ത്രീയമെന്നും മുൻവിവരിച്ച മന്ത്രാ
 സ്ഥിതതന്നെയാണു് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. അതു വള
 രെ മഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയതും മഹാപരമതയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന

അതെന്നിതാൽ സർവ്വം പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നതാണു് അത് പുരുഷ
 ന്, അദ്വൈത മേധത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ പുരുഷൻ.

തുമ്പക്കര. പാതാതന്മാരിന് ഒരു പ്രതിനിധിയെന്നപോലെ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആദിത്യൻപ്രതിസൂതികളിൽ പലവിധത്തിലും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലവിധത്തിലും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ, ആദിത്യൻ കിരളക്കുളം ഇടയിൽ ഇത്രയും വൃഷ്ടംകൊണ്ടെന്നുമിടയും നാമകം സമുപദിച്ചിട്ടു്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രം ഒരു ഹാതം—നൽകിക്കൊടുക്കുക എന്നൊരു പദം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നു—പാതി വിസ്തൃതമായ ഒരു വസ്ത്രം ഒരു ദിക്കിലും അല്ലെന്നില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളിൽ ചിലതിനെ നമുക്കു ഗ്രഹിയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുക.

പ്രഭാതസമയത്ത് നാം പുറത്തിറങ്ങി കിരളക്കുളം നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന അതിഭംഗത്തോടുകൂടി ഉദിച്ചുവരുന്ന അഭിവർണ്ണ സൂര്യൻ, കാഴ്ചയിൽ ഒരു വലിയ ചുട്ടപ്പത്തോളം മാത്രമേ ഉള്ളവെങ്കിലും, പാതാതന്മാരിൽ മാത്രമായിരിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ. സൂര്യബിംബത്തെ ഉദയത്തിലും അസ്തമനത്തിലും മാത്രമേ നമുക്കു നോക്കുവാൻ കഴിയൂ. പിന്നെ മറ്റു സമയങ്ങളിൽ സൂര്യൻ അതിവലുത്തൊരു കൂടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് അതിന്റെ നേരെ നോക്കുവാൻതന്നെ വരി. കരിപിടിച്ച ഒരു ചില്ലിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ തപ്പായ അരുപി വലംപോലെ ജ്വലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ശാഖയെ കാണാം. ഉദയസമയം സൂര്യബിംബം ഉദയമാകുന്നതിനു മുമ്പു അതി ദിക്കിലുള്ള അതിന്റെ കിരണങ്ങളാണ് ആദ്യം കാണപ്പെടുന്നത്.

സഭാ പ്രലിപ്തകാണിയിക്കുന്നു ഈ ശാഖയും എന്തെന്നു സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയതാകുന്നു; അങ്ങനെയൊന്നും വലിയതാകുന്നു; നാശിപ്പിക്കുന്ന ശുദ്ധവും അതിനുമായി വ

കൊണ്ടുള്ള അന്ധതമെത്രയുണ്ടെന്നും നോക്കുക. ഒരു ഇലപ്പൂവിന്റെ ഒരു പാളിൽ സ്വർണ്ണനാളം മേന്മയിൽ മൂന്നാലം. മൂലകളെഴുതിട്ടുള്ള ഇക്കി നോക്കിയാൽ സ്വർണ്ണിരിക്കുന്നു ആ കറുത്തുണ്ടായി കാണാത്തതാണത്.

സ്വർണ്ണത്തിന് ഉല്പാദനച്ചെലവിൽ ഇതിന് അതിവേഗം വർദ്ധനവുണ്ടാകും. പലപ്പോഴും അതിനുള്ളിലായി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന പലതരം മറ്റുള്ള അലോയുകളും ഉൾപ്പെടും. ആയതിനാൽ ഇവയുടെ വില ഉയർന്നു പോകാനുണ്ടാകുമെന്നും അതുകൊണ്ട് അതിനുള്ളിലായി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന മറ്റുള്ള അലോയുകളുടെ വിലയും ഉയർന്നു പോകുമെന്നും അതിനാൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ വിലയും ഉയർന്നു പോകുമെന്നും അതിനാൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ വിലയും ഉയർന്നു പോകുമെന്നും.

[illegible]

യിൽ ഉപകരണം മാത്രമല്ലം അതു വാസ്തവകരമാക്കിത്തീരുന്ന എന്നൊക്കെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങനെ ചില സംഗതികളെക്കൊണ്ടല്ലാതെ സൂര്യന്റെ ഉണ്ണത്തിന്റെ ഒരു സ്വഭൂപ്രകാരമാണെന്നുമാത്രമാണ് വളരെ പ്രമാണമാകുന്നു. സൂര്യന്റെ ഉണ്ണം ഇതു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് അല്പസം നോക്കുന്നതെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അപ്പോളോ 'തെലൂറോനീറ്റർ' കൊണ്ടു അല്പസം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അസംഖ്യം ആയിരം സ്ഥിതി അല്പസം ഒരു പശ്ചാത്താപിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ പ്രകൃതിയുടെ എക്കിററുമാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഭൂമിയിൽ നിന്നു പുറത്തുനിന്നുള്ള തെലൂറോനീറ്റർ പരമ്പരയുടെ നാഴികക്കല്ലാണ്. ഈ ഭൂമിന്റെ സ്വഭൂപ്രകാരമാണെന്നുമാത്രം നമുക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നെന്നേക്കുമായി, കോർക്കുവും പകലും ഇടവിടാതെ ഒരു, രണ്ടു, മൂന്നു എന്നിങ്ങനെ വോൾട്ടെജ് ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കുക. എന്നാൽ പശ്ചാത്താപം എണ്ണിക്കഴിക്കുന്നതെങ്കിൽ മൂന്നുവോൾട്ടെജ് ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ പുറത്തുനിന്നുള്ള പരമ്പരയെക്കൊണ്ട് എന്ന സംഖ്യയെ എണ്ണിക്കഴിക്കുന്നതിനാൽ (ഒരുവൻ ഉണ്ടും ഉറപ്പാക്കുകയും) തെലൂറോനീറ്റർ രണ്ടു പകലും എണ്ണുന്നതായാൽ) പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാകും. എണ്ണി എണ്ണിപ്പോൽ തന്നെ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാകുന്നതായ ഒരു സംഖ്യയോടും നാഴികക്കല്ലെന്ന് എണ്ണിക്കൊണ്ടു നാം വിചാരിക്കുന്നതു്.

തെലൂറോനീറ്റർ കണ്ടെടുത്ത അതിശയത്തോടു കൂടിയ ഈ സൂര്യനീലം എന്തെല്ലാം പരമ്പരയെക്കൊണ്ടു നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതിനായി ഒരു യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ യന്ത്രത്തിൽ

[illegible][illegible][illegible]

കുടുംബത്തോടും ഉണ്ടാവാനായിട്ടും തരമില്ല. സുൽത്താന്റെ കുടുംബത്തെ ഭൂമിയിൽ നിന്നാകർഷിച്ചു വാങ്ങാൻ അതിൽ നമുക്കു വ്യക്തിയെ തരണം. സുൽത്താന്റെ ഒരു അധിപത്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ ഭൂമിയിലുള്ള അദ്ദേഹം ധനത്തോടും ആകർഷിച്ചു അവനെ പുഷ്ടിക്കായി വളർത്താം. അദ്ദേഹത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞനാക്കി വളർത്താം. സുൽത്താന്റെയില്ലാത്ത അവസ്ഥ സാധിക്കുന്നതല്ല. സുൽത്താന്റെ പ്രാണികളുടെ ജന്മത്തിനായി പരിണമിച്ചു അവർ ഭവിക്കുന്ന അന്നത്തെ വെണ്ടുവെണ്ടു കഴിപ്പിച്ചു അവരുടെ ദൈവത്തെ ഭവിക്കിപ്പിക്കുന്നു. പ്രാണനായി പരിണമിച്ച ജീവികളെ പലവിധത്തിൽ ഭവിക്കിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം കണ്ടിട്ടുള്ളവയെല്ലാം ഈ അവസ്ഥയിലായിട്ടുള്ളതല്ല സുൽത്താൻ നിശ്ചിതമാകുന്നു. നാം ശാസ്ത്രജ്ഞനായാ ഈ അവസ്ഥയിലായിട്ടുള്ളതല്ല സുൽത്താന്റെയുടെ സാക്ഷാൽ കൈമാറാകുന്നു. നാം ഭവിക്കുന്ന അന്നം ഈ അവസ്ഥയിലാകുന്നു സുൽത്താന്റെയുടെയെന്നും, നാം കണ്ടിട്ടുള്ള വിവിധ സുൽത്താന്റെയും സാധനങ്ങളെപ്പറ്റിയും നമ്മുടെ ദൈവത്തെ സുൽത്താന്റെയും സാധനങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം മുൻപറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും പറയണം, സുൽത്താന്റെയുടെയിൽ ഭവിക്കുന്ന ജീവൻ എന്ന വ്യവസ്ഥയെ അന്നം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. ഇതാണ് പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ഭൂമിസ്തതികളിലും ഈ അഭിപ്രായത്തെ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. 'ജാതിസമിതി' എന്ന വ്യക്തി, വ്യക്തിയിൽനിന്നു അന്നം, അന്നത്തിൽ നിന്നു 'ജാതി' എന്ന സ്തതികളാണെന്ന ഒരു ഉദാഹരണമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ സകല പ്രാണികൾക്കുമധോരം സൂര്യനാണെന്ന സിദ്ധമായതിനാൽ സൂക്ഷ്മദർശികളായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പുരാതനന്മാർ സൂര്യനെ ജഗദഭ്യർത്ഥം, ജഗദീശ്വരനായിരിക്കുന്ന ആ പരമപുരുഷനെ പ്രതിനിധീയാക്കി കല്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ഗായത്ത്വാസി മന്ത്രപ്രസംഗംകൊണ്ടു് ആരാധനചെയ്യുന്നതു യുക്തമാണെന്നു്.

൭. സമയചികരം.

ജനങ്ങളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളെക്കണ്ടു് രണ്ടു കത്തിൽ എത്രയും ജാതിസ്പർശികളാകു്; ൭ കമ്മി, ദുഃഖം, വൃദ്ധം, മരണം, നാദിനീദം, നാദകരം, മല മെത്രം, കാര്യം, കലവ് എന്നുവെങ്കിലും, 'സൂര്യനുള്ളതല്ലെന്നായ രിതിവുണയായുള്ളതും' വേണ്ടുവെന്നും വാമി നിന്നായിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അസുഖമുള്ളതായ മനുഷ്യർക്കു് മേലും എന്തെന്നാവാ നിശ്ചയം? ഇത്രയും പടർച്ചയിടുന്നതൊക്കെ ആർക്കുവേണ്ടിയാണെന്നു് മനുഷ്യജീവനർക്കു് നശിച്ചിട്ടുണ്ടു് മറ്റു മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി അവരുടെ ദുഃഖത്തിനാകയാലും, എന്തെന്തിൽ വെണ്ടിയാകുന്നുള്ളതു്? മെത്രത്തിന്നും മോശം മുറുപ്പു് കാര്യവെണ്ടി ഉണ്ടായിട്ടല്ല പൊഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കു്. മെത്രം വെണ്ടു്? പശുവിനെ കാക്കയാൻ നിശ്ചയമായിട്ടു്. മെത്രം കളിക്കാതെ ഉള്ളിയിട്ടുവെന്നും, നാക്കുൻ വെട്ടുമ്പോൾ കഴുവുവെന്നും കഴുത, കരിങ്കവെന്നും കത്തി, കരിവെട്ടുപ്പൻ കല്പിക്കുന്നു; കന്നാലിരുണ്ടു്. നിറമില്ലാത്തതെന്നും മറ്റും. മെത്രം കഴുതയെന്നും പെട്ടിപ്പറപ്പെടാതെ മേലേ സൂക്ഷിച്ചുകൊ

[illegible][illegible]

എട്ടുകാലൻ വലവീശി ഭക്ഷണം സമ്പാദിച്ചെന്നു
ആക്കെങ്കിലും മനസ്സിനുണ്ടി നോക്കിക്കിട്ടുണ്ടോ? ആദ്യംതന്നെ
ഇതു, കൈയ്ക്കു മുതലായ ചെറുപ്പത്തിനും ധാരാളം
സംഖ്യയുള്ള ഭിക്ഷനോക്കി തിടങ്ങെടുക്കും. അവിടെ വെട്ട
ത്തിടും നീളത്തിലോ ഏകോണിപ്പോ സൗകര്യപോലെ
വലുപ്പം വീശിത്തുടങ്ങും. അതുകൾ വെട്ടാലും നോക്കി
നില്ക്കുന്നതെന്നോ സംശയം തോന്നിയാൽമതി. പണി നിറ
ത്തി ഉളിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവകാശം കേൾപ്പർച്ചെടുവാൻ നി
വൃത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കണം ഇതു സൂക്ഷിക്കുന്നത്. പ
ക്ഷേ സൂക്ഷ്മശ്ലീക്കാരനായതുകൊണ്ടു എല്ലാപ്പോഴും കണ്ടു
വെന്നു വരില്ല. ആ തരംതോക്കിയാണു മനുഷ്യർ നെയ്
ത്തിന്റെ സൂത്രം കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ അവർക്കു
തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടോന്നി ചാനനതമെന്നു കൂട്ടക്കൽ ഇരുപതൊട്ട
തു മീഴ്ത്താതികളെ മനുഷ്യർ ഭവിക്കില്ലായില്ലെന്നു മോശമെ
ല്ല. കൊതുക്കളെ ചെങ്കരിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നതവ
നേ ഇപ്പോൾ തോന്നിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി വീണ്ടെടുപ്പി
ട്ടു പറയപ്പെടും.

[illegible]

[illegible][illegible]

സംസ്കൃതത്തിൽ ത്രിശ്ലോകങ്ങളുടെ നാലാമത്തേത്
ഘോരവീര്യം എന്ന പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളത്. ഹിന്ദുവിനെ
മാതൃപ്രാപിതാത്മാവായുടെ സമുപദേശമനുസരിച്ച് ഭക്ത
ജ്ഞാനപ്രദമാണ്. പശുപതാഭയേനീതപ്രകാരത്തിൽ മൂന്നു
നിരക്കളുടെ കലർച്ച കാണാം. (പ്രകാശകൃഷ്ണൻ കണ്ഠ
കാലിനേൽ നടക്കുന്ന വക്ത്രോപാരി പരമേശ്വരൻ വെണ്ണ
സങ്കരത്തിന് തന്നെ തന്റെ ധർമ്മം വിശദീകരിച്ചു)
പുറത്തു പൊതുവുള്ള ശാമപ്രഭാവത്തിൽ ഇറക്കിപ്പോയതാ
ണ് ഇതിനെ കണ്ടിട്ട്. ശൈലകോടിനിറയിട്ടുകൊണ്ടി
രിക്കുന്ന ഇവൻ സമുപദേശത്തെ പ്രകാശമാക്കുവാൻ ബദ്ധ
കാമനുള്ളതാണ്. വലിയ പശുപതാഭയം വെട്ടിത്തരിച്ചതാ
ണെന്നു കരുതുകയുണ്ട്. കോടിയോളം വലുതാണത്രെ കൂടി
ഭയപ്പെടാൻ വെട്ടിത്തരിച്ചതാണെന്നു പറയുക. വിഷ്ണു
ന്റെ കണ്ഠം തീർത്തതാണ്. ആയു കണ്ഠവൻ ഭയപ്പെ
ടുക.

உறுதியாகக் கொள்வதில் தாமதமாகி
விட்டதாய்க்கூறியதாகவும் உள்ளது.

അപേക്ഷകർക്ക് അഭിപ്രായങ്ങൾ സമർപ്പിക്കാൻ സൗകര്യം ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുക.

[illegible]

കേരളത്തിന്റെ ഭാഗീധീരന്മാരായ എല്ലാവരും നല്ല കളിക്കാരാണ്. മറ്റൊരു കളി പഠിച്ചു തിരുത്തലിനെ തിരുത്തുന്നതു പോലെ കളിക്കുന്നു. മറ്റൊരു കളി ഇളിപ്പറമ്പിലായിരുന്നു 'പേ. മേ' എന്ന പേരിൽ വാണിപ്പം നല്ലതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കാര്യമായോ? കളി കളി കളി വെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

[illegible]

അന്തിമമായിട്ടു 'മരണാശിഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോഴുണ്ടായ
 ഹൈന്ദവീയവിഭവ നവ്യങ്ങളെപ്പറ്റം പാശ്ചാത്യ മനഃപര്യായ
 മായ സമ്പന്നിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആയിരങ്ങൾ കൊല്ലത്തിൽ
 ഒരു വാവുകൾ വന്നു തുടങ്ങിക്കിടന്ന വൃദ്ധനായൊരാളെപ്പോലെ
 കല പല ഏതാപറഞ്ഞു ചവിട്ടുതുപ്പാൻ തുടങ്ങി. എ

ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടു നാടുകളെ കോളാമ്പിയാക്കുവാൻ മടിച്ചിട്ടു ഞാനും പോന്നു.

‘ജീവനമാനന്ദി യിതി
മാവഃപോക മതിമുള്ള വാക്കുമിതം
ജീവനമാനന്ദവായി-
ദേവം ലഭ്യമാണെന്നിനമേന്മ! നീ?’

മനഃശ്ശബ്ദം മനസ്സേ ഇങ്ങനെ വിചിന്തിച്ചു. എത്ര തീവ്ര കഥ കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? അതിപ്രാമുഖ്യമുണ്ടോ?

കേതകപ്പുറിപ്പെന്നതെന്നും കൊത്തുമാറ്റം
കേഴിപ്പു പൊന്നുതെ വെട്ടുകൊലം
കാർക്കുകിലാണെന്നും നീലപ്പുതംകൊലം
തൃക്കവസ്വിതാരിമെച്ചുണ്ടും
ആക്കമിയന്നവലാഹകളാകിന
പൂക്കലമുള്ളത്തിൽ തൃക്കിയെച്ചൊത
കോളകലണെന്നും തൃമിന്നവായമ
തീപടയെല്ലാം കൊല്ലുന്നിടമെന്നും
പാഴിടിയെത്താം ഭേദിതമെല്ലാം
പാരമ്യമുള്ളവന്നുപിന്നെ.

ഇത്യാദിയാദി, ബാണമുള, നവമു മേലായ ജന്മമുള. ഇതിൽപ്പുറമുളവിമലന്ന വാക്കുലത്തെ ആനാണു ആമതിക്കൊത്തതു? എന്നെല്ലാം നോക്കുവാക്കുകയും അല്ലെങ്കിലും വകയുണ്ടു. ഇതൊന്നും കണ്ടുമറിഞ്ഞു മനഃശ്ശബ്ദം അഹംഭാവംകൊണ്ടും സ്വാർത്ഥതയ്ക്കും കാലംകഴിഞ്ഞുവല്ലോ കഷ്ടമാണെന്നു.

൩൩ ആകാശഗാഥ

ആകാശത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഓരോ സഞ്ചരിപ്പാത്തതും മറ്റും അവിടെ അധ്വാനിക്കുകയില്ലെന്നും അതു അനേകകാലം തീവ്രമായ യോഗാഭ്യാസവും മറ്റും ചെയ്തവരുടെ സമുപദേശത്തെ അനുവർത്തിച്ചിട്ടു്. ആ 'ലാലിമ'യുടെ പരിമർശി സാധിയ്ക്കുന്നതാണെന്നും ആകാശവല്ലോ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടു് തേജസ്വിയായ ശക്തി സഞ്ചരിപ്പാൻ എപ്പോഴൊക്കും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ അധ്വാനിക്കുന്നവർക്കും മറ്റും, ഗാന്ധിജിൻ മുതലായവരുടെ ആകാശയാത്രകളും പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നിട്ടു് സഞ്ചരിക്കുന്ന മറ്റും പ്രശ്നത്തിനുള്ളതായ ഏതൊരു ചില പ്രശ്നങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാസംഭവിക്കുന്നതും ആണെന്നു് ആ വക സംഭവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നാലാണു് അറിഞ്ഞേക്കാവുന്നതും ഉള്ള പ്രശ്നത്തിനുള്ള അഭിനന്ദനമാക്കി കാൽക്കരണവ്യവഹാരം ചെയ്യുവാൻ തക്കമുള്ളതല്ല.

മേൽപ്പറന്നു് ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാത്തതും മറ്റും അതിന്നു വേണ്ടുന്ന ഉപകരണം ഇന്നത്താണെന്നുള്ള ഒരു ഉപദേശ ആദികാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതു പക്ഷികൾ മുതലായ സന്തപങ്ങൾ പറക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം. അതിനാൽ നമ്മുടെ പുരാതനകാലങ്ങളിൽ തന്നെ ഓരോരുത്തർ ഏതെങ്കിലും കൈകളിൽനിന്നുവെക്കെട്ടി പറക്കുന്നതും മറ്റും പ്രയോജനപ്പെടുന്ന അനേകകഥകൾ ലോകത്തിലുള്ള ഏറ്റവും അധികങ്ങളുടെ ഇടയിലും നടപ്പുണ്ടു്. ഈ

തന്മൂലകൃതിയും ആ വലിപ്പം നിമിത്തമുള്ള ഹൃദയത്തെ തമ്മി പൊക്കത്തോടെയൊണ്ണുപോയപ്പോൾ ചിറകുകളോട കൂടിയും ചന്തിക്കുമ്പോഴുണ്ടാക്കി വന്നുതുടങ്ങിയ ചിറകുകൾക്കു കേട്ട പലവരയിലേക്കു പലപ്പോഴും പലപ്പോഴും മൂപ്പത് ആളുകളോടുകൂടി തന്നെ അധികനേരം ആശങ്കാശങ്കയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം കേട്ടപ്പോൾ നൂറ്റിക്കുറുപ്പാം നാലു പന്ത്രണ്ടിൽ കീഴ്ന്നു മാറ്റിക്കൊണ്ടു പ്രയാസമേറിയതാക്കട്ടെ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്ന തന്നെ ഇല്ലാത്തതാണെന്ന് ഉണ്ടാകുന്നത്. കേവലം ചിലപ്പോഴുള്ള നാശനഷ്ടങ്ങളെ മാത്രം മറ്റു താൽപ്പര്യങ്ങളോടൊന്നിച്ച് തന്നെ ആശങ്കാശങ്കയിൽ ഒരു ചെറുപ്പം ആയിരിക്കുന്ന നാശനഷ്ടം നേടുന്നതാണ് ആദ്യം ചെറുപ്പം ആതുരതയോ പലിയുണ്ടായപ്പോൾ പ്രയാസപ്പെടുന്നതും, അതേപോലെ മായ അപകടങ്ങളോടൊന്നായി തീരുന്നവരുടെയും ആ നാശനഷ്ടങ്ങളോ അധികം ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നും വന്ന് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും കണ്ടാണിട്ടും, എത്രതന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ പ്രായം അധികമേതും ആശങ്കാശങ്കയിൽ പറ്റുന്ന, സഞ്ചരിക്കുന്നത് തക്കവിധം കേൾപ്പിക്കാമെന്നു ഒരു ചെറിയൊരു ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നു പ്രയാസപ്പെടുന്നതാണ് നാലാം പന്ത്രണ്ടു നാശനഷ്ടങ്ങളോടൊന്നും.

എന്നാൽ പലപ്പോഴും ഒരു ചെറുപ്പം വിശ്വസിക്കുന്ന ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു ചെറുപ്പം മറ്റു ചില വാക്കുകളോടെ നാശനഷ്ടങ്ങളായി അയാൾക്കുണ്ട് ആവിയുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതും ചെറുപ്പം ചെറുപ്പങ്ങളെ പ്രാപ്തിപ്പെട്ടും അതും ചിലപ്പോൾ ആശങ്കാശങ്കയിൽ അധികമേതും ഇഷ്ടപോലെ ആ നടത്തുന്ന ചില നിമിത്തങ്ങൾ ഇതിനായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ തന്നെ അതേയിട്ടായിട്ടെല്ലാ ബ്രസീൽ (Brazil) എന്ന രാജ്യക്കാരനായ സാണ്ടോസ്സ് ഡ്യൂമെ

[illegible]

കളിയാക്കിപ്പു വിട്ടുവിട്ടു. ഇതിനെ ആശ്വസവിമോഹം എന്ന് ആ കാലത്തു വിളിച്ചുവന്നു. ഒരിക്കൽ പൂയിച്ചുകൊക ല്ലനാട്ടുകാരും വളരെ വലുതായ ഒരു ആശ്വസവിമോഹംതന്നെ ഗോപൻ ഉണ്ടാക്കി. അതിന്റെ കടം കടലാസ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ചികിത്സാധാരണമായ മരകൊണ്ടു താലാചായിക യു മറ്റൊരു കല്ലുപുറത്തുകൊണ്ടുപാതിങ്ങു കല്ലുപുറത്തുവെച്ചിരിക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ടി ആവി പുറത്തേക്കു പോകാതിരിക്കുവാനും വസ്ത്രം കളിയാക്കി വെട്ടിപ്പിന് ഇടും, ആ കടത്തിനെ ബലമുള്ള ഒരു വലകൊണ്ടു കൂടിക്കൊട്ടി വലയുടെ ഇമ്പുകളെല്ലാം ഒരു വലകൊണ്ടു വസ്ത്രം ഉള്ളിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു പൂശൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ഒരു തൊട്ടി അതിന്റെ വലയെ കൊട്ടിത്തുക്കി എന്നു ആ വിമോഹം പണ്ടിറിയായതു.

ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിമാനത്തിന്നു
ന്ന് ബാലുക്കൾ പറ്റത്ത പാൽ കലർത്താൻ. മേൽപ്പ്രകാരം
പാൽകലർത്തു ബാലുക്കിന്റെ കെട്ടിടയിൽ പൂർണ്ണമായ കപ്പന
പ്രകാരം ഒരു കോഴിയെക്കൂടി ഒരു സാരാരിട്ടാക്കുക, ഒരു ആ
ടിനെയും പിടിച്ചു വിട്ട് അമ്പിട്ടി അതിനെ ആകാശത്തി
ലേക്കു വിട്ടു. ബാലുക്കൾ മേൽപ്പാട്ടു പൊക്കി കരവിച്ചു മ
ണ്ടുനാഴിക വരി അകലെ പോയപ്പോൾ ആവി അങ്ങനെ
കുതിക്കൽ വീണു. അടുത്തപ്പോൾ വിമാനത്തറക്കുമായ
കൊഴിയും, അമ്പിന്നും, ആടിനും യന്ത്രങ്ങൾ പേട്ടു പറ്റാറി
യില്ല. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ പൂരി മാറുകയായില്ല വേറെയൊരു
ആലോചനയുണ്ടായി. മേൽപ്പ്രകാരം തന്നെ കറേക്കുടി
വെട്ടിപ്പാൽക്ക് വേറെയൊരു ആലോചനവിമാനം ഉണ്ടാക്കിച്ച്
അന്നു പരീക്ഷിക്കുക കൊള്ളാതെ നിന്നു കൊള്ളുകയാണു
ന്നു മനുഷ്യരെ വിധിയുണ്ടാക്കി. വിധി നടത്തുകയാണു
ന്നു മൂന്നു പുരുഷികളെ അതിൽ കയറ്റി അയയ്ക്കുകയാണു

[illegible]

പോലെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഇടി ആളുകളെ തിരിക്കിത്തരിച്ചിരിക്കുകയാണു് അദ്ദേഹം വിരമിക്കുന്ന ആ ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു് ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു പെരുന്തിപ്പൂക്കാരൻ കിതച്ചു ചാടി വീഴുന്നു. സകല ജനങ്ങളും സ്തംഭിപ്പിച്ചതിന്റെ കൃത്യമുണ്ടു് അന്നു് നോക്കി ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രസംഗം : 'മഹാമഹാമഹാ ! ഈ പ്രവൃത്തിയും ഉണ്ടായിട്ടു്. ചിരകിപ്പാതയായ്' അന്യായമായ ആ കാര്യങ്ങൾ ഇതാ മഹദ്യുക്ത സുസാമ്യരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അത്രയും ഉണ്ടായ ഒരു മഹാകാർത്തവ്യം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നു' . ഈ കാർത്തവ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു് ഭക്തജനങ്ങൾ ഈ കൈവചനകളായ മഹദ്യുക്തമായതായതാണോ ചെറുമാക്കുവാൻ മഹാമാഹാമഹാ ഉണ്ടായിരുന്നതു് ? എന്നാൽ ഇതു മഹദ്യുക്തത്തെ മുഴുവൻ അറിയാതിരുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ വിമാനത്തിൽ കേറി സഞ്ചരിച്ച രാജാവൻ എന്നു കല്പിച്ചുവെപ്പാൻപോയി. ഈ പ്രസംഗം കഴിച്ചു പോയപ്പോൾ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരെയും ആകർഷിച്ചു. മുതിർന്നവരായും സന്തോഷപര്യവ്യാപ്തമാക്കുമെന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ വേണ്ടുന്നതിനെ എന്നു ചേരായ ആ പ്രവൃത്തിന്റെ അർത്ഥം അന്വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. വേണ്ടുന്നതിനെ ചെറുപ്പക്കാരനായ വിമാനത്തിന്റെ അടിയിൽ കയറി ഇരുന്ന് കരകൾ മുറിച്ചുവിടുവാൻ പാങ്ങു. കരകൾ മുറിച്ചു വിടുമ്പോൾ ഒരു വിമാനത്തിന്റെ ഉണ്ടു ചേരുന്ന ഭാഗത്തിൽ ഉണ്ടായ പൊക്കി തീർച്ചയായും ആകാശത്തിൽ ഒരു കെട്ടിയ പുള്ളിയായി അന്നുതെക്കുപറ്റത്തു് ആ വിമാനം അന്നു പൊക്കത്തിൽ ചേരുകയും കാരാരിച്ചു ചരകിപ്പോകുന്നതിൽ നിന്നു മൂന്നു നാളിക പാങ്ങു് ഒരു പൊക്കി വീഴുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനം ഈ

[illegible]

യിഷർ എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ കുറിച്ചാണ് പ്രത്യേകിച്ചും പറയേണ്ടത്. ഏഷ്യാറ്റിക് ഇന്ത്യയിൽ യാത്രകൾ ചെയ്തും വായുവിന്റെ അനേകഗുണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വെച്ച് ചെയ്ത ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിൽ (1862-സെപ്റ്റംബർ 5-ാം) ഏഴ് നാഴിക പൊക്കത്തിൽ മേല്പോട്ടു പോകുന്ന ഒരു ഇതിനു മുമ്പും പിമ്പും ഈ പക്ഷപാതയിൽ ആരുമില്ലെന്നു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം ആറുനാഴിക പൊക്കത്തിൽ ഉള്ളതാണിത്. ഏഷ്യാറ്റിക് ഇന്ത്യയിൽ ശാസ്ത്രാത്മകമായിട്ടുള്ള വായു മനസ്സാക്കുന്നതോടുകൂടിയാണ്. അതിന്റെ സഹായമായി കാൽവെൽ എന്ന സാറ്റലൈറ്റ് യന്ത്രം നിശ്ചിതമായ ഒരുവിധം രണ്ടുപേരും ചാകുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. കാൽവെൽ തന്നെയും ബോധമുള്ളവരാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നിരുന്നപ്പോൾ ബാലൂണിന്റെ പേരും ഇതന്നെയാകാൻ കരുതാൻ വേണ്ടി കയറു പിടിച്ചു വെച്ചാൽ ഇതിലൂടെയും അറുപതോളം കയ്യു വിറയ്ക്കപ്പെട്ടു ചേർന്നു കയറിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു. ബാലൂൺ പിന്നെയും മേല്പോട്ടു കയറുന്നതു വായുവിന്റെ പക്ഷം അറിവുള്ളതാണെന്നു (Barnard) കാൽവെൽ നോക്കിയപ്പോൾ ഏകദേശം ഏഴുനാഴിക പൊക്കം ചെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. കാൽവെൽ പറയുകയോണ്ടു ആ കയറു കിട്ടിയതുപോലെ കയറു നിവർത്തിച്ചു. പക്ഷെ ബാലൂൺ കണ്ടു മൂന്നു നാഴിക അന്ധമായി കീഴ്പോട്ടിറങ്ങി. ഏഷ്യാറ്റിക് ഇന്ത്യയിൽ ബോധം വരികയും അപകടം കൂടാതെ രണ്ടുപേരും മരിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. 1897-ആഗസ്തം 11-ാം തീയതിയോളം കണ്ടുപിടിച്ച വായുവിനെക്കുറിച്ചു ഉദ്ദേശിക്കാൻ ആർക്കുണ്ടെന്നു ഒരു ഹർബർഡ് ഓഫീസറായും രണ്ടു സ്റ്റേഷനറിയായും കൂടി പറയപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. ഇതു

വരെ അമ്പത്തിയെട്ടു വർഷമാനമെന്നായിട്ടു. അവർ എന്തൊരു അപകടം പറ്റി മരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഇപ്പോൾ സിദ്ധപ്പെട്ടതാണ്. സൗകര്യങ്ങളായി വേറെയും അനേക വിമാനങ്ങളുടെ ഓരോരുത്തർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു മുഴുവനും പ്രസ്തുതിക്കവരുടെ സ്ഥലം തിരിച്ചുകൊണ്ടു.

ഇനി മുൻ പ്രസ്താവിച്ച സാക്ഷാത്ത് "സൂര്യന്റെ" "ആകാശകപ്പൽ" എന്ന വിമാനത്തുറ്റി പുറപ്പെട്ടതിൽ വിവരിച്ചു. ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കാം. ഈ വിമാനം ആകാശത്തിൽ സ്വതന്ത്ര സിദ്ധമായുള്ള തടസ്സങ്ങളും അബ്ജനകവായനയും സംഭവിക്കുവാനും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്നു തീരുവാനും വേണ്ടി മിക്കകളും അമരവും ഭയപ്പെട്ടിട്ടു. പക്ഷെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നോടുകൂടിയതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. ഉദാഹരണത്തിൽ വലിയ വായനയ്ക്കുളി, കണ്ട തവളയും കൂടാതെ, ഇതിൽ മറ്റൊന്നും അതി സിദ്ധപ്പെട്ടതാകുന്നു താനെന്തൊരു വാതകാശമായ കടം. ഈ കടത്തൊടു സഹജമായിട്ട് ഇതിവൃക്ഷത്തിങ്കൽ മുറയ്ക്കു പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതി കഴിഞ്ഞു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ് അതിന്റെ പേര്.

ഈ രാജ്യത്തിൽ കൊണ്ടു കയ്യിട്ടുണ്ടാകുന്ന എന്തിന്റെ പേര് ഇതാണ് അതിന്റെ മിക്കകളും അത്യാവശ്യം തന്നെ ഉണ്ടെന്നതു. ഈ വിമാനം കയറിത് അഭിമുഖമായിട്ടുള്ളതിന്നു അത്ത് "സൂര്യന്റെ" പേരിട്ടു. പ്രകാശത്തിൽ അതിന്റെ അറിവു. എന്തിനവസരങ്ങളും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നു ഇന്നു സഞ്ചരിക്കുന്നവർ തന്നെ ഇന്നു ഇതിന്റെ മറ്റൊരു സൂര്യന്റെ അധാരം അതിൽ ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ വിമാനത്തിൽ ഇന്നു ഈ കയ്യെടുത്ത വേണ്ടു. (ഇതിൽ, ഇതിൽ, ആഗസ്റ്റ് ഈ മാസത്തിൽ) സാക്ഷാത്ത് "സൂര്യന്റെ" മുറയ്ക്കു മുറയ്ക്കു ഒരു അധാരം ഇതിൽ ഇന്നു തന്നെ.

ഒരു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവയും വലിയ ഗോളങ്ങളും ആയി 'ശനി' കനകമായ രേഖകൾ ചിലഗ്രഹങ്ങൾ ഇതിലും അകലെയായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മസ്ഫുതിയോടും വലിയതായിട്ട് ഈ സമ്പന്നജാതിയിൽ മറ്റൊരു ഗ്രഹവും ഇല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. ആ ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടി ഒരു ഗോളമാക്കിത്തീർന്നതാണെന്നിൽ തന്നെ അതിന്നു ഇത്ര വലിപ്പം ഉണ്ടാകുന്നതും അല്ല. 'ഇന്ദ്രൻ', 'അജൻ' എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ബ്രഹ്മസ്ഫുതിയേയും നമുക്കു എല്ലാക്കാലത്തും പ്രാപ്തമാക്കേണ്ട കാലാതർ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിലും സൂര്യൻ ചന്ദ്രനുപോലാൻ കഴിഞ്ഞാൽ പീണ അധികം പ്രകാശമുള്ള ഗോളം ബ്രഹ്മസ്ഫുതിയാണ്. ഭൂമിയും ബ്രഹ്മസ്ഫുതിയും സൂര്യന്റെ ദൈർഘ്യത്തിൽ ഒരു തലയിൽ ഏറ്റവും സമീപമുള്ളതായാൽ ചന്ദ്രനുണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ ഒരിയ്യൽ മാത്രമാണെന്നും, ആ സമയം ബ്രഹ്മസ്ഫുതി കൊല്ലത്തു അതിമനോഹരമായിരിക്കുന്നു എന്നും കണ്ടുപിടത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ബ്രഹ്മസ്ഫുതിയേക്കാൾ ഇതിനെ നിന്നു ഏതു ഗ്രഹമെന്നു ഇനി അല്ല അല്ലെങ്കിലും.

ഇന്ദ്രൻ കേന്ദ്രമായി അറുപതുവർഷം നാഴികയും അജൻ മൂന്നുകേന്ദ്രി അമ്പതുവർഷം നാഴികയും അകത്തു ചില സമയങ്ങളിൽ, വരുമെന്നു അനുഭവപ്പെടുന്നിട്ടുള്ള ലോകങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്കറിയാറുണ്ടല്ലോ. ഭൂമിയും ചന്ദ്രനും അകലെയുള്ള അകലം പെട്ടുകേടി മറ്റുള്ളവർക്കും നാഴിക മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നാണു് ജ്യോതിസ്സുഗ്രന്ഥങ്ങൾ പറയുന്നതു്. ഇതു ഒരു ചുരുങ്ങിയ ദൂരമല്ല നിശ്ചയം. എന്നാൽ ബ്രഹ്മസ്ഫുതി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു ഇതിനും അധികദൂരമെന്നു തന്നെ. എന്നിട്ടും അതിന്നു് എത്ര ദൈർഘ്യമുണ്ടെന്നു് ഇതിനുള്ള മൂല്യമെന്നും അതിന്റെ മഹാവലിപ്പമെന്നു് അണു്.

ബ്രഹ്മദർശനവും നാം വശീകരിക്കുന്ന ഭൂമിമുദേയും മദ്ധ്യമുഖ് ഏകമേവം എണ്ണയിലും നാഴികയെന്നും പ്രകടനപ്രാപ്തിയും ഉപന്യാസത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ ബ്രഹ്മസ്മൃതിയ്ക്കു സമാർ 85,000 നാഴിക മദ്ധ്യമുഖ്. ഭൂമിയോട് ഏകദേശാകർഷണം ഈ രശ്മിപ്രസരത്തിവിപരമമായി തോന്നുമെങ്കിലും ബ്രഹ്മദർശനം കഥ ആപോഖിത്യബോധം അതു എന്തെന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്നു. ബ്രഹ്മസ്മൃതിയുടെ പരിമാണനിർണ്ണയത്തിന്നു ഒരു കണക്കു പാഴോ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള രീതികളെ ഒരു ചരടിത്താൽ ഭൂമിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു ഗോളത്തെ കോളു കെട്ടുവാനും ഇതിന്നുണ്ടു എട്ടു ബ്രഹ്മസ്മൃതിഗോളത്തെ സ്വർണ്ണീബത്തിൽ ഇപ്രകാരം തന്നെ അടയ്ക്കാവാനും ആകുന്നു. ആയിരത്തിയരുന്നൂറു ഭൂമികൾ ഇടിയാൽ ഗാത്രമേ ബ്രഹ്മസ്മൃതിയുടെ വലിപ്പം ഉണ്ടാകയുള്ളു. ബ്രഹ്മസ്മൃതിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒഴിഞ്ഞ ഒരു ഗോളത്തിനുള്ളിൽ ആയിരത്തോളം ഭൂമികളെ കെട്ടിയുറക്കുകയും അത്രതന്നെ ബ്രഹ്മസ്മൃതിയാണു സ്വർണ്ണമാളത്തിനുള്ളിൽ ഒരുമാക്കത്തും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണക്കാക്കി പറയുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ ബ്രഹ്മസ്മൃതിയ്ക്കു ഈ വലിപ്പത്തിനടുത്തു വരുന്നതെങ്ങൊ എന്നു ചോദിക്ക. ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രകീർത്തപ്പെടാൻ നമുക്ക് സാധിക്കാത്ത സ്ഥിതിയിൽ അവയുള്ള പേരും ജിഹ്വപ്പെട്ടതി പരയുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നതു ബ്രഹ്മദർശന വിപ്ലവത്തെയാണെന്നു പിപാർശ തോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ ഗോളങ്ങളുടെ പേരും നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു തട്ടം നൂലുവും ആവശ്യമില്ല. ഗണിതശാസ്ത്രം വേറെ വഴി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംശോധിച്ചു പറയണം. പരസ്പരം ആകർഷിക്കുന്നതിന്നു എല്ലാ ഗോളങ്ങൾക്കും സാ

പാക്കുതായി ഒരു ശക്തിയുണ്ട്. ഈ ശക്തി അവരുടെ വലിപ്പത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ചെറിയ ഗോളങ്ങൾ വലിയ ഗോളങ്ങളുടെ ആകർഷണശക്തിയ്ക്ക് അധീനപ്പെട്ടു വരുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടി, ഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു ചുറ്റും ഏതൊരു വലിയതാകാതെ അടുത്തുള്ള ഗോളങ്ങളെ തടയ്ക്കാ അതിവേഗംകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ശക്തിയുടെ ഏതൊരുവിധിയിൽ അധീനമായിട്ട് ആ ചെറിയ ഗോളങ്ങൾക്കൊക്കെയും പരവിധമുള്ള ചലനങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഒരു ഭൂമിയിൽനിന്നിറങ്ങി നോക്കിയാൽ ഈ ചലനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം നല്ലവണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ അവരുടെ ശക്തി എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു തമ്മുക്കു സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചാൽ കഴിയും. പിന്നെ ഗണിതശാസ്ത്രസഹായംകൊണ്ട് ഈ ചലനങ്ങൾക്കു കാരണമായ വലിയ ഗോളത്തിന്റെ ആകർഷണശക്തി എത്രമുണ്ടെന്നും, അതിൽനിന്നു ഗോളത്തിന് എത്രയുണ്ടെന്നും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതാകുന്നു. 1293-ക്രമീകരളാളം വലിപ്പമുള്ള ബ്രഹ്മസൂരിയ്ക്ക് ഇങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ നോക്കുമ്പോൾ ക്രമീകരളാൾ 1119-ഇതി വേറെ കാര്യമെ കണ്ടുണ്ടു.

ഈ ഗോളത്തിന്റെ പരിമാണത്തിന് അനന്തമായ വേഗം ഉണ്ടാവത്തക്കതാണ്? മണ്ണുള്ളിൽ പാക്കുതാകാൻ എത്രത്തോളം ഇടത്തു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവോ അത്രതന്നെ അവയ്ക്കു വേഗം കൂടിയിരിക്കും. ഇതിനാലാണ് ഒരു വലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു ഗോളത്തിന്റെ ദ്രവ്യസമീപം, ദ്രവ്യത്തിന്റെ ദൂരദൂരസ്ഥിതിയും വേഗം കൂടിക്കൊണ്ടു. നമ്മുടെ ഭൂമി തങ്ങളുടെ വേഗവസ്തുവാണ്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മസൂരി ഇത്ര തണുത്തതല്ലെന്നും, ഈ ഗോളത്തിന്റെ അകത്തുവേഗം എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു കീഴ്ത്തിയായി പരമ്പര സാധിക്കുമ്പോഴും ബഹിർഭാഗം

ഇതേ വളരെ അധികമായിക്കിട്ടുന്നതെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഏതൊരു ഉച്ഛിച്ഛിക്കുകയെന്ന ഒരു ശാസ്ത്രത്തിന്നു മിക്കതായും, സ്വതന്ത്രമായ മേൽപടങ്ങളിലേക്കോ ചാരിട്ടി നില്ക്കുക എന്നതു് അസംഭാവ്യമാണെന്നിവിടെ, ഒരുവണ്ണം ബ്രഹ്മസൂത്രിയിലേയ്ക്കു പോയി അതിന്റെ ഉപദിഷ്ടമുള്ള സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണു് ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിലും വളരെ അധികം പലതും ആയാൽ ഒരു അറിവിന്നു ഉണ്ടായെന്നതാണെന്നതു്. അതിന്നു ൩൧-നാളാൽ പറഞ്ഞുള്ള ഒരു കൃതിയെ ബ്രഹ്മസൂത്രിയിൽ ൧൧൧ നാളാൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ ൧൧൨-നാളാൽ പറഞ്ഞുള്ള നാലാമത്തെ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ൧൧൩-നാളാൽ തുടങ്ങുന്ന ഉപദേശം.

ബ്രഹ്മസൂത്രിയുടെ അധികാരത്തിൽ കണ്ടു വരികിട്ടു, ക്ഷേപിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളെക്കൂടി പ്രകൃതിയും കർമ്മവും കാർമ്മവുമായിട്ടും അധികം ഭംഗിക്കേണ്ടതാണെന്നു്. അതിനുള്ളതായും കരുത്തിക്കുണ്ടായുള്ള ചിന്താക്കളാൽ കോടികളും, നാനാവീധവ്യക്തമാനീലവർണ്ണപ്രാണകളാൽ പരിചിതീകരമായുള്ള ചിന്താക്കളെക്കൂടലാഭമേകാകൂടിയ, മേൽപടകളാണു് ഭൂമിയിൽ ഇതേ നോക്കുമ്പോൾ സ്വതന്ത്രതയുള്ളതാണെന്നു് കോമയമായിത്തീരുന്നതു്. ആ മേൽപടകൾക്കു സമുദായ ചിന്താക്കളാകുകയും ഉണ്ടാകുന്നതെന്നിവിടെ അതുതന്നെ അതായിട്ടായിട്ടുള്ള വയംകൊണ്ടെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നു്. എങ്കിലും കർമ്മവുമായിട്ടു പൊതുവായതാണെന്നു നമുക്കുള്ളതും ആണെന്നു വിചാരിച്ചുവെന്നുവരുന്ന കളങ്കത്തെപ്പോലെ നിത്യമായിട്ടുള്ളവയെന്നു പറയാൻ തരമില്ല. എന്നെന്നാൽ ബ്രഹ്മസൂത്രിയുടെ അധികാരത്തിൽ പറഞ്ഞുള്ള ഉണ്ടാ ഇല്ലായ്മ എന്നതാണു സാരമായിക്കിട്ടുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു് അതിൽ കാണുന്ന കളങ്കങ്ങൾ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു ചു

നരകമൃത മോക്ഷമൃതകളിൽ കാണുന്നവയും കൂടേക്കൂടെ സ്വന്തം ഭാഗം ഉണ്ടാകുന്നവയും ആയിരിക്കുന്നു. മോക്ഷമൃതമാണെന്നു ഗ്രാമത്തിന്നു പുറം അതിരവശത്തിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് അറിഞ്ഞ പ്രക്ഷാപനം പ്രവഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള മോക്ഷമൃതമെന്നുള്ളത് എന്തെന്നതിനെ 'മോക്ഷമൃതം' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്തെന്നതിനെ 'മോക്ഷമൃതം' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്തെന്നതിനെ 'മോക്ഷമൃതം' എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

എന്തെന്നതിൽ ഒരു പ്രധാനകാര്യം ഉണ്ട്. അത് കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല. എന്തെന്നതിൽ കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല. എന്തെന്നതിൽ കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല. എന്തെന്നതിൽ കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല.

ഇങ്ങനെയുള്ള വിവരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജോതില്ലാത്ത ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മോക്ഷമൃതമെന്നുള്ളത് വിശദമാക്കുന്നതിനായി കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല. എന്തെന്നതിൽ കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല. എന്തെന്നതിൽ കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല. എന്തെന്നതിൽ കേവലം 'കൃഷ്ണ'പേരായ സ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല.

൮. ചീനരാജ്യവും ജനങ്ങളും

1864-ൽ ചീനയും ജപ്പാനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ചീനർ അനേകപോയതിന്റെ ശേഷം, ജപ്പാൻക്കുള്ള അത്ഭുതകരമായ സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെയും ജയത്തിന്റെയും ശക്തിയായ കാരണങ്ങളെ കൂടേണ ചീനർ അറിഞ്ഞുവെന്നുണ്ടെന്നു് പല സംശയികളാലും തെളിയുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു പതിനാലിനേക്കാളും ചീനബലമെന്താർ ജപ്പാനിൽ പൊതു നാശവിദ്യകൾ പഠിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചീനയും ജപ്പാനും തമ്മിലുള്ള സമാധാനം അവരിൽ മോശമായതും മോശമല്ലാത്തതും താരിലുള്ളതിന്നേക്കാൾ അടുത്തതാകുന്നു. ചീനരാജാക്കന്മാരുടെ നാലായിരം വർഷം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ജനസംഖ്യകൊണ്ടു് അതു ലോകത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ചീനയും ജപ്പാനും യോദ്ധിച്ചതിന്നു് മറ്റൊരുകൊണ്ടും അതിക്കാലോളം പേൺ കയ്യുന്ന പക്ഷം അവർ ജനാധികളായിത്തീരുന്നതു വഴിയുണ്ടെന്നു ധ്വനോപദ്രവം മറ്റൊ ഭീഷണിയെന്നു ചെറുത്തതായി നാം അറിയുന്നു. ജപ്പാൻപക്ഷിയുടെ സകല പ്രകാരേണയും അനുകരിക്കാൻ ചീനർ പൊതു ക്ലാസ്സെടുത്തതായാൽ ഈ ഇരുരാജ്യങ്ങളും ലോകത്തിലെ അതികളിൽകൊല്ലു് ഏതനും ബലവാനാക്കിത്തീരുന്നെന്നു കൂടിന നല്ലതായില്ല. ഈ സമയത്തിൽ ചീനയുടെ അതിലെ ജനങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഒരു നാട്ടുവും ലോകത്തിൽ ജനിക്കുന്നതു് സംഭവിക്കുകയാണല്ലോ.

നാട്ടും സ്ത്രീകളും നാട്ടും കഴിഞ്ഞാൽ കൂറിയുമാകുന്നു് അങ്ങനെയുള്ളതൊക്കെ ചീന മുഖപ്പെടുത്തുന്നു. അ

തിന്ന ഏകദേശം നാല്പത്തിയഞ്ചായിരം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്തൃതിയുണ്ട്. ചീനൻ താലൂക്കിനെ നാലും പ്രദേശത്തെ നടുവിലാക്കുന്ന വിശേഷിച്ചു അതിനെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുതന്നെ വിളിക്കുന്നു. അതിന്നു ഇപ്പോൾ ഏകദേശം മൂന്നു കോടി വവിപ്പം ഉണ്ട്. അവിടെ സാധാരണ ലോഹങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകിലും ഒരു ചെങ്കുത്തായതം കളിമണ്ണുതന്നെയാണ് ആ നാലും കേരവിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കല്ലുനി കഴിവെപ്പുള്ളതു ഇടക്കിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ല. ഭൂമിയിൽ കഴിയാതെ ഈ നാലുവശത്തുനിന്നു ഈ നീരിതിരതം പലതായി തെരിച്ചുപോയ ഒരു ചെങ്കുത്തായിനിന്നു അസമയപ്പെട്ടതായി ഏതാരു കാരണത്തിനാൽ ഈ തുരുക്കങ്ങളെ കടക്കാമെന്നൊരു നിർമ്മാതാവെപ്പറയുന്നതായി ചേർന്നു. മണ്ണുധാരയും അതിന്നുതന്നെ. കോക്കമ്പൊക്കത്തും തെങ്ങും പലവെട്ടും ഉണ്ട്. പെട്ട് പറ്റിയിട്ടുണ്ടാകുന്ന മരങ്ങൾ വൃത്തിയോടുകൂടി വെട്ടിക്കൊണ്ടു. അങ്ങനെയൊക്കെയും നിമിത്തം ഭൂമിയിൽനിന്നും ഇപ്പോൾതന്നെ പലതാകുന്നു.

ചീനർ അധ്യക്ഷൻസമുച്ചയത്തിന്റെ മെമ്മോറാണ്ടംകൾ ഉൾക്കൊണ്ട ഏകദേശം 300-സംവേദനകളോടെയാണ് വനാവലംബനം ചെയ്യുന്നത്. ആദ്യമായി ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള വെർച്വൽ മെമ്മോറാണ്ടം ചീനർ അധ്യക്ഷൻസമുച്ചയത്തിന്റെ ഓൺലൈൻ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ.

ചിറമ്പൻ താലൂക്കിലും മറ്റും കർഷകത്തൊഴിലും മറ്റും
 കാക്കുന്നു. നീക്കത്തിൽ അല്പം കിടപ്പിൽ നിന്നും നല്ലതും
 ശേഷമുള്ളതും ഭാരം മേൽക്കും ചെലവും ചെയ്യാം. നീ
 കണ്ടിട്ടുള്ള കള്ള വസ്തുവെ നീക്കിയിട്ടും. അതി
 ന്ന സാധനങ്ങളായി 'പണിമരുത്' എന്നു അറിയപ്പെ
 ള്ളിരിക്കുന്നു. വിപ്രതീകരായ കർഷകർ കിടപ്പുള്ളതും അല്ല
 ഉള്ള ചങ്ങാതികളിൽ കണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും
 ചെലവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ വസ്തുവെ അറിയപ്പെ
 ള്ളതും.

[illegible][illegible]

പൂരി, ചട്ടി, തവള ഇവയെക്കൂടി സംസ്കാരം ഭക്ഷിക്കുന്നു. മത്സ്യം ധാരാളമായി കാണാറുണ്ട്. മത്സ്യത്തിന്റെയും ചട്ടിപ്പുറത്തിന്റെയും ചിര പ്രാചീനമായിട്ട് പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ചത്താരികൾക്കു കിടന്നു കിടന്ന് ഉറങ്ങും. മൃഗങ്ങൾ മൃതരായ വിഭവങ്ങളായ കള്ളങ്ങളെ ന്നു തന്നെ കൊല്ലിരിക്കുന്നതിനെ മനസ്സിലാക്കി വിറയ്ക്കുന്നവർക്കു കണ്ടുവരുന്നതും അങ്ങനെയെല്ലാം തന്നെ.

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ഉണർച്ചയുടെ ചിഹ്നം വെളിവാക്കുന്നതാണ്. അത്, 'വിദ്യാ', 'ഭക്തി', 'മനോഹരത' എന്നിവയുടെ സംഗമമാണ്. അത്, 'വിദ്യാ', 'ഭക്തി', 'മനോഹരത' എന്നിവയുടെ സംഗമമാണ്. അത്, 'വിദ്യാ', 'ഭക്തി', 'മനോഹരത' എന്നിവയുടെ സംഗമമാണ്.

[illegible]

വിവാഹാലയങ്ങളുടെ ചെറിയ സംഗതികളിലും ഇന്ത്യയിൽ പ്രത്യേകമായി നടന്ന ബ്രഹ്മചര്യം. ഈ വാസ്തവ കഴിവുനഷ്ടം

ന മുമ്പിൽ വിവാഹം ചെയ്യാത്ത പുരുഷന്മാർ ചുരുക്കം. സ്ത്രീകളേയും പുരുഷന്മാരേയും ജാതകങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കാം. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു മൂന്നു വസന്തിനകം ഇരുഭാഗക്കാരെയും വീട്ടിൽ വിലപിടിപ്പിച്ചു എടുത്തുവെച്ചു സ്വാമനും ഉടയ്ക്കയും കളവു പേരുകളും ചെയ്യാൻ അതു ഭുജിക്കുന്നതായി വിവരിക്കപ്പെടുകയും ആ വിവാഹനിശ്ചയം ഉടനെ ഭർത്താപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. വിവാഹകാലത്തിനുള്ള ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നത് ജ്യോതിഷക്കാരാണ്. വിജ്ഞാകർ പുരുഷന്റെ ഭവനത്തിൽ കൂടി അവിടെ നിന്നും സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിലേക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. രാശിയിൽ ഭർത്താക്കൾ ഉളിയിടുന്ന വല്ല ഭാഷയും വരുത്തുന്നതിനിപ്പോൾ ഭവനത്തിൽ ഒരു വലിയ കഷണം പണി താങ്ങും മുമ്പു കൊണ്ടുപോകും. സ്ത്രീ അവളുടെ ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ച് ചെറു പൂശിയ ഒരു കണ്ഡമായിത്തന്നെ കയറിയിരുന്ന അന്നത്താൻ സർപ്പാഭാരം മുട്ടുന്നു. അന്നത്താൻ ആ കണ്ഡം നാലുപേർ എടുത്ത് എല്ലാവരും ചോരയായാത്രയായി പുരുഷന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു തിരികെ പുറപ്പെടുന്നു. അവിടെ എത്തിയാൽ ജ്വലിക്കുന്ന തീക്കണൽ നിറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാത്രത്തിന്റെ മീതെ കൂടി സ്ത്രീയെ ചെമ്മടി എടുത്തു വീണ്ടും നിവർത്തു വെക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം അറകൾ തെളുപ്പമാക്കുവേണം ചെയ്തതും അറകൾ സന്നിധിയിൽ സാക്ഷാൽ താമസം വീട്ടുകയും ചെയ്യും. അന്നത്താൻ രാജാക്കന്മാർ ഭവനത്തിലുള്ള അറിവിരത്തിൽ മുഖാമുഖ ആകാശം, ഭൂമി, ഇരമ്പയും തരിച്ചുപോയ പൂർവ്വതരംഗം നമസ്കരിക്കുന്നു. മാരകവിഷം തന്നെയും അതാതിരിക്കയും, പ്രസരിക്കയും, വൃത്തിയാക്കും, അധുന, കണ്ഡം, അതിയായി നാശമാക്കുക, ഭോജിക്കുക ഇവ കാരണങ്ങളിൽ എടുത്തുവെച്ചു കണ്ടാൽ ഒരു കർമ്മവി

[illegible][illegible][illegible]

ഏകദേശം ൧൦൦൦-മണിയിലാണ്. കിരമംഗലത്തുള്ള അതിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറായിട്ടുള്ള പാലം വരെ വിശുദ്ധമായിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ജനനം പിന്നയിൽ തേയിച്ചതുകൊണ്ടാവാം
 തന്നെ ഒരു കണ്ണുതൊപ്പിയുണ്ടാകും. ആദ്യം പെട്ടെന്ന് മരിക്കു
 ണ്ട് ഇതിനെയല്ലെന്ന് ഒരു പെട്ടെന്നിരിക്കെ പഠിപ്പിക്കാം. പേര
 ലും. അതിനു മുമ്പെങ്കിൽ ആദ്യത്തെതന്നെ പേരുകൾക്കുണ്ടാ
 ന്നതും ഒരു വിവരണത്തിൽ എഴുതാമെന്നും ആശയം.

അയ്യോ പിടിക്കുന്ന അയ്യപ്പിപ്പം കയ്യിൽപ്പുറത്തു വെച്ചു
 മുപ്പുതാലം. മീനാടെ കയ്യിൽപ്പുറത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടാ
 ലെതാലം താലാലിൽ നിന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടാ എന്നു കണ്ടാൽ
 തിരിച്ചറിയുന്നതാ.

[illegible][illegible]

[illegible]

ചിന്തയിൽ കൈമാർപ്പിച്ചു സിദ്ധസ്", അതു, ബുദ്ധൻ എ
ന്നിവയുടെ ശൈലികമാണു് പ്രാധാന്യം. ഇവരിൽ ആ
ദ്യൻ കൈമാർപ്പിച്ചു സിദ്ധസ് എന്ന ഉപദേശം മുഖേന
നില്ക്കും. പക്ഷേ അന്നു വെള്ളത്തിൽ വിശ്വാസം ചെയ്തു. എ
ന്നുപോലും പഠിപ്പിക്കും പൊതുജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കൃ

ആരും ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി അധികം സമയം കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം നിജപത്തിയെ നാലു തവണ പഠിപ്പിച്ചിട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ സമയമായ അംഗം കിട്ടിപ്പോയതായും പൂർണ്ണമായിരുന്നതിനാൽ അതിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അംഗത്തിലോ വെച്ച് വന്നിരിക്കുന്നതായതായും. പക്ഷമെന്തെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ പേരിട്ട് ആ സംഗതി തീർക്കുവാനും, തന്നെയും സമയത്തിന്റെ ഒരു അംഗമെന്നായി തന്നെയും അറിയും എന്നൊരു അർത്ഥം ഉണ്ടെന്നും ചെയ്യുന്നതായും അതാണ് അതേയെന്നും മുമ്പുപറഞ്ഞതു ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർത്തവ്യം അതാണ് എത്രയും കഠിനമായി എത്രയും കഠിനമായിട്ടും മുമ്പിൽ ഒരു വൃദ്ധനായി ജനിച്ചു എന്നാണ് ചിന്തയുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു നിമിത്തം. ഈ അതിർത്തിയിൽനിന്നും പല കർമ്മങ്ങളിലും അതിർത്തിയിൽ. മുമ്പാകെ ആദ്യത്തെതന്നെ നാമുദ്യോഗം തീർക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിദ്ധി. ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ന് അറിയണം. ആ ഗദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം വരി എന്നതാണ്. അതേപത്തിന്റെ സാരം പലതും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. അതാണ് മുന്നേതായിരുന്ന സാരം ഇതും വരിപ്പറമ്പായിരുന്നു എന്നു ചീന്താൻ വിചാരിച്ചു. ഈ സാരം കണ്ടുപിടിച്ചതായും ഇതും, അതേയെന്നും നാമുദ്യോഗം മറ്റൊരു പതിപ്പായും ചെയ്താൻ അതാണ് സിദ്ധിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും കൂടാതെ അതേയെന്നും ഇതായിരുന്നതും ഒരു പരിശീലനമായിരുന്നതും ചെയ്തു.

നാലാം ഇന്ത്യയിൽ കാശിനഗരത്തിൽ ഏകദേശം ൧൮൭൫-ൽ വെങ്കട്ടൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ക്രൈസ്തവ

സ്വാധികാചത്തിന് ശ്വേത-വർണനാഭം ഉണ്ടായിട്ട് ശക്തിയെക്കണ്ടി-
 യ്ക്കു. ആദിമുഖത്തിന്റെ അർദ്ധഭാഗം താഴെ ചിത്രം പ്രകാരം
 വരണം:—ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെയോ ജീവിച്ചിരുന്നതു
 പോലെയോ ഭക്തപത്മിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ. ഈ ആശ്വാസ ന-
 ഛിപ്പിച്ചാൽ ഭക്തന്റെ ശക്തിയോ. ഈ അർദ്ധഭാഗം
 എഴുതാൻ ഉണ്ടു്. ഭക്തന്റെയും അർദ്ധഭാഗം
 മറ്റു അർദ്ധഭാഗം എഴുതാൻ ഉണ്ടു്.

[illegible]

ഇന്ത്യയുടെ പ്രാദേശിക ഭാഷകളെ സംരക്ഷിക്കാനും അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കാനും ആണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം. ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷകളെ സംരക്ഷിക്കാനും അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കാനും ആണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം. ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷകളെ സംരക്ഷിക്കാനും അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കാനും ആണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം.

[illegible]

[illegible]

മകനായുള്ള കാര്യമാർ ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്തതായതും നാ മഹർഷിക്ക് അറിയാൻ പറ്റാതെ ഇപ്പോൾക്കും എഴുതിയിരിക്കാം:—‘നിങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം അപജാൽ പിടിച്ചതല്ല എന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടാതെ പറഞ്ഞു അവർക്കുപോലും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടേതാണ് പൊതുവായത് ഇപ്പോൾക്കും കർവ്വപ്രശ്നം ചെയ്യണം. ‘നിങ്ങളുടെ ബാഹുശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കുകയുടെ സുഹൃത്തിനായ സർവ്വകലിക്കാരൻ ഞാൻ എങ്ങനെയൊണ് ഇനിയെന്നുള്ളത്; ഭവത്തിലിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ സുഖം തിന്നാനോ?’ അപ്പോൾ കാര്യമാർ ചെയ്തതായതും ‘ബാഹുശാസ്ത്രനായ നാവിൽ മനുഷ്യൻ സുഖം അനുഭവിക്കേണ്ടതോ?’ എന്നു ചോദിക്ക

[illegible][illegible][illegible]

കുടുംബ ക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കുന്നു. ഇതിൽ പങ്കുവെക്കുന്നവർക്ക് സൗകര്യമുണ്ട്.

സകല വ്യവഹാരങ്ങളിലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായ ഒരു സംബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു അതിനെ ഒരു പദാർത്ഥമായി ഗണിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ 'ദിക്കു' മുതലായ അനീറ്റങ്ങളായ വേറെ മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങളും വ്യവഹാരസൗകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി നാം സ്വീകരിച്ചുവരാറുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ നാനൈക ലക്ഷണങ്ങളും ഇല്ലാത്തപദാർത്ഥങ്ങളെ 'അമൃതാഗ്രന്യൂണ' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ലോകവ്യവഹാരത്തിൽ പെരുകെട്ടുപോകാത്തവയിൽ ഈ വക അമൃതാഗ്രന്യൂണങ്ങളെ കല്പനാഭേദംകൊണ്ടു സാധാരണമനുഷാദി വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രകൃതവിഷയമായ കാലത്തിന്നു 'ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭവിഷ്യത്ത്' ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രധാനാവയവങ്ങളുമുണ്ടു്, ആ ഓരോ അവയവങ്ങളും 'ജ്ഞാതി' കല്പനാപദ്യങ്ങളായി അഭ്യന്തരം അവയവവിഭാഗങ്ങളുമുണ്ടു് കല്പിച്ചു് അവയെ ആതുവിട്ടു നാം വ്യവഹരിച്ചു വരുന്നു.

മൂന്നാൽ അന്യമായിട്ടുള്ള അവയവങ്ങളുടെ കല്പന ത്തിനാൽ പരാമർശിച്ചതുപോലെ ജനസമുദായവും തമ്മിൽ അടുപ്പം ഇല്ലാത്ത ഒരു ഭേദംകൊണ്ടു് ഉദിച്ച പദം അങ്ങനെയും അവയവങ്ങളാണെന്നു് തീർച്ച. അല്ലാത്ത ഭൂതവിപ്രധാനാവയവങ്ങളെ നമുക്കധിപ്രേക്ഷകനായ യാതൊരു സമുദായത്തിന്നും ഭിന്നമായിട്ടുവേർതിരിച്ചുകൊണ്ടു് കാണുന്നില്ല. എന്നു നാം—സമുദായം അല്ലെങ്കിലും വിചാരങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു മഹാ അമൃതാഗ്രന്യൂണമായിട്ടു് കരുതുന്നതായാൽ ആ വിചാരത്തിന്നു വിചാരമായ കാര്യം ഒഴിവാക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ നാം നമ്മുടെ അന്യരായ ഭാഗിൽ സമുദായിപ്രാർത്ഥനാണെന്നു് ആർക്കിട്ടു് താമസം. അതുകൊണ്ടു് സർവ്വവ്യവഹാരങ്ങളിലും കഴിക്കരുത്, ഇല്ലാതെ നമ്മോട്, വരാൻ അറിയാത്ത" എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൂന്നിൽ ഏതെങ്കിലും

മൂം ഒരു കാലഘട്ടത്തെ കണ്ടിടാനെത്തേണ്ടതാണ് അത്. അത് പലപ്പോഴും കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ നമ്മുടെ സകല ന്യായങ്ങളിലും കാലത്തിന് നിത്യസംസ്ഥാനമുണ്ടെന്നുള്ളത് അത് നിവിവാദമാകുന്നു.

[illegible]

അറി 40ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യരിൽ ഓരോ സമുദായവും ക്രിസ്തുവിനെ കാണുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. സഭയെ വരുത്തുവാൻ അത്യാവശ്യം. അതേവണ്ണം നീതിയുടെയും ഹിന്ദുക്കൾ, മറ്റുള്ളവർ സർവ്വമനുഷ്യജാതിയും ക്രിസ്തുവിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവനും കൂടിയ ക്രിസ്തുവിനെ വേർതിരിച്ചു കൊടുക്കുകയും, ആ വേദത്തിൽ പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ അനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനായി അറിയേണ്ട വിശുദ്ധി പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതായ ശാസ്ത്രപ്രമാണത്തി പ്രമേയങ്ങളും മറ്റും സൂക്ഷ്മമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിൽ,

യും, വിഷമം ജീവ്വസമയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുകയും, പിന്നെയും അദ്ധ്യക്ഷനും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയിൽ പരിവർത്തിതം കണ്ടുവരുന്നതായ ഈ വസ്തുവും (സ്കന്ധൻ) നമുക്കുതന്നെ മായിരിപ്പുന്ന ഈ സ്വരവും (ഭൂമി) എല്ലാപ്പേരും അന്യോന്യമായിട്ടുപോലും കണ്ടതു സ്ഥിരമായും ഇരിക്കുന്നതായല്ലെന്നും നമുക്കു ആവാനാശ്രയിതമായ വസ്തു (ഭൂമി) സ്വന്തം പ്രകാരമുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, മഹേന്ദ്രൻ എല്ലാപ്പേരും കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ടാണെന്നും, അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്താലാകുന്നു നമുക്കു പ്രകാരവും മറ്റും അനുഭവിപ്പാനിടവരുന്നതെന്നും അറിയുകതന്നെ. (സ്കന്ധൻറെ ബസ്തരാമിസാമർത്ഥ്യം ഇവിടെ സാക്ഷ്യമാകുന്നു.)

അതിനാൽ നമുക്കു- ഉച്ചിയിൽ സൂര്യപ്രകാശം തട്ടുന്ന സമയം മുതൽ അതില്ലാത്തതാകുന്നതാകുമുള്ള ഒരു സമയത്തിനു മുമ്പും (ഭോജനമുടൻ സമയം) എന്ന പക്ഷം കല്പിക്കയും മനസ്സു സമയം മനുഷ്യർ പ്രായേണ നിർവ്വാപാദനമാക്കിയിട്ടുള്ളതായ് ആ സമയത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചും കൈത്താമരയും കല്പിതം തന്ത്രാധാരമായിട്ടുള്ളതിന്നു തുകകൊണ്ട് അതിന്നു അതേതന്നെ പക്ഷം പ്രകാരം തന്നെ പ്രദീപനമുമാക്കുകയും അപ്പോഴിൽ പ്രായേണ അന്ധകാരമായിരുന്ന ആസമയത്തിന്നു തമസ്കരമായ വസ്തു പക്ഷങ്ങളെയും വീളിക്കളയാക്കുന്നതായി വിചാരിപ്പും. ഈ വിധം വസ്തുതയെ പ്രകാരമാക്കുകയായ് വ്യാപാരയോഗ്യമായിരുന്ന പക്ഷം സമയത്തെ മറ്റൊരു കഠിനമായ വിവരം എന്നു സമയത്തിൽ നിർവ്വഹം കരമായിക്കുറിക്കുന്നതായുള്ള സമയമേതെന്നു കി അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന ഇതേന്നു വ്യവഹാരസൗകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി 'ഒരു വിവരം' എന്നാൽ മാത്രം പക്ഷം കൂടിയ സമയം എന്നുള്ള ബോധം നടപ്പായി വന്നിരിക്കുന്നു.

[illegible]

വ്യവഹരിച്ചുവരുന്ന ആഴ്ചകൾ അല്ലെങ്കിൽ വാരങ്ങൾ എന്ന സ്വർഗ്ഗമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

മുൻവിവരിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന പ്രകാരം ചന്ദ്രന്റെ ഒരു പ്രദക്ഷിണകാലത്തിൽ ദിവസംപ്രതി ചന്ദ്രനോടടുത്തു ചില ഭരണകണക്കളെ നിയമിക്കുന്ന കണ്ടുവരികയാൽ അവയുടെ സ്ഥിതി എങ്ങനെയെന്നറിവാനായിട്ടുള്ളതായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി അവയിൽ കാരോടും വ്യത്യാസമില്ലെന്നു ചില പ്രത്യേകതകൾക്കുവേണ്ടിയുടിയവയെല്ലാം ഒരു ചക്രത്തിന്റെ അളവു (അല്ലെങ്കിൽ പല്ലകൾ) പോലെ ഒരു ക്ഷീർപ്പതം ഉള്ളതിൽ സ്ഥിതിചെയ്യാനാവുന്നതാണെന്നു കാണിക്കിയിട്ടുള്ളു ചെയ്തു. ആ ഭരണകണക്കുമാത്ര (അറിയ്ക്കുന്ന വേക്കർ)യ്ക്കുണ്ടായ എന്നാൽമുമ്പ്) അതും എന്നാ അവയുടെ സ്വഭാവത്തിന്നു് 'ഓണം' അല്ലെങ്കിൽ ജ്യോതിർവക്ത്രം എന്നും പോലെയൊക്കെയും ആ ജ്യോതിർവക്ത്രത്തിന്നു് ഒന്നായിത്തന്നെ ഗതി (ചലനം ഉണ്ടാകുന്നു ആ ചമ്പത്തിന്നു ചേർത്തുവന്ന സ്വഭാവം എങ്കിലും ചന്ദ്രന്റെ ഒരു പ്രദക്ഷിണിക്കാലത്തോടും അല്ലാതെയാണെന്നു കാണുന്നതിന്നു് പാകം ചെയ്തു.

അതിനാൽ എപ്പോഴും പ്രകൃതിയിന്നു തീർന്നുവരുന്ന ചന്ദ്രൻ അതിന്നു ഒരു പ്രദക്ഷിണം കഴിച്ചു ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനത്തുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ജ്യോതിർവക്ത്രം അതിന്റെ ഒരു പ്രദക്ഷിണം കഴിച്ചു കറയ്ക്കുക കണ്ടുവരുന്നതിനാൽ ഒരേ ദിവസത്തിന്നും ചന്ദ്രനോടടുത്തു കാണുന്ന നക്ഷത്രം അല്ലെങ്കിൽ 'ഓ' മറെറാണായി കാണപ്പെടുന്നു എങ്കിലും ഈ കാണുന്നതു് ഒരു പ്രത്യേകനിയമവും കണക്കും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രന്റെ ഒരു പ്രദക്ഷിണത്തിന്നും പരിധി ഇല്ലെന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ ചന്ദ്രനോടടുത്തുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നു

സ്വീകരിച്ചുവെന്നുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിയ്ക്കാനുണ്ടെങ്കിലും സകല ജനങ്ങളും ഒത്തുചേർന്ന പ്രത്യേകസഭയെങ്കിലും സമ്മതിച്ചു വരുന്നതായ സെക്ഷനുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയുകയും കാർഷികവകുപ്പിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനായാണ്.

[illegible]

കാമ്പുതായി ശേഖരിക്കുന്ന ആരവിധമുള്ള തവസമാക്കി അറക്ക ചേർത്തിരുന്ന കാലത്തെ ഇക്കണക്കാക്കി ഭാഗിപ്പാ നിർവ്വരിച്ചതും ചെയ്തതിനാൽ ആ സാക്ഷാൽക്കാരങ്ങൾക്കു ‘മാസം’ എന്നുള്ള ഒരു പേരു കല്പിക്കുകയും അതിന്നു ശേഷം വൃദ്ധനന്ദസേനകുടുംബിനരോളം ആ വക മാസങ്ങൾക്കു പ്രതീകരംകൾക്കു പ്രത്യേക നാമധര്യങ്ങളെ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തതായി വിചാരിപ്പാൻ സാധ്യമുണ്ട്. ഇക്കണ പാത്രങ്ങളുമാസങ്ങൾ, തദ്യേഷിൽ ആറ് പ്രതീകരം കഴിയുമ്പോൾ പേരുകൾക്കു വീണ്ടും പുർവ്വധരിതിയെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നതിനാൽ അക്കണമുള്ള തവസമാക്കി വെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംവത്സരമെന്ന പേരു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അക്കാട്ടനക്കയും ആ പരിഷ്കൃതമായും ഇതിന്നു കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥ അവിടെ നമുക്കുവ്യക്തമുള്ളതായ മാനസംഗമങ്ങളുടെ ഭാഗിയും മിക്കതും വീണ്ടും ഏകപ്പെട്ടിട്ടായിരിക്കാം. ഇതിന്നുവെച്ചു കലാപരിമാണങ്ങളെയെല്ലാം ഈ സംവത്സരങ്ങളുടെ ആരംഭത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെ കഴിമുളുളിയാൽ തന്നെയും കല്പിച്ചതുപോലെ അന്നത്തെപ്പോലും പൂർവ്വ പാശ്ചാത്യർ അക്കന്റെ കലാപരിമാണവിഷയത്തിലുള്ള പ്രയത്നത്തിന്നു ഇവിടെ വെച്ചു ഏറ്റവും വലുതായ ഒരു വികാരി വെത്തിയിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഒരു ദിവസം മുതൽ ഒരു സംവത്സരം വരെയുള്ള കലാവർദ്ധനയെക്കുറിച്ച് നാം വ്യവഹരിച്ചുവരുന്ന കാരണാധാരങ്ങളെ മിക്കതിനെയും പരഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇതി ദിവസങ്ങൾക്കും ചൊറുതായിട്ടുള്ള ഒരു കാലവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതുപോലെ തന്നെ ഒരു അളവുകളെയും അവയുടെ സംജ്ഞകളെയും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാൾ

ത്തിൽ ഓരോ ഭർത്താവും ഓരോ കുമാരനും ഓരോ ഭാര്യയും ഭാര്യക്കുമാരിലും പാദവിധത്തിലുള്ള അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻമിട്ടുപാൽ നിവൃത്തിയില്ല; എങ്കിലും നാൽക്കുറ്റത്തുകൾ ഒരു ഭാര്യയെക്കൂടി പ്രകൃതമായ ഒരു ഭിന്നസ്വഭാവത്തെ അറുപത്താക്കി ഭാഗിച്ചു അതിൽ ഒരു ഭാഗത്തിന്നു നാഴിക (പെടികാ) എന്നും മറ്റു ഭാര്യയെ നാഴികയുടേയും അറുപത്തിൽ ഒരുഭാഗത്തിന്നു വിനാഴിക (വി. പെടികാ) എന്നും പേരു കല്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതെങ്ങനെയെന്നു അന്നത്തോളം ദൂരെ വരിക ചെറിയ കാലാവധിയെക്കൂടി കല്പിച്ചു അറുപത്തും ഓരോ പേരുക്കും കൊടുക്കുന്നതും, ആ ഒരു സമയത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിന്നു മുൻപറഞ്ഞ സൂത്രപ്രകാരമുള്ള ചങ്ങനാടികളോടെ അടിവന്നുനോക്കി ചില ഭാഗങ്ങളെ നീക്കിയിട്ടു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏകനാൽ ഭാര്യയെ ചിലർക്കു കറുത്ത പ്രകാരത്തിൽ ഒരു ഭിന്നസ്വഭാവത്തെ ഇരുപത്തിയൊന്നാക്കി ഭാഗിച്ചു മറ്റു ഭാഗത്തിന്നു നാഴിക (പെടികാ) എന്നും മറ്റു ഭാര്യയെ നാഴികയുടേയും അറുപത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തിന്നു വിനാഴിക (വി. പെടികാ) എന്നും പേരു കല്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നതിലേക്കു മേൽ പറഞ്ഞ സൂത്രപ്രകാരമുള്ള ചങ്ങനാടികളെ ആശ്രയിക്കുന്നതു ചില ഭാര്യക്കുമാരിലും ചില ഭാര്യക്കുമാരിലും അസാധ്യമായിത്തീർന്നാൽ സാധാരണയുള്ളതാകുന്നു; അതിലേക്കു കല്പിച്ചു പറയുന്നതിലും അനേകം അനുഭവങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[illegible]

8. ഒരു സംഗതിയിൽ സിന്ധു തന്റെ സഹോദരി സീയന്റോട് ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഓർമ്മയായാ, മുൻപറഞ്ഞതു കേൾക്കുന്നതും നിർഭയമുള്ള കർമ്മവും ആണെന്നു ജി. സർവ്വം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

വാദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സംഭവങ്ങൾ തമ്മിൽ ഈ നിയമങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ കാര്യകാരണസംബന്ധം, ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് അറിയുന്നത് വളരെ പ്രയാസമാണ്. പല കാരണവും ഇവയെ ഒന്നിച്ചു കണ്ടാൽ നിയമങ്ങൾ ഈയില്ലാത്തതാണ് ചെയ്തതായി പറയാനുള്ളത്. സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതു കേവലം അപരകാരണങ്ങളായിരിക്കാം. എന്നാൽ, പലതാണ് എന്ന് പറയുന്നത് എത്ര തരങ്ങളാണ്? പണ്ടോ സൂര്യൻ, സൂര്യനോട് ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ ആരും ഉണ്ടായില്ല. ഒരു പുരാണത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന നിയമങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ വളരെ പുരാണങ്ങളിൽനിന്നു ഈയില്ലാത്തതാണ്. പണ്ടോ അത് അറിയുകയായില്ല. എന്റെ പക്ഷം ഇതിൽ ഒരു നിയമം തന്നെ വീക്ഷിക്കാം എന്നും, വേദകാലത്ത് എവിടെയെവിടെ ഒരു ഭാഗ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ അത് പ്രകാരമുള്ളതാണ്. എന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ അല്ലെങ്കിൽ വീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് ആകെവിടെ ഒരു വിചിത്രമായ പ്രകാരമുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് പണ്ടോ ഇതിൽ അനേകം കാരണങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ എന്റെ പുരാണകാലത്ത് അല്ലെങ്കൾ വീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് അതാണ് ആരും അറിയുകയായില്ല. പലതാണ് ഒരു സംഭവങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു കണ്ടാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഈ നിയമം ഈയില്ലാത്തതാണ് ചെയ്തതായി പറയാനുള്ളത്. സൂക്ഷ്മമായി ഒരു തത്വം കണ്ടെത്തിയതിന് ശേഷം ഇങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം: "എന്താണ് ഈ നിയമം?"

ജീവനാശിവാദ കാരണമെന്ന കഥണത്തിൽ, തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. വെടിമരുന്നു തീവെച്ചാൽ, അതു പൊട്ടുന്നത് ഒരീയ്ക്കൽ കണ്ടാൽ, ഇതിനും മരുന്ന് തീർന്നു സമീപത്തിൽ നന്നാൽ അതുപോലെ ഇപോലും ശബ്ദം ഉണ്ടാകുമെന്ന നാണിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ടും, കേവലം ഭൂതോൽപ്പന്നങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതു തീർത്തുപോകുന്നതിന്നു ബോധമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നുള്ളതിന്നു ചിലർ പ്രയോജനം പ്രദാനം ചെയ്തതെന്ന ഈയിടെ ബോധം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

[illegible][illegible]

ശാസ്ത്രന്മാരായ താർക്കികന്മാർ അനുമാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം വിവരിയ്ക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നു.

12. ഏതെങ്കിലും ഒരുവിധം ശക്തി ഉണ്ടാക്കിപ്പോയി പരിണമിയ്ക്കുന്നതിൽ അറിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടുണ്ടായ തീർച്ചയോടി ഉണ്ടെന്നു ഇപ്പോഴിൽ അതു സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു, അതു വിവരിയ്ക്കുന്നു. സ്വർണ്ണത്തിന്റെ നിറത്തിനും ചെമ്പിനും അതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വ്യത്യാസം പരിണാമം അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു. നല്ലതേക്കും അടിക്കിൽ വീഴുന്നതിനും ഉണ്ടാകുന്ന ടിക്കിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതിനും ഒരേയിൽ സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഈ കാരണങ്ങളാലുള്ളതെന്ന തീർച്ചയോടി അറിയും. ഒരു മനുഷ്യന്റെ തലയിൽ അന്നു നാഴികയും വീഴുന്നതിൽ, ഭൂമിയുടെ അക്ഷാംശം അതി ഏറ്റവും കൂടും ഉണ്ടാകുന്നതിനും ചിലർ അവന്റെ തലയിലുള്ള പരുക്കുകളുടെ സംയോജനത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. അതിൽ നിന്നു മുന്നോട്ടുണ്ടാകും. ഒരു വിറകുതടി ഭണ്ഡം അകത്തോട്ടും, അകത്തേക്കു നിറം വിട്ടു പോകുമ്പോഴും, ഏതൊക്കെ, പലതുകൊണ്ടുണ്ടായവയുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയമായി പ്രതീതി ഉണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളിലൊക്കെയും, ശക്തിയുടെ പരിണാമം. കേരളംപോലും അറിയില്ലാത്തതെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു പ്രകാശപ്പെടുത്താൻ കഴിയും.

13. ഇതാണ് കാര്യകാരണസംബന്ധത്തെ വിവരിയ്ക്കുന്നതിൽ നവീനമായ സമ്പ്രദായം. വിഷയഗോളംകൊണ്ടും, പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ അറിവ് ആവശ്യമുള്ളതുകൊണ്ടും, എന്റെ മെതിയ വിവരണം വളരെ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കാം. ഈ അദ്ധ്യായം കഴിയ്ക്കുവാനുള്ളതെന്നാണ് എന്റെ സമധാനം. എന്നാൽ ഒരു സംഗതി സ്പഷ്ടമാ

യിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു പ്രസംഗവശാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ സംഗതികൾ തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധമില്ലാതെയിരിയ്ക്കുമ്പോൾ, ബുദ്ധിജന്മകൊണ്ടു വല്ല സംബന്ധവുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചിന്തിയ്ക്കേണ്ടതിനാലാണ് അന്ധവിശ്വാസമെന്നു പറയേണ്ടത്. ഈ വിധം വിശ്വാസങ്ങളെ ഇല്ലാതെ ആക്കുന്നതിൽ കാര്യകാരണവിഭാചനം വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നു എന്റെ ഉപന്യാസം കൊണ്ടുപറയുമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മമയുക്തം 'നിഷ്പ്രമല്ലകേവലം.'

പ്രകൃതിയുടെയും മനുഷ്യന്റെയും ചക്രവർത്തിയും.

കഴിഞ്ഞ മൂപ്പതിൽ ചിലപണം സംഭവങ്ങൾക്കുതോന്നുന്നതിൽ ഒരു കാലത്തിനുള്ളു രണ്ടുപ്രാവീണ്യങ്ങളുണ്ടാകട്ടെ. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വ്യവസായവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭരണ ആകരണികളാ വിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, സകല ഭരണങ്ങളും വിജയബഹുമാനാകലചിന്തയോടെ അഭ്യസിക്കുന്നതായി ലോകത്തിലെ മറ്റൊരാളെത്തന്നെ അതിക്കാരത്തിലും തന്നെ നിശ്ചിതമായ ഒരു മനോവൃത്തി സംഭവിയ്ക്കുകയും, വിശേഷിച്ചു ഭരണവിഷയത്തിൽ ലോകത്തിലെ സാമന്ത്യാക്കാരാകുന്നവരെക്കൂടും കീഴോത്തുകിടന്നിരുന്ന കപ്പനാം വാലി അവർക്കുപോലും മേൽക്കേന്ദ്രകളായി വന്നിട്ടു പോരുന്ന പരമനാഥികളായ യുവേച്ഛാർത്ഥമാകോളുകൾക്കു മുമ്പിൽ അമിതഭാവിക്കണമെന്നു മേൽക്കേന്ദ്രങ്ങളോടുമുറി ഇടയുന്ന കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരു കേന്ദ്രമുള്ള ഒരു

[illegible]

പുഷ്പകൗടബ്ബ ഉപാദേശം ചെയ്താൻ തോഗ്യതയുള്ള മന്ത്രിമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സ്വദേശീയവർക്കുമാത്രം പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമെത്തുടങ്ങണം ചെയ്തുള്ളൂ. അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉള്ളവരെ സ്വായത്തമാക്കുന്നതല്ലെന്നും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി അവർക്കു ഭോഷമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കൂടിയും അവർ ഒത്താശചെയ്യണമെന്നും അവരുടെ ആവശ്യവും സഹായിക്കും. സ്വാതന്ത്ര്യപരതയുള്ള ദിശനാമം മിഥ്യയാൽപ്പോലും ഇല്ലാത്ത എല്ലാ ഭരണകർമ്മങ്ങളാലും മേൽപ്രകാരം സ്വായത്തമാക്കുന്നതും സംഗീതമാകുന്നതും അവയെ സൂക്ഷ്മം ആലോചിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതും ആകുന്നു. ഭോഷ മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു നീതി സ്വായത്തിനും ധർമ്മസ്ഥാനം ആയിരിക്കുമ്പോൾ 'അധാരം താഴെ പ്രഭു' എന്ന ആചാരമുണ്ടായിൽ അടങ്ങിയ തത്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം മിക്കവാറും ചതുർത്തിയുടെ പ്രഭുക്കളിൽനിന്നും അനുഭവിക്കാൻ നല്ലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടവരുത്തുന്നതിൽ എന്താണ് അർത്ഥം? തന്റെ പ്രഭുക്കളിൽ സകല വസ്തുക്കളും ചവിട്ടിലും ചെയ്യുന്ന സദാചാരങ്ങളെല്ലാം ചതുർത്തിയുടെ നീട്ടങ്ങളും മൂലം ഭാരതം വസ്തുക്കൾ അനുസരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണ്. ജനനമുതൽ മരണംവരെ ഭാരതത്തിൽ അവരുടെ കർമ്മങ്ങളും ഇന്നിന്നവയാണെന്നും ഭാരതം നീട്ടങ്ങളും മൂലം ചതുർത്തി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുന്നതും ആയ ആജ്ഞാപനങ്ങളുടെ ധർമ്മം എന്തു കാലത്തും എവിടെയും അവയുടെ മേഖലയിൽ ചവിട്ടത്തക്കവണ്ണം എല്ലാത്തരം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിലും തത്വസൂത്രങ്ങളും എല്ലാതരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന കുട്ടികൾക്കും ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന യുവാക്കൾക്കും, വ്യവസായകർമ്മം കാഴ്ചയിലുള്ള എല്ലാത്തരം

രം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, പടയാളികൾക്കും, പിതൃമൃതദാതു പുത്രകുളയാദികൾക്കും എന്തായാലും പ്രജകളിൽ ഉള്ള എല്ലാത്തരം ആളുകൾക്കും അംഗമവർ ഏല്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഉത്തമസ്ഥാനം സ്വന്തമായിട്ട് "അഭയത്താൽ" അറയോളങ്ങളായ പെരുക്കളുണ്ടാക്കുക പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം മേല്പറഞ്ഞ അഭയശാസനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്വദേശാഭിമാനത്തോടെ ചെയ്യുന്ന പുണ്യകർമ്മമാണിതെന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയും ഇപ്പാൻകാക്കു എന്ന പ്രഭുവേദി പൊതുവും പ്രാദേശികവും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാനായിത്തന്നെ, കൂടാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ വക ആവശ്യാപനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അറിവാൻ വേണ്ടി അനേക തീട്ടുരങ്ങുകളിൽ പൊതുജനങ്ങളെ കൂട്ടുകൂട്ടി തന്റെ ഭവനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ചക്രവർത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയുള്ള ഒരു തീട്ടുരങ്ങുകളെ തന്റെ അടുത്തു ചേർത്തു.

(1) *

നമ്മുടെ പ്രജകൾക്കു്.

നമ്മുടെ പ്രജകൾക്കു് എല്ലാവരും അറിയുക മാതാപിതാക്കൾക്കു് അനുസരണപീഡയുള്ളവരും അവരുടെ സങ്കടാദരസഹോദരിമാരുടെ സ്നേഹമുദാരവും ഇരിക്കേണ്ടതെന്നാകുന്നു നമ്മുടെ ആശ്രയം. ഭാഷാഭാരതത്തിന്മാർ അന്യോന്യം പ്രണയമുള്ളവരായിരിക്കേണം. സ്നേഹിതന്മാർ പരസ്പരവശപ്രാസനോക്തൃകളായിരിക്കേണം. എല്ലാ

* Nineteenth Century and after എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ പഴുതിപ്പെട്ട ഒരു പ്രബന്ധം Baron Surenath എന്ന വിദ്വാൻ ചക്രവർത്തിയെപ്പറ്റി എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ നിന്നാണു് ഈ തീട്ടുരങ്ങു് എടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

[illegible]

വിശിഷ്ടിതം. (1) രാജകുമാരിയും സ്വരാജ്യാഭിമാനവും (2) രാജാജനം ഭയവും (3) വൈദ്യവും വീര്യവും (4) വിശ്വാസവും ഉറപ്പും (5) മിത്രവൃത്തിയും അനുചരന്മാരും *

* * *

‘മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നേരെ ദയ്യമുള്ളതി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു’. ഏറ്റവും കർമ്മവും സമൃദ്ധമായും സദാചാരം ആഗോഷിച്ചു നില്ക്കപ്പെട്ടതെന്നും. എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും വിസ്മയനീലമായ അടിസ്ഥാനം ഭയമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഏകമനസ്സായി നിന്നാൽ സാമ്രാജ്യവിനയകർമ്മങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമാകാൻ കഴിഞ്ഞു.’

ഏറ്റവും കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്റെ ആചാരം നോക്കുക സമൃദ്ധമായും കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്റെ നോക്കിയത് അതിനെ പിന്തുണ തന്നിട്ടു പ്രാണശ്വാസമുള്ള പ്രകാരമുള്ള വാസദ്യേയവും ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളെപ്പോലെ വാസദ്യേയത്തിനുള്ളപ്പോൾ ഉള്ള നാശനഷ്ടങ്ങൾ അതിന്റെ കാലിന്റെ അടിയിൽ ഇട്ടു വെക്കപ്പെട്ടവയെന്നും വിചാരിക്കുന്നു പ്രജകളെപ്പോലുള്ളവർ ഒരു പ്രകാരത്തി ആചാരപരിപാടികൾക്കനുസരിച്ചുവെത്തി മാത്രം കൊടുക്കുന്ന കല്പനകളെന്നും ആകെക്കിട്ടും വിചാരിക്കുമോ? രാജാവും പ്രജകളും തമ്മിലുള്ള ഈ ആചാരമുള്ള ഒരു കരുതലാണ് ഇപ്പോൾ രാജ്യത്തെ മറ്റു സകലരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും വേർതിട്ടുള്ളതായ പ്രകാരത്തെ ഒരു ഉദാഹരണമായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് എന്നാണു സൂക്ഷ്മമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. രാജാവു പ്രജകളെയും രാജ്യത്തി

* മേൽപ്രകാരം കാലിമാൻ മേലുകാരും മേലുകാരും വക പ്രജകളെയും വിശിഷ്ടനും കൊണ്ടുവന്നു നോക്കുക കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥൻ സവിധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു, ആ ഭാഗമാണ് ഇവിടെ വിളിക്കുന്നത്.

[illegible]

കാഴ്ച ഉച്ചരിയ്ക്കുന്നു. ഇതാണ് യത്നമോ. ഇതു മലയാളത്തിലില്ല. ഇംഗ്ലീഷുമുതലായ യൂറോപ്പിലെ ഭാഷകളിൽ ഇതിനു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. യാതൊരു സ്വരത്തിൽനിന്നു തന്നെയും സ്വരത്തിലേയ്ക്കും മാറുന്നതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ നാമം ക്രിയാവാചി മാറുകയാണുണ്ടു്. അർത്ഥമെന്ന പിലപ്പോൾ ഭേദിച്ചുപോകുമ്പോൾ മാറുന്നതിൽ ആ മാറിട്ടു അച്ചുണ്ടിച്ചുവെന്ന് അറിയാമല്ലോ. ഈ യത്നമെന്നതു് ഇല്ലെങ്കിലും സംസ്കൃതത്തിൽ ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വേറെ ഒരു വിശേഷവിധിയുണ്ട്. സംസ്കൃതപക്ഷത്തെ ഉച്ചരിയ്ക്കുമ്പോൾ അക്ഷരങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു സ്വരപ്പേരും; പ്രധാനമാകയാൽ ഉച്ചൻ സ്വരായിച്ചിലും അപ്രധാനമാകയാൽ താണുസ്വരായിച്ചിലും ഉച്ചരിയ്ക്കുന്നു. ഒരു തുതിവയ്ക്കുകൊണ്ട് പ്രധാനത്തെ ശേഷസ്വരത്തിലും അപ്രധാനത്തെ കീഴ് സ്വരത്തിലും ആണു് ഉച്ചരിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ ഉദാത്തമാകയാൽ സ്വരീതങ്ങൾ എന്നു മൂന്നു മാതിരിയിലുള്ള 'സ്വരം' എന്നുപേർ പറയുന്നു. സ്വരമേതും കൊണ്ടു് അർത്ഥമേതാവും വരും. ഇപ്പോൾ 'ലോകനാഥൻ' എന്നുപറഞ്ഞാൽ അതു ലോകത്തിന്റെ നാഥൻ എന്നു അർത്ഥമെന്നും, ലോകം നാഥനായിട്ടുള്ളവൻ എന്നു ബഹുപ്രിയർ്നും ആവാം. ഈ മാതിരി സ്ഥലങ്ങളിൽ സമാസമേതത്തെ കാണിയ്ക്കുന്നതു സ്വരമേതാകുന്നു. ഈ മേതാലോചിയ്ക്കുവാൻ ഒരൾ അഗാധൈശ്വര്യത്തോൾ 'ഇന്ദ്രമന്ത്രോ വൽസ്വ' എന്ന മന്ത്രത്തിലെ ഇന്ദ്രമന്ത്ര' എന്നു സമാസത്തിന്റെ സ്വരം ചിട്ടാച്ചുവരിയ്ക്കുവാൻ വിചാരിക്കാലും ലഭിച്ചു എന്നു ഒരു പ്രാപ്യംതന്നെ പറയാമുണ്ട്. എന്നാൽ ചാണിനി ലോകത്തിലും സ്വരമായിരിക്കു് നടന്നുകിടന്നുവെങ്കിൽ സംസ്കൃതത്തിൽ സ്വരം വ്യക്തമാവുമല്ലോ. ലോപിയ്ക്കുന്നതു കാണാം ഇമ്മൈവമുഗ്രാലം കവിരളുടെ ശ്ലോകമുമാ

ആയിരിയ്ക്കും. ഇവിടെ ഭൂമനന്തരിന കാണിച്ച 'ലോക
നാഥ' ശബ്ദത്തെത്തന്നെ ഒരു കവി ഇപ്രകാരം പ്രയോഗി
ച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

'അഹം ചതപഃ ചരാജേന്ദ്ര ലോകനാഥമുജാതവി
ബഹുവിചിന്തം രാജൻ ഖണ്ഡിതൽ പുരുഷോദയൻ.'

ആദികാവ്യത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലെപ്പോലെ അതേദേ
വം സംസ്കൃതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിയ്ക്കും. 'ഭോമവൃത'
എന്നിതെന്ന യോജനയ്ക്കും മറ്റു ചിലേടയോ വകയെ
ന്നേയും ലഘുവൃത്തമായുച്ചരിയ്ക്കുന്നതെന്ന ശങ്കയെന്നയ്ക്ക്
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന പാണിനി ഒരു സ്വതഃ (സ്വേന്തഃ
സ്വയവൃത്തനന്തർ ശങ്കയനുസൃ) വിധിച്ചുകാണുന്നു. മ
റെറേയും ഒരു സംഗതിയെ പാണിനി ശ്ലാഘിക്കാണെന്നത
തിനാൽ പാണിനിയിൽ മുഖ്യതന്നെ അതേദേവം എന്നതു
സംസ്കൃതത്തിൽ ക്ഷയിച്ചിരിയ്ക്കണം.

ഇനി ഒരു ഭാഗം ആലോചിച്ചുവന്നാൽ "ഉച്ചാരണസ
മ്പ്രദായം, പാണി സഞ്ചയത്തിൽ ഇവന്നു ആകുന്നു. അതോ
ഭാഷയോടോ ഉച്ചരിയ്ക്കുന്നതിൽ അതോ വിശേഷവിധിയെ
ണ്ടു്. അതിന്നുപോന്ന ഒരു അർത്ഥം മലയാളം സംസാരി
ക്കുമ്പോൾ അതിൽ 'അധികംപോവ' ഉണ്ടെന്നു നാം ചൊല്ലു
ന്നതു്. ഇതുപോലെ നാം സംസാരിക്കുന്നു ഇംഗ്ലീഷിൽ
എന്നോ ഒരു കൈത്തൊഴിക്കാത്തതെന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാര ചൊ
ല്ലും. മലയാളം ഭാഷയോടുകൂടി ഉച്ചാരണമില്ലാം. എ
ങ്കിലും അതിനെ ഉച്ചരിക്കുന്നതു അതാതു ഭാഷയുടെ സ്വസ്വ
ഭാവത്തിന്നനുസൃതമായിരിക്കണം. മലയാളം എന്നു ചൊല്ലു
ന്ന കലാപദങ്ങൾ തന്നിലും മലയാളത്തിലുണ്ടു്. എ
ന്നാൽ തമിഴ് അവയെ മലയാളിക്കളുപ്പാലെ പൂർണ്ണമക
രുത്തുവെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന അവയ്ക്കു മലയാളം മൂലഭാഷയെന്നും

പേപ്പറോടൊന്നു നല്ല പൂക്കൾ കയ്യടക്കിയിൽ അമൃതിച്ചതാനല്ലോ എന്തൊരു ഓർമ്മ എന്റെ മനസ്സിലുദിച്ചത്. ഇങ്ങനെ എല്ലാം ശരിയെന്നുവെച്ചപ്പോൾ അത്യാം 'ബാലം രംഭം'യായിട്ടു് എന്നല്ല; 'വല്ലഭം-വല്ലഭി'യെന്ന് എന്ന വല്ലഭംവെച്ചതിന്റെ തുടർച്ചയായാണ്.

[illegible]

തിയ്യം ശബ്ദപ്രാപ്തസ്ഥാനത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാ-
ത്ത്വികവും ലക്ഷ്യങ്ങളാണു്.

മലയാളികൾക്കു് ഇതുപോലെ ചില വൈകല്യങ്ങളു-
ണ്ടുണ്ടില്ല. അവർ ചന്ദനത്തെ ചന്ദനവും, ഗന്ധപതി-
യെ ഗന്ധപതിയും ആക്കുന്നു. അവയുടെ ഇടയിൽ 'ഉപ'-
സ്ഥാനം' അല്ലാതെ 'ഉത്ഥാനം' ആക്കു്യില്ല. അവർ ആ-
രോകമുക് എന്ന പദനിനിപ്പുള്ളതെ 'ആരോകമുക്' എന്ന
ഉപനിഷത്തുപോലെ ശാസ്ത്രീമാർ ചിഹ്നിച്ചപോലെ. മലയാളത്തി-
ലെ ഉദ്യമങ്ങളിൽ വേദാന്തത്തെ അത്യന്തമുള്ളതു്കൊണ്ടു്
ഇക്കാര്യംകൊണ്ടാണു്. 'സംഗ്രഹം' എന്ന സംസ്കൃതം ഭാഷ-
യിൽ 'സംഗ്രഹം' (ഭാ) എന്നായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെ ആ-
ധാരം ഗണപ്രാപ്തിപ്പോലെയാണു്. വൈദികഭാഷയിൽ
ഇത്രയും ദീർഘം സംഭവിക്കുന്ന ഉദാഹരണം പറയുന്നതെന്നു്
ആരോകമുക് ന്യായവിദ്യയ്ക്കു്. 'സംഗ്രഹം' മുതലായ
കാര്യം സംസ്കൃതത്തിലേക്കു് വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിക്കുമാ-
കുന്നതും പരമാർത്ഥമാണെന്നു് അവസാനത്തിൽ മാത്രമേ ഉ-
ള്ളെന്നു് സംസ്കൃതമുള്ളതെന്നു് കൊണ്ടു് നമുക്കു് തീർത്താ-
ളാ സ്ഥിതിക്കു് കേരളത്തിലേക്കു് വന്ന ആര്യന്മാർ
വൈദികകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ചിഹ്നിച്ചു-
പോന്നിട്ടുള്ളവയാണെന്നു് വരുന്നു. അപ്പോൾ ഋഗ്വേദ-
ത്തിലുള്ള വിവരങ്ങളോടൊത്തും കേരളത്തിൽമേത്രേ, മല-
കിഷ്കിന്ദ്രത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടു് നില്ക്കുന്നതിന്നു് എത്ര-
ഉപപദങ്ങൾ പറയാം? എന്നാൽ ഇതു് ഒരു പരമ്പരയ്ക്കു്
അംഗങ്ങളായിട്ടു് പ്രത്യേകമായി വിവരിക്കുന്ന ചെറുതെ-
രുന്നെ.

൧൩. കാവ്യോദ്യോഗം.

കാവ്യങ്ങൾ വായിക്കുകയും അതുകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ പലരുമുണ്ടെങ്കിലും അതുകൂടെ ഗുണഗുണങ്ങളെ ന്യായമായി അറിയുന്നവർ ഉള്ളതുമുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. വാഴിപ്പാട്ടുകളിൽ പലതും ഭാഷാ കവിതകളെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതു് ഏകദേശം നാശിതമാണെന്നുവന്നു. അതിനാൽ ശ്രദ്ധയോടെ പാഠകളിൽ അദ്ധ്യപിപ്പിക്കുകയും അതിനോടുകൂടിയ പലതും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ആയിക്കാവുന്നതും അവർ എത്രയുംതാമസം ന്യായമായി അറിയണമെന്ന് ഏകദേശം തീർച്ചയാക്കാം. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അത്ര അത്യന്താപേക്ഷയായില്ല. സാധാരണ മലയാളികൾക്ക് കാവ്യങ്ങളുടെ ഗുണഗുണങ്ങളെ അറിയുന്നതിന് ഉപാധമെങ്കിൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ ഭാഗം ഒരു സഹായകം ഇല്ല. അന്യേഷത്തിൽ കാവ്യകാലം, നവോത്ഥാനം, മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ ഗുണങ്ങളും ഇല്ലാതെ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അറിയും പണ്ഡിതങ്ങളും ഉപദേശകർ ആ ഭാഗങ്ങളിൽ പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ളവർ കാവ്യങ്ങളുടെ ഗുണഗുണങ്ങളെ ന്യായമായി അറിയുന്നതിന് വേണ്ട സഹായകങ്ങളുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ ഇവക ഗുണഗുണഗുണങ്ങളും, ഇല്ലാതെ അല്ലെങ്കിൽ കാണുന്ന കവിതകളിൽ അധികവും, കേവലമായതും അതാവശ്യമാകാമെന്നും, ഈ വക കവിതകളിൽ മറ്റൊരു വിധമായിരിക്കുകയും, ഇതാലോകം പഠിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുള്ള മലയാളികളുടെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും കൈവെക്കുകയും ചെയ്ത സ്വാഭാവികമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് നേരായ വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് സം

സംഗ്രഹത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ള ഗുണങ്ങളുടെ തീർത്ഥം അനുസരിച്ചു സാധിച്ചുതരുന്നതായി ഇവിടെ കുറെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു.

കാർയ്യം എന്നതായാൽ സൂക്ഷ്മത്തിൽ എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു ആശയമായി അറിയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ എന്തിന്റെ എന്തിനും സ്വഭാവത്തെയും ഗുണത്തെയും ഉദ്ദേശം കരിച്ചു ആശയമായിരിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ അതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്തെന്നത് ആശയമായിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം ആവശ്യമാണ്. ആ ഉദ്ദേശം എല്ലാപ്പോഴും നിശ്ചയമായി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ നാം പറയുന്നതു ചിലപ്പോൾ കുറെ അപ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഒരു രാജ്യത്തെ രാജ്യഭരണത്തിൽ എന്തെല്ലാം ഗുണഭോജനങ്ങളുണ്ടെന്നോ, ഏതു കീഴ്തിയിട്ടുള്ള രാജ്യഭരണമാണ് ഏല്പിക്കേണ്ടതെന്നോ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ രാജ്യഭരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തെന്നത് അറിയാതെ ആവശ്യമല്ലേ? അതുപോലെതന്നെ കാര്യമെന്തെന്നു വെച്ചാൽ എന്തെന്നെന്നും അതിനു എന്തെല്ലാം ലക്ഷണമെന്നും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതിനു മുമ്പിൽ കാര്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തെന്നെന്നും, അത് മനുഷ്യന്റെ ഏതുവിധത്തിൽ ഉപകരിക്കുന്നതെന്നെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

വേദം, ശാസ്ത്രം, കാര്യം ഇതുകളാകുന്നു നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഉപധാരകവെന്നുള്ളതും. ഇതിൽക്കൊരുകൊണ്ടിന്റെ ഉപയോഗം ഉദ്ദേശം കൊണ്ടാണെന്നിട്ടും എല്ലാത്തിനുംസാധാരണമായ ഉദ്ദേശം ഇല്ലാത്തതെന്നുള്ളതും ഇന്നതു ചെറുതല്ലെന്നുള്ളതും ഉദ്ദേശ്യപദമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ കൊണ്ടാണ് ആ ഉദ്ദേശത്തെ സാധിപ്പിക്കുന്നതു കൊണ്ടു പ്രകാശത്തിലാണ്. വേദം ഉദ്ദേശ്യകരമായതും ഇന്നതാണെന്നും

[illegible]

കാര്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു ഉദാഹരണമാകാൻ ഉദ്ദേശം ചെയ്യാനാകാത്തതിനും അതുകൊണ്ട് പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ബുദ്ധിമുട്ടാകുന്ന പ്രഭാവം ഒഴുപ്പുകാരത്തിലാണ്. ശാസ്ത്രാധ്വജനാമകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടു നീക്കിയും കൈനിയും കാര്യശാസ്ത്രനാമകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടു ഇല്ലാത്തതാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ശാസ്ത്രം മനുഷ്യനെ ബുദ്ധിമാന്മാരും കാര്യം ഇല്ലാത്തവരും മായിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന് ഈ ഗുണമുണ്ടെന്നും പലരും സമ്മതമാണെങ്കിലും കാര്യത്തിന് മേല്പാഞ്ഞു ഇങ്ങനെയൊന്നു ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെ ഉണ്ടെന്നു സംശയാതമാണ്. ഇതിനു കാരണമെന്തെന്നാൽ, കാര്യം മനോഹരമായിത്തന്നെ ആസ്വദനീയം കൃത്യകൃത്യബോധത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഇന്നതു ചെയ്യാനാമെന്നും, ഇന്നതു ചെയ്യാത്തതെന്നും സ്വയം മായി പറയുന്നതുകൊണ്ടല്ല. കൃത്യകൃത്യങ്ങളെ നമുക്കു അറിവുവന്നിരിക്കുമ്പോഴും അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സാധാരണയായി ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇന്നതു കൃത്യമെന്നും ഇന്നതു അകൃത്യമെന്നും, പ്രത്യേകം വിചാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അതുകളെ വായിക്കുമ്പോൾ കൃത്യകൃത്യവിചാരമാണ് നമ്മുടെ മുമ്പുമാണുണ്ടാകുന്നത്. കാര്യശാസ്ത്രനാമകൊണ്ടു താവണമെന്നുപറയാതിരിക്കട്ടെപ്പോലെപ്പോലെ നമ്മുടെ ധീരവിചാരികളെ

വേദശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കൃത്യാകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധാരാളമായി പഠനത്തിട്ടുള്ളപ്പോൾ കവ്യത്തിൽനിന്നു കൃത്യകമായി എന്തൊരു അർത്ഥമാണു നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതെന്നു ചോദിക്കിലും ആശങ്കപിടിച്ചുപോം. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളൊന്നും സംബന്ധിച്ചിരിക്കേണ്ടതും കവ്യത്തിന്നു വേദശാസ്ത്രങ്ങളെപ്പോലെ അധികം പ്രാബല്യം ഉണ്ടു്. കവ്യങ്ങളുടെ മാതൃകാശാഖകളും, വർഗ്ഗവിവരണങ്ങളും അതിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതിന്നു വേദശാസ്ത്രങ്ങളെപ്പോലെ വളരെ സൗജന്യമുള്ളതും, കൃത്യാകൃത്യനിരൂപണത്തിന്നു് സമ്പ്രദായമുണ്ടാകാതെ അതുകണ്ടുകൊണ്ടു് അനേകം അധികം വരുത്തുന്നതും ആകയാൽ കവ്യങ്ങളോടു നമുക്കു കൂടുതൽ അധികം അറിയാത്ത കവതി വേദശാസ്ത്രങ്ങളെപ്പോലെ അധികമുണ്ടു്. വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതു സാമർത്ഥ്യോപദേശം കേൾക്കുന്നതുപോലെയും കവ്യങ്ങൾ വായിക്കുന്നതു സമുദയമായിട്ടു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതുപോലെയും ആകുന്നു. മനഃശുദ്ധതയുണ്ടാകാമെന്നതിന്നു ഇതിലേതെന്നാൽ പ്രാബല്യമുള്ളതെന്നതിന്നുപറ്റി അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടാവരുത് വഴിയില്ലല്ലോ.

കവ്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ ഉദ്ദേശം കൃത്യാകൃത്യോപദേശമാണെന്നിലും അതുകളുടെ തൽക്കാലഫലം മനസ്സുവരാകുന്നു. സഹൃദയന്മാർക്കു ഉൽകൃഷ്ടകാവ്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന്നു അവാച്യമായ ഒരു ആനന്ദമുണ്ടാകുന്നതാണു്. മിക്കവരും അവയുടെ വിഭാവനകൂടാതെ ഉത്തരകാലഫലം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നിലും ഈ തൽക്കാലഫലത്തിന്നത്രമാണു സാധാരണയായി കവിതകൾ വായിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ തൽക്കാലഫലംതന്നെ ഉത്തരകാലഫലപ്രാപ്തിക്കുടാകുന്നതും മനസ്സിന്നു ഇണപ്രദമാകുന്നു. സദീഷ

യജ്ഞത്തിൽ പാലമുപ്പാഴ്ന്ന മനുഷ്യന്റെ സുഖവയമുണ്ടാകുന്നതുതന്നെ അതിന്നു ശുദ്ധിയും ശാന്തതയും ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു വൈവിധ്യമുണ്ടെന്നു പല ജാതാക്കർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഗീതം മുതലായ മറ്റു കലാവിദ്യകളുടേയും ഫലം ഇതുതന്നെയാകുന്നു.

ഇതുപോലെ വേറെ പല ഫലങ്ങളുടേയും കാര്യപ്പകാരം മുതലായ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യജ്ഞം, ധർമ്മം, ദയ, ദാക്ഷിണ്യം മുതലായവയുടേയും കാര്യഫലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലാണു ഗണിക്കുന്നത്. എന്നാൽ യജ്ഞം, ധർമ്മം മുതലായവ വേറെ പലതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അതുകൾ യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി സമാജപലങ്ങളല്ല. യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി യജ്ഞം, ദയ, ദാക്ഷിണ്യം മുതലായവ വേറെ പലതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അതുകൾ യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി സമാജപലങ്ങളല്ല. യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി യജ്ഞം, ദയ, ദാക്ഷിണ്യം മുതലായവ വേറെ പലതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അതുകൾ യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി സമാജപലങ്ങളല്ല. യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി യജ്ഞം, ദയ, ദാക്ഷിണ്യം മുതലായവ വേറെ പലതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അതുകൾ യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി സമാജപലങ്ങളല്ല.

യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി യജ്ഞം, ദയ, ദാക്ഷിണ്യം മുതലായവ വേറെ പലതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അതുകൾ യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി സമാജപലങ്ങളല്ല. യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി യജ്ഞം, ദയ, ദാക്ഷിണ്യം മുതലായവ വേറെ പലതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അതുകൾ യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി സമാജപലങ്ങളല്ല. യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി യജ്ഞം, ദയ, ദാക്ഷിണ്യം മുതലായവ വേറെ പലതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അതുകൾ യജ്ഞവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി സമാജപലങ്ങളല്ല.

പരിശ്രമമല്ല. ഇങ്ങല്ലാം സംഭവിന് ഉൽക്കർഷണമോ
 കണക്കിനായിട്ടുള്ളതാണ്. കവിതയ്ക്ക് കഴിയെ കഴിയാതെ
 ഒരു പരമ്പരയായിട്ടു സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. സാധാരണ
 യാതി ഭാഗ്യവശമല്ല വാരികണത്തിൽ മിക്കവാറും ശബ്ദാ
 ത്വമല്ലെങ്കിൽ ഉൽക്കർഷണങ്ങൾ ആകാത്തതുകൊണ്ട് അവ
 ഉൽക്കർഷണമാണ് കവിതയിൽ പ്രധാനമായതും
 ഉായി ശബ്ദമാണ്. ഈ അഭിപ്രായം തെറ്റായിട്ടുള്ളതാ
 നെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് അവയിൽ വാഗ്ദാനിക്കൽ
 സഹായകമായി ഇതിൽ ഒരു പ്രയത്നമുണ്ടാകുന്നു ആ
 വിശദീകരണം.

കവിത സംഭവകരമായ വാക്യമാണെന്ന് പറഞ്ഞതു
 കൊണ്ട് തന്നെ അത് പദ്യരൂപമാണെന്നെന്ന് നിർദ്ദി
 സ്ഥിപ്പിക്കുന്ന സാധ്യതയുണ്ട്. ഒരു വാക്യം സംഭവകരമാണെ
 ന്നിൽ ഗദ്യരൂപമാണെന്നു അതിനെ കരുതുന്ന പക്ഷം.
 ബാണകവിയായ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കാരണമിതാണ് ഗ്രന്ഥം
 ഗദ്യരൂപമാണെന്ന് അറിയാതെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഇത്
 തന്നെയാണ് സാധ്യതയെന്ന് ഗണിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്
 പദ്യരൂപമായിട്ടുള്ളതല്ലാതെ കവിതമാണെന്നും, അതിന്റെ
 കർമ്മകരമായതല്ലാതെ കവിതയാണെന്നും, ഗദ്യരൂപമായിട്ടുള്ള
 തന്നെ കവിതയല്ലെന്ന് സാധാരണയിൽ പലരും വിചാരി
 ച്ചുവെന്നത് അബദ്ധമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സേ
 ത്രാത്രിയം പദ്യരൂപമാണെന്നതിൽ അർത്ഥകഥാ, അർത്ഥം
 നാ പൂർവ്വമുള്ളതായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും, ധർമ്മം മുത
 ലുപാദാനങ്ങളും തമ്മിൽ എന്താണുപയോഗം, പദ്യവും കവി
 തയും തമ്മിലുള്ളതോ ഗദ്യവുമായിട്ടുള്ളവയ്ക്കു ഇപ്പോൾ കവി
 കൾ വളരെ ചുരുക്കമാണെന്നും, കവിതയ്ക്കാണ് പറയുന്ന
 വായി വളരെ ജനങ്ങളുള്ളവയെ പദ്യകൃത്തുക്കളെന്നു പറ
 വാൻ പാടുമുള്ളതെന്നും ബോധ്യം വരും. എന്നാൽ പദ്യം ഗ

ദ്വന്ദ്വോപാധിക കണ്ഠസ്ഥവ്യക്തമാകുകയുണ്ടോ, മറ്റു കാവ്യങ്ങളിലൊക്കെയും കാവ്യത്തിന്നു അധികം വൈശ്വര്യമുണ്ടാകുന്നു എന്നു കാവ്യകാരന്മാർ ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നതുപോലുമാകുന്നു. അതുതന്നെ ഇതു ഉൽക്കർഷേണങ്ങളിൽ കാണുന്നതായിരിക്കുകയാകാം.

കാവ്യത്തിന്റെ പരമോത്തമമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിന്നു പരമോത്തമം. ഇതു മഹത്തമമായ ഒരു കവിതയായിത്തീരും. അതിന്നു അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ അധികമായി കാണിക്കപ്പെട്ടു. അവകൾക്കു കവിതയെക്കുറിച്ചു എന്തു വിവരണം ഉണ്ടെന്നു കാണാം. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം അത്ര സ്ഥിരമായതല്ലെന്നു കാണാം.

പുരുഷാർത്ഥവ്യക്തമാക്കുന്നതിന്നു കവിതയെപ്പോലൊന്നതുമില്ലെന്നു കാണാം. അതിന്നു പരമോത്തമം. ഇതു മഹത്തമമായ ഒരു കവിതയായിത്തീരും. അതിന്നു അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ അധികമായി കാണിക്കപ്പെട്ടു. അവകൾക്കു കവിതയെക്കുറിച്ചു എന്തു വിവരണം ഉണ്ടെന്നു കാണാം. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം അത്ര സ്ഥിരമായതല്ലെന്നു കാണാം.

(പുരുഷാർത്ഥവ്യക്തമാക്കുന്നതിന്നു കവിതയെപ്പോലൊന്നതുമില്ലെന്നു കാണാം.)

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ സ്വർഗ്ഗാർത്ഥവ്യക്തമാക്കുന്നതിന്നു കവിതയെപ്പോലൊന്നതുമില്ലെന്നു കാണാം. അതിന്നു പരമോത്തമം. ഇതു മഹത്തമമായ ഒരു കവിതയായിത്തീരും. അതിന്നു അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ അധികമായി കാണിക്കപ്പെട്ടു. അവകൾക്കു കവിതയെക്കുറിച്ചു എന്തു വിവരണം ഉണ്ടെന്നു കാണാം. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം അത്ര സ്ഥിരമായതല്ലെന്നു കാണാം.

മിലത്ത് അപകാരപ്രധാനവും മിലത്ത് സംപ്രധാനവുമാണ്. അനാഭവത്തിൽ, ഇതു രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തെന്നു വ്യക്തമാക്കുക, അപകാരപ്രധാനമായ കവിത വായിക്കുമ്പോൾ കഠിനേയും സംപ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് വായിക്കുമ്പോൾ കഠിനാദിഗുണങ്ങളുമാണെന്ന് നമുക്കു കാണുകയുണ്ടാകുന്നത്. പുറത്തിൽ നമ്പൂരിയുടെ കവിത അപകാരപ്രധാനവും കണ്ണൻനമ്പ്യാരുടെ കൃതികൾ സംപ്രധാനവുമാകുന്നു. “കണ്ണൻനമ്പ്യാർ വായിക്കുമ്പോൾ കവി മഹാകേരളൻ തന്നെ എന്തുള്ള വിഭാവനനാണെന്ന് നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്. ‘നളചരിതം’ രാമകൃഷ്ണൻ വായിക്കുമ്പോൾ നളകണ്ഠനും മരുത്തിയുടെയും മറുപടി ഇന്നുണ്ടുള്ളതെന്തില്ലാ മഹനാണെന്ന് നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുന്നതു്. ഇതിൽ കാവ്യത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശത്തെ സംഗ്രഹിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും മേന്മയുള്ള പ്രസ്താവന അധികമുള്ളതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഇന്നുണ്ടുള്ള രീതികളും കാവ്യത്തിന്റെ ഉല്പന്നപരമായ കേളിൽ കൂടിയവയാണെന്ന് പറഞ്ഞുവെല്ലാം. കാവ്യത്തിന് മധ്യസ്ഥിതനാണെന്നും മനുഷ്യന് മധ്യസ്ഥി ഇന്നുള്ളപ്പോഴും രീതികൾ അവയവ സംസ്ഥാന വിഭജനങ്ങളെപ്പോലെയുമാകുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള ഭാഷാകവികളിൽ പലരും മഹാകാവ്യത്തിലും അധികമായി രീതിയുടെ കാർഷ്ഠ്യത്തിലാണ് നിഷ്ഠയ്ക്കുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. കാവ്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് രീതിയാണെന്ന് വാമനൻ എന്നൊരു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞതായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് പണ്ടും മിലത്ത് ഈ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു. എന്നാൽ രീതി ഒരു രചനാവിശേഷം മാത്രമാകുകയോണ്ടു് ശബ്ദതത്വശാസ്ത്രം ഉൽക്കർഷകത ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ കാവ്യ

ത്തിന്റെ ജീവനാണെന്ന് പറയുന്നതു സാധ്യമായിരിക്കുകയില്ല.

കാവ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ വിവരിക്കുന്നതായിട്ട് കുറെ പ്രാദീപിയിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഷാശാസ്ത്രകർമ്മമിഹ നമുക്കു കാണുന്നു. ശേഖരത്തെ നാശനീക്കപ്പെട്ടതും വാക്കിലൂടെയും ഈ വിവരണം ഏതുതരത്തിലും ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് തീർച്ചയാക്കേണ്ടതല്ല.

കേരളത്തെപ്പോലെയോ മറ്റോ പലതിനെയും.

പാലിതന്നിരുന്നപോലോ

മേൽവീടേണമിശ്ശേപ്പിച്ചുനന്തിലൊല-

നാരുമുണ്ടെന്നുണ്ടോ

പെട്ടെന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നീക്കം ചെയ്ത ചിന്ത

നോക്കുമെന്തിനാവണോ

കീഴ്ന്നീടേവു കിളിമുക്കം ശിവൻ വകവീടാ

തീർന്നവെന്തെന്നു.

൧൫. നാണയം.

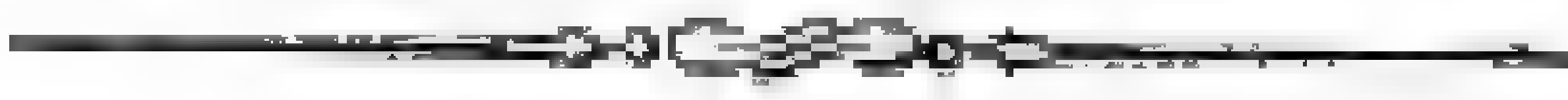
നാണയം എന്നുവെച്ചാൽ വിശ. മണ്ഡുതമാകുന്നു. ഒരു കച്ചവടക്കാരനോ മറ്റൊരു കൃതകാരനോ തന്റെ കൈ നോക്കുമ്പോഴുണ്ടാവുന്നതെന്ന് പറയുമ്പോൾ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് അയാൾക്കു കൈ വാങ്ങിക്കാൽ തിരികെ കൊടുപ്പാൻ ഉള്ള ശക്തിയും സമ്പ്രദായം ഉണ്ടെന്നാകുന്നു. നല്ല ബാങ്കുകളിലോ നല്ല കച്ചവടക്കാർക്കു ചുരുങ്ങിയ പലിശയ്ക്കു എത്ര

എങ്കിലും ഉറപ്പിക കൊടുപ്പാൻ ജനങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. അതു് അവരുടെ നാണയം നല്ലതാകുകക്കായിട്ടാകുന്നു. നാണയത്തിന്നു അല്പം കറവുണ്ടെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ അധികപലിശ ആവശ്യപ്പെടും. നാണയം അശേഷം നന്നല്ലെങ്കിൽ കടം കൊടുക്കുക എന്ന ചെറുതായിട്ടു. ഇതുപോലെതന്നെ രാജാക്കന്മാർക്കു കടം നാണയത്തിന്നും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ സത്യത്തിലും സമുദായത്തിലും ജനങ്ങൾക്ക് പുണ്യവിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ആദിത്വം ന. - വിനം പലിശയ്ക്കു് ഉറപ്പിക കൊടുപ്പാൻ ആകാംശം ധാരാളം. എന്നാൽ തുടർച്ചയായ ചില ഗവണ്മെന്റുകളുടെ അഭിപ്രായം അന്യവുമായും രഹസ്യമായിട്ടു അവർക്കു പത്രക്കുറിപ്പ് പലിശയ്ക്കു തുടർ കടം കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം. ഒരു രാജ്യത്തെ കടുപ്പമുള്ളതാക്കുവാൻ മുതലുള്ളവരുടെയും വിശ്വാസ്യത വർദ്ധിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റുപോലുന്നതിന്നു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മുതലുമാകും ആ രാജ്യത്തിൽ വെട്ടിച്ചുവരും. രാജാക്കന്മാരുടെയും മുതലുറപ്പിക ഗവണ്മെന്റുമാർക്കു വിശ്വസ്യതയുള്ളതാക്കുവാൻ ഉണ്ടെന്നും അയാൾക്കു മിശ്കിന് ആനായ്ക്കു് ഉറപ്പികയെ ഇല്ല എന്നും തുടർകടം. അതിന്നു ഉറപ്പിക ഗവണ്മെന്റുപാലനത്തിന്നായി അയാൾക്കുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു് സൗകര്യമുണ്ടാക്കിയിട്ടു. എന്നാൽ ആ രാജ്യം നല്ല വിശ്വസ്തതയെ ബാധിക്കാതെ, കടുപ്പമുള്ളതാക്കുവാൻ ഉണ്ടെന്നിൽ ചിലർ കഴിച്ചു ബാധിക്കു സൗഖ്യ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഏതാനും മുതലാക്കു അക്കടമുള്ളതാക്കു് അവർക്കു കൂടിയ പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ടു് ആ സംഖ്യ ഉറപ്പുവാൻ കൂടുതലായിട്ടുള്ളതാക്കു കൂടിയതിലും മറ്റൊരു ഏറ്റുപ്പിട്ടുള്ളതാക്കു അവർക്കു പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ടു് അയാൾ ആ സംഖ്യ ഗവണ്മെന്റുപോലുന്നതിന്നു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു്

“കുടുംബ ഏകോപന കമ്മിഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ മെമ്പർമാർ, നാണയം അല്ലെങ്കിൽ വിപണനശൃംഖലകൾ എന്നിവയെ ഉപകരണങ്ങളിൽ ഇതാകുന്നു പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്”.

[illegible]

മാറ്റം ചെയ്യണം. ഒരു ബാങ്കിൽനിന്നു മുട്ടിച്ചുവെക്കും ഉറപ്പിക്കുകയും" നോട്ടുണ്ടാക്കിയാൽ ആവശ്യക്കാർ ഉറപ്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നിന്നു ചെല്ലുവാങ്ങും ഉറപ്പികൾക്കും പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ അനുവദിക്കാൻ തക്കതാണ്. അതുകൊണ്ടു ആ നാട്ടിൽ മുട്ടിച്ചുവെക്കൽ ഇതും ഇവക്കും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്" ഉപയോഗപ്പെടണം. അങ്ങനെയുണ്ടാകട്ടെ" ചേല്ലെന്നു ഗുണങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ നാട്ടിൽ വ്യാപാരികളുടെയും മറ്റും നാണയത്തിന് ഇന്നും മതിയാകാത്തതുകൊണ്ട് ഈ വരുമാനം അതു നഷ്ടമാകുന്നില്ല. നഗരങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പൂർവ്വകാരി നോട്ടുണ്ടാക്കിയാൽ അതു നാണയങ്ങളെപ്പോലെ കൈമാറ്റം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അനുവദിക്കേണ്ടതായിട്ട് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ നാണയങ്ങളുടെ കൂടി ഒരു കൂട്ടത്തിൽ കോപ്പി എടുത്തുവെക്കും ഉണ്ടായിട്ടാൽ ആകെത്തന്നെ സംഖ്യ വളരെ വലിയതാണെന്നിട്ട് കൈമാറ്റത്തിന് അധികം ആളുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് അനുമാനിച്ചു. ഇനി ഈ ഒരു കാരണം നാണയങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കേണ്ട വ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധമായുള്ള അനുമാനം കൈമാറ്റം കൈമാറ്റം ഈ നാണയങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം നഗരങ്ങളെ വ്യാപാരികളുടെ നാണയങ്ങളെ തയ്യാറാക്കുന്നതാകുന്നു അങ്ങനെയെ അഭിപ്രായം. നാണയസംബന്ധമായി വളരെ സംഗ്രഹിക്കും പറയാനുണ്ട്. എന്നാൽ അതുകൾ കൈമാറ്റത്തിനുള്ള വിഷയങ്ങളാകട്ടെ" ധനശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രാഥമികഗ്രന്ഥത്തിൽ അതുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ആവശ്യമാകുമെന്ന് അനുമാനിച്ചു തന്നിട്ടാൽ അതു ഇവിടെ നിറുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്ന കടം

അതുകടംവാങ്ങിക്കൂ-
മതുകടംമറൊരാൾക്കു നൽകുകയും
മുതലുണന്നുടെ മിത്രവും-
മിതുമുഖംനഷ്ടമാപവർപ്പേഴും.

അക്കണ്ഠിപ്പൻ,

മിക്കജനങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ മനഃശ്ലേഷമുണ്ടാകുന്ന
തും അക്കാലങ്ങളിലുപേണ്ട ഉപദേശത്തിനും സഹായ
ത്തിനും മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിപ്പാൻ ഇടയാക്കിത്തീർന്ന
തുമായ 'ഗ്രഹച്ഛിദ്രം' 'ജാതിതർക്കം' എന്നത്തുടങ്ങി പല ഹൃദ്യവിശ്വവത്സങ്ങളിൽ 'പണസംബന്ധമായ ഇടവാദ്യം'
ഇടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നതെന്നയല്ല, അതിന് പ്രധാന
സ്ഥാനംതന്നെ കല്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. മനഃശ്ലേഷ എ
ല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഇക്കാര്യങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനമാ
യി തീർന്നിരിക്കുകയാണു് ധനാർജ്ജനം വളരെ സാരമായ
ഒരു കാര്യമായി ജനങ്ങൾ കരുതിവന്നു. 'പാശ്ചാത്യ' മുത
ലായ സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള അന്യായമയ്ക്കങ്ങളിൽ ചിലർ പ്ര
വേശിച്ചു കാണുന്നതുതന്നെ ഇതിന്നു ഒരു പ്രത്യക്ഷതെളി
വാകുന്നു. ന്യായമായ സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള വഴി എന്നെന്നു
പ്രായേണ ജനങ്ങൾ ധരിക്കാതെ ലോഭമൊണ്ടു മതിക്കു
ന്ന രേഖമാർഗ്ഗം വെടിമുണ്ടായും ഇതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണു്
നല്ലേ പറയേണ്ടത്? 'ദ്രവ്യകൈടുത്തുവാങ്ങൽ' ചെയ്യുന്ന
വരുടെ ഇടയിൽ എന്തവേണ്ടാ, അതുകൊണ്ടു് പെരുമാ
റാമെന്നു് എല്ലാവരുടെ സംബന്ധിച്ചും സമാന്യ സുജ
നങ്ങളേക്കാൾ പണ്ടു കടംകൊടുക്കുന്നവരെ അധികം പൂജ്യ

നാശായി വിഘടിച്ചുവരുന്നതു നമ്മുടെ അനുഭവനിലുമു
പോയല്ലോ! ജനസമുദായത്തിൽ കേവലം പ്രവീഷാർ തുടങ്ങി പ്ര
കാശമാർവരും എല്ലാജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും കടംവാങ്ങ
ലുംകൊടുക്കലും സാധാരണ നടപ്പായി തീർന്നിരിയ്ക്കുന്നു. ഇ
തിന്റെ അത്ഭുതത്തോടുകൂടിയ ഭവിഷ്യത്തുകളെ പലപ്പോഴും ജ
നങ്ങൾക്കു കാണാനിടവരുന്നതാണെന്നും ആ നാശി മി
ത്തായെന്നുള്ളതും കേവലവും അനേകം വർഷങ്ങളായിട്ടു
‘കൊള്ളിക്കൊടുക്കൽ’ പല സമ്പ്രദായമായിത്തീർന്നിട്ടും അ
തിന്നുപറ്റി സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കുന്നതായാൽ ഭവനം
വല്ലഭത തീർന്നിടത്തോ ഏതെ സംശയിച്ചു ബന്ധുബന്ധുക്ക
ളുടെ ഇടയിൽ സാധാരണ നടപ്പുള്ള കൊടുക്കലായാണിതെ
ന്നിട്ടുപോയതല്ലെങ്കിൽ ഇതിനെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ല.

സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു സർവ്വപ്രകാരം അനുയോജ്യം
നാശനാശം അപ്പോൾ കടംവാങ്ങിപ്പു വിന്നിട്ടു കൊടുക്ക
കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തോടുപറ്റി നമ്മുടെ കൗതുകമായി
വിചാരിച്ചുനിൽക്കുന്നു മിക്കവാറും അതിപ്രായപ്പെട്ടു
യുവാക്കളും ചുരുക്കമായി ആലോചിക്കുന്ന പക്ഷം അത്
അവരുടെ ഗുരജനതയുള്ള മിടുക്കിയായ ഒരു വെളി
പ്പെടുത്തലാണ്” ചെയ്യുന്നത് എന്നു നാം ഓർക്കേണ്ടതാ
ണ്. പ്രത്യേകിച്ചു പ്രവീളിച്ചിരിക്കാത്ത ഇടയിലും കഴി
ച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുടെ ഇടയിലും ഇപ്രകാരം അയൽ
വരുളെ നിന്നു സാധനങ്ങൾ കടംവാങ്ങിയെന്നത് എത്ര
അവളും നടപ്പുണ്ടെന്നു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതാ
യായ് ഏതൊരു വിദ്യയും തോന്നിപ്പോകും. ഒരു കൊഴ
പ്പുകത്തിന്റെയോ ചക്കിന്റെയോ ഉടമസ്ഥന് അതി
ന്റെ അയൽവിട്ടുകിട്ടിയുള്ള സഞ്ചാരത്തോടുപറ്റി എന്തെ
ല്ലാം സംഭവങ്ങളായ കാര്യം പറയാനാണിടം? ഉപായ

നെയായിരിയ്ക്കും. “എന്റെ പ്രിയസ്നേഹിതാ! നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നിവിടെ ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യാൻ എനിയ്ക്കു സംശയിയ്ക്കുമോ? ആ ഒരു ഭാഗ്യം എനിയ്ക്കു കിട്ടുമോ?” എന്നു യാതൊരു ബന്ധുക്കളോടും ഒരു ഭ്രാന്തസ്ഥന പാവാനില്ലെങ്കിൽ “ധനികനായ ആ ആളും ഇപ്പോഴും ഒരുപോലെ” എന്നു എങ്കിലെന്നയാണു പറയാതിരിയ്ക്കുന്നത്? അത്യന്തം സമാർത്ഥശീലംകൊണ്ടും, സ്നേഹാതിശയംകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന ബന്ധുസഹായത്തെ തെറ്റാൻ കയ്യുറന്നതിൽ തെറ്റില്ല. എന്നാൽ അപ്പോഴുള്ളതാണ് തന്റെ ബാധവിനാശിതനായ സഹായം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായിരിയ്ക്കണം. കുടും വാക്കുകയോ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അധികേന്ദ്രിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സ്നേഹമനുഭവമായ സഹായപ്രവൃത്തികൾ ബന്ധുക്കളോ മിത്രജനങ്ങളോ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചെയ്യുകൊടുക്കുകതന്നെയാണ് അങ്ങനെയെ അഭിപ്രായമെന്നു ആരും നെററിയെരിയ്ക്കരുത്. മേൽപറഞ്ഞ മാനിമിയിലുള്ള ഉൽകൃഷ്ടബോധങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും അവയെ അനാസരിച്ചു പ്രവർത്തിയ്ക്കുകയും ഒരു മനുഷ്യനായാൽ വേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള കാർഷ്ട്യങ്ങളിൽ, തന്നെ ഭ്രാന്തകൊണ്ടു സഹായിപ്പാൻ സ്നേഹിതനു പ്രാപ്തിയോ, തല്ലാലം കഴിവോ ഉണ്ടോ എന്നും, സഹായിപ്പാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തന്നെ അയാൾക്കു പൂർണ്ണമനസ്സുണ്ടോ എന്നും മുമ്പിൽകൂട്ടി വല്ലവിധേനയും തിരിഞ്ഞറിഞ്ഞ ശേഷം മാത്രമേ ഒരുവൻ കടത്തിനുള്ള അപേക്ഷ ചെയ്യുക എന്നു ധരിച്ചിരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിയ്ക്കുന്നവരുടെ പക്കൽനിന്നുകൂടി പരിവായി വല്ല വാങ്ങുന്നത് ആലോചനക്കുറവായിട്ടുള്ളതും സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ ശൈഥില്യത്തിന്നു അവശ്യം കാരണമായിത്തീരുന്നതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ പണത്തിനുള്ള ആവശ്യം എപ്പോഴുണ്ടാകുമെ

ന്ന് അപ്പം മുന്തിരികൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുക വരുമല്ലോ. അങ്ങനെയിരിക്കെ കയ്യിൽ പണം ഇരിപ്പില്ലാത്ത സമയത്ത് അന്ത്യനാമ വാത്സല്യമുള്ള ഒരു സ്റ്റേഫിതൻ ഭ്രാന്തസഹായം ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ ആ സ്റ്റേഫിതനോടു പണം ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ പറയുന്നതിന്നു ഏവനും കയ്യില്ലേണ്ടിവരുമല്ലോ. സ്റ്റേഫിതന്മാരുടെ കയ്യാരിപ്പങ്ങളിൽ പകുകൊള്ളുകയും അവരെ അതിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചുവാൻ യത്നിയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഏല്പാവരുടെയും ധർമ്മമാകുന്നു. എന്നാൽ സ്റ്റേഫിതന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള സേവയും കഴിയില്ലാത്ത അവനെ സദാ ബുദ്ധിമുട്ടിയ്ക്കുന്നവനും തന്റെ ദുഃഖനിലയിൽ, "ആ ഒരു മാതൃം മാത്രം നോക്കുന്നവനായ ഒരുവന്റെ സ്വഭാവം ഏതു നിത്യവും സ്വാതന്ത്ര്യമായിട്ടുള്ളതാകണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ; എന്നു മാത്രമല്ല, സ്റ്റേഫിതന്റെ ഈ വിശിഷ്ടഗുണംകൊണ്ടു മെച്ചം നേടുവാൻ ഉത്സാഹിയ്ക്കുന്നവൻ സ്റ്റേഫിതനോടു ദുരാശ്രയിക്കുകയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ സ്റ്റേഫിതനോടു കടംവാങ്ങി അയാൾക്ക് ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത അന്യനെ സഹായിയ്ക്കുന്നവനും നമ്മുടെ പരിചയത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ടാവും. എന്നാൽ ഈ സമ്പ്രദായവും ഒട്ടാകുന്ന അജ്ഞാനിയ്ക്കുത്തക്കതല്ല. പരസ്പരം ഒരു പോലെ സ്റ്റേഫിതരുമാണെങ്കിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു മറ്റൊരവൻ മോഷ്ടം തട്ടരുതെന്നുള്ള വിചാരം രണ്ടുപേരിലും അന്യോന്യം ഉണ്ടാവാതിരിയ്ക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രാണസ്റ്റേഫിതന്മാർ തമ്മിൽ കടം വാങ്ങുന്നത് അത്ര ആക്ഷേപകരമല്ലെന്നു മുന്പു പ്രസ്താവിപ്പാൻ കാരണമായത്. ഈ സമഭാവമുള്ളവർ തമ്മിൽ കടംകൊടുക്കുന്നതു കൊണ്ടു മോഷ്ടമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ആ പ്രവൃത്തി സന്തോഷജനകവുമായിരിയ്ക്കുമല്ലോ. സംശയാതനായി കടംവാ

ജിയില്ലുന്നവന്റെയും മേൽപറഞ്ഞ സൗഹൃദജീവനുള്ളതായി കാണുന്നതും അല്ല.

മടക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുള്ള കരുതലിന്മേൽ പരിശുദ്ധമിശ്ശായുടെ കയ്യിൽ നിന്നുകൂടി കിട്ടുമ്പോളെല്ലാം കടംവാങ്ങിയല്ലുന്ന പെരുങ്കുളങ്ങരപ്പാറി 'എന്താണ് പറയാനുള്ളത്' എന്നു ചലയ്ക്കും വിചാരിച്ചേയ്ക്കാം. എന്നാൽ ലോകത്തിൽ കടംവാങ്ങുന്നവരിൽ അധികം ഈ ഭാതിക്കാരകയാൽ കടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ ഇവരെക്കുറിച്ച് അല്പമെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ മറ്റുള്ളവരുടെ ദ്രാഗ്ഗം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിലും ഇതിന് ഉടമസ്ഥന്റെ സൗമത്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രവൃത്തി 'സാധാരണ കളവ്' എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അവരെ ചില സംഗതികൾക്കൊണ്ടു കള്ളനാണെന്നൊക്കെ അധികം നിവൃത്തിസ്ഥിതിയിൽ ഗണിക്കപ്പെടുകയാകുന്നു. 'സാധാരണ കളവ്' ചെയ്യുന്നവന്റെ മുതലുടമസ്ഥനായിട്ടു യാതൊരു ബന്ധുത്വവുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടാകുന്നില്ല. കടംവാങ്ങി ദ്രാഗ്ഗം അപഹരിച്ചുപോയവൻ ബന്ധുവായ ഉടമസ്ഥനെ തൊറ്റിടാർപ്പിച്ച് അവന്റെ സൗമത്യത്തോടുകൂടി കാര്യം നേടുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ പ്രവൃത്തി ദ്രാഗ്ഗം വളരെ മീനറുമാക്കിത്തീർത്താകുന്നു.

